

www.e-rara.ch

Strabōnos Peri tēs Geōgraphias Biblia IZ

Strabo

Basileae, An. 1549 Mense Augusto

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-104227>

[Liber Decimus]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

STRABONIS GEOGRAPHICORUM Liber decimus.

ARGUMENTVM.

Decimus liber Aetoliam continet & circumiacentes insulas, Cretam etiam omnem, in qua diutius immoratur, Ius civile illius edisserens, & Curretum, & Idaeorum insuper Daetylorum in eadem genesin & honorificentiam & Orgya prosequens. Priuatam etiam profapiam suam Strabo ex Creta repetit, praeterea positas circum Cretam insulas multas numero in libro existentes, inter quas & Sporades sunt, & de Cycladibus nonnullae.

P OSTQVAM Eubœa ad hoc totū litus opponitur, quod à Sunio tenus Thessalia protēdit, exceptis extremis utrinque, affine uidetur, ut ipsū insulā tractum ad ea quæ dicta sunt continenter adiungamus, postmodū ad Aetolicam plagam Acarnanicamq; trāsire, quæ de Europæ partibus restant. Igitur insulā à Cenæo ad Geræstum mille ferme ac ducētis stad. oblonga porrigitur, eius latitudo haud fanē æqualis est, ad summum uero ad C & L extenditur stad. Itaq; Cenæū quidem secundum Thermopylas, eacq; quæ extra Thermopylas sunt paululum abest, at Geræstus atq; Petalīa corā Sunio. Atticæ igitur atq; Bœotīe, agroq; Locrensi mediō Eurīpo, contra respondet & Maliensibus. Cæterum propter angustā eius formā longitudinemq; prædictā maiores nostri quondā Macrin illā nominauerē. Cumq; curua sit à Chalcide maxime in cōtinētē applicatur terrā, & Aulidē agri Bœotīj locū Eurīpūq; efficit. De quo lōgiorem produximus orationē, deq; locis ferē inter se inuicē per freta diuisis & ad cōtinētē, & ad insulā cōtraiacentibus ex utroq; Eurīpī latere, & intus & extra, quod si quid omīssū fuerit, in præsentia apertius supplebimus. Ante omnia caua Eubœæ oræ esse pars dicit, quæ inter Aulidē, Geræstūq; cōtinēt. Plaga nanq; maritima in sinus formā flectit, Chalcidī uero propinqua curua tur, iterū in ipsam spectās cōtinētē. Cæterū nō tm Macris, sed etiā Abātis uocabat insulā. Poeta igit cū in insulā mentionē uenit, nunq; Eubœenses, semper autem Abantes dicitat: Eubœamq; colunt spiranter robur Abantes. Pariter comitantur Abantes.

Vt autē scriptis affirmat Aristoteles, profecti de Aba Phocidis ciuitate Thraces insulam

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ βιβλίου δέκατου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ δέκατον, περιέχει τὰ πρὸς ἑπειρώτιαν καὶ τὰς παρειαμένας νήσους. καὶ ἡ λεγόμεναι πᾶσαι, ἢ καὶ μάλλον ἐγγρησίαι, νόμισμα τε αὐτῶν διαγέμεθαι, καὶ τὼν λινοθύτων πρὸς γὰρ καὶ ἰθαίων δαιτυλῶν τὴν αὐτῆς γένεσιν, καὶ τιμῶν, καὶ ἔργων ἀειφείων, καὶ τὸ ἴδιον γένος τρυάδων ἀπὸ λεγόντων λέγει, ἐπεὶ ἡ καὶ τὰς πρὸς ἑπειρώτιαν νήσους, πρὸς τὸ βιβλίον πολλαὶ ὕσαι, αὐαῖς ἐσὶν, καὶ ἀσποράδου, καὶ τῶν λινοκλάων ἕναι.

H ΓΕΙ ΔΕ ἡ δὲ βόαια πρὸς τὰς θαλάσσιαν παραλίαν ταύτην παραβέβηται, τὴν ἀπὸ βωίου μέχρι δεήλιας πλὴν τῶν ἀκρωρῶν κερταρωθῶν, οἰκείον ἂν εἴη συν-

νόησαι οἷς ἐριμυαῖς τὰ πρὸς τὴν νῆσον, ἐδ᾽ ὅτω μεταβλῶσαι πρὸς τε τὰ αἰτωλικὰ, & τὰ ἀκαρνανικὰ, ἀπὸρ λοιπὰ οἱ τῶν τῆς ἐνρῶπης μερῶν. παραμήκεις μὲν τὸν νῆσον ἢ νῆσοι καὶ γαλιεῖς ἀκρωρῶν. καὶ ἴθιαι οἵσιν σκεδῖοις ἀπὸ λινοκλάων πρὸς γεραισῶν. & δεπλάτθαι, αὐτὸμαλον, ἢ τὰ πλείονα οὖρον πηκτικὸν καὶ ἐκατέρω σκεδῖων. & μὲν ἔν λινοκλάων οἱσὶν ἢ τὸν ἰθαίων, καὶ τὰ ἐξ ἰθαίωνμοπυλῶν ἐπὶ ὀλίγων. γεραισῶν δὲ καὶ ποταλία πρὸς σόνιον. γίνεται ἐν ἀντιπρόθεμῶν τῆ τε ἀθηνῶν καὶ βωιωτίας. & τοκεῖδι & πρὸς μαλιθῶσι, ἴθαι δὲ τὴν ἐξ ὀπίθαι & τὸν ἀκρωρῶν μῆκθαι. ὑπὸ τῶν παλαιῶν μάκεαι ὀνομασθῶσι, σιωάθη δὲ τῆς ἡπειρώτης καὶ χαλκίδια μάκεαι, λεγόμεναι πρὸς ἀπὸ πρῶτον πρὸς σὺν ἢ τῆς αὐλίδια τόπος τῆς βωιωτίας, καὶ πρῶτον τῶν δὲ πρὸς τῆς βωιωτίας, καὶ πρῶτον τῶν ἀπὸ πρῶτον ἀλλοιοῖς τόπων καὶ τὰ γὰρ τῶν ἡπειρώτων καὶ ἢ τῶν νῆσον ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ δὲ πρῶτον τῆ τε ἐντὸς & τὰ ἐκτὸς. ἂν δὲ πῆ ἀλλελεπθῶν, νῦν πρῶτον σαφῶς μῶν, καὶ πρῶτον, ὅτι τῆς ἐν βόιας τὰ κωίλα λέγουσι τὰ μεταξὺ αὐλίδθαι καὶ τῶν πρὸς γεραισῶν τόπων, καὶ πρῶτον γὰρ ἡ πρῶτον λία, πλησιάζουσα δὲ τῆς χαλκίδθαι, λεγόμεναι πρῶτον πρὸς τὴν ἡπειρώτην, ὁ μόνον δὲ μάκεαι ἐκλήθη ἡ νῆσοι, ἀλλὰ & ἀβαντίας. δὲ βόιας γοῦν εἰπὼν ὁ ποιητής, αὐτὸς ἐπὶ αὐτῆς δὲ βόιας ὅδῳ ποτε ἔρηκται ἀλλ᾽ ἀβαντίας αἰεὶ. οἱ δὲ δὲ βόιας ἔχον μέγιστα πνεύοντων ἀβαντίας. τῶ δὲ ἀμὲν ἀβαντίας ἔποντο.

οἱσὶ δὲ ἀριστοτέλης δὲ ἀβας εἴ φωνικῶς θρῶακας ὀρμηθῆναι ἐποιήσασαί τῆς νῆσου, ἢ ἔποντο

ἐπινομάσαι ἀβαντας ὅς ἐχόντας αὐτῶν. οἱ δ' ἄρ' ἦσαν φασί, καὶ πόρ καὶ δὺβοιαν ἐκ ἡρωϊνῆς. τὰχα δ' ὡς πόρ βοὸς αὐλὴ λέγεται τὴν αὐτὴν γῆν τῆς πῶς αἰγῶν τετραμῆεν παραλίᾳ, ὅπου τῶν ἰδίων φασί ἐπαφῶν, καὶ ἡ νῆσ' ἄρ' ἐλκεῖται ἀπὸ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς τὸ ὄνομα, καὶ ὄχι δὲ ἐκ αὐτῆς τῆς νῆσ'. καὶ ἐστὶν ὁ μῦθος αὐτῆς, τὸ μέγιστον τῶν ἐν ταῦτα ὄρων. Ἐλλωπίδα δ' ὀνομάδην ἀπὸ ἑλλωπος τοῖον, οἱ δὲ, ἀαίκατος καὶ κόδου ἀδελφῶν φασί, ὅς καὶ τῶν ἑλλωπίων λέγεται λιγύριον ἐν τῇ ὠρεῖα καλυμμένη τῆς ἰσθαίωπι. Ἐπὶ τῆς ἑλλωπίων τελευτῶν ὄρει, τῶν ἰσθαίων πῶς κτίσασθαι καὶ τῶν ποταμῶν καὶ κρήνων, καὶ ἐστὶν ὄρος καὶ ὄροβιας, ἐν ᾧ μαντιῶν ἡ ἀψιδιόσασθαι. ἡ δὲ μαντιῶν καὶ τοῦ σελινθίου ἀπολλωνίου. μεταφύσαν δὲ τῶν ἰσθαίων οἱ ἑλλοπίες, καὶ ἠύξισαν τῶν πόλιον Φιλιππῶν τοῦ τυραννοῦ Βιασαμῆος μετὰ τῆς ἀστυκτικῆς. Δημοδρόνους δ' ἔπειτα Φιλίππου καταστὰς τῶν τυραννοῦ φασί, καὶ τῶν ὠρεῖων τῶν Φιλιππῶν, οὕτω γὰρ ὀνομάδηνσαν ἕσπερον οἱ ἰσθαίους, καὶ ἡ πόλις αὐτῆς ἰσθαίους ὠρεῖος. γῆνοι δ' ἔπειτα ἀδελφῶν ἀρκινοῦ ναί φασί τῆς ἰσθαίων ἀπὸ τῆς ἀλφειῆς ἰσθαίων, ὡς ἔπειτα τῆς ἑλλωπίων τῆς ἑλλωπίων. διόπομπ' ὁ φασί ποταμῶν χερσὶν ἀπὸ τῆς δὺβοιαν, ὅς ἰσθαίους καὶ ὀμολογίας εἰς μακεδονίαν μεταστῶσαι. Δημόλιος δ' ὁ ἀδελφῶν ἑλλωπίων τῶν ὠρεῖων οἰκῆσαι, δῆμον ὄντα πρότερον τῆς ἰσθαίων. λέγειται δ' ἔπειτα τῶν ποταμῶν ὄρει, ἐν ᾧ τῶν ποταμῶν καλυμμένη παρὰ τῆν κάλυπτα ποταμόν, ἡδὲ πῶς τῶν ἑλλωπίων. ὡς τε τὰχα ἔπειτα τῶν ἑλλωπίων ὄρειος εἶν' ὅς ποταμῶν ἑλλωπίων, ἐπὶ τῆς πόλεως, ὅχι δὲ καὶ ὁ ὠρεῖων ἐν ταῦτα τραπεῖς ὅπως ὀνομάδηνσαν. ἐν οἷς ὅς ὠρεῖας πόλιον ἐχόντας ἰδίων, φασί πολλομύθους ἔπειτα ἑλλωπίων, μεταβῶσαι καὶ σιωοικῆσαι τοῖς ἰσθαίοις. μίαν δὲ γῆν ἠύξισαν πόλιον, ἀμφοτέροις χερσὶν τοῖς ἀνόμοις, καὶ πόρ λακεδαίμων τε καὶ σπάρτην αὐτῆς. εἶρηται δ' ὅτι καὶ ἐν διήγησιν ἰσθαίων ἀπὸ τῶν ἀνασταδρόνων ἐνδρόνδε ἔπειτα ἀπὸ τῶν ἀνόμοιων. ἐπεὶ δ' ἡ ἑλλωπίων τῶν ἀρχῶν ἀπὸ τῆς ἰσθαίων, καὶ τῶν ὠρεῖων πῶς ἡ γῆ τῶν ἡμῶν ποιήσασθαι, τὰ σιωοικῆσαι λέγομεν τοῖς τόποις τοῖς. ἐστὶ δὲ ἐν ᾧ ὠρεῖων τῶν ποταμῶν, τὸ τε ἑλλωπίων πλησίον. ἔπειτα αὐτῶν τῶν πόλιον, καὶ ἀδελφῶν αἱ δὲ πόλιον, λέπασμα ἀθηναίων, ἔπειτα ἀρκινοῦ τῶν ἀρκινοῦ ποταμῶν. ἐστὶ δὲ τῶν δῖο, καὶ αἱ τῶν ἀρκινοῦ ἐπὶ ἀρκινοῦ. τῶν τῶν δὲ τῶν ἀρκινοῦ πῶς τῆς ἰσθαίων ὄρει. ἔπειτα ἑλλωπίων πόλιον ἡδὲ τῆς ἀρκινοῦ. Incubunt ad Caunū. Ab Dio uero Canē Acolij tractus; frequētes habent habitatores. Hæcēp ipsa loca Istiææ circūadicēt. Insuper & Cerinthus exilē oppidulū mari p̄ximū.

incoluere, unde illius inquisitōs Abantes appellatos. Sunt qui ab heroe dicāt nominari, sicut heroicē indolis matronā Eubœā ei cognōmē tradidisse. Fortasse item quemadmodum & in litore sitū antū quoddā in Ægeum uergens Aula bouis uocatur, ubi lo Epaphū peperisse fertur, eadēq; ex causa hoc nomē adepta fuit insula, quā etiā Ochā uocauere eodē quo mons nomine, qui ibi existētes reliquos magnitudīne superat. Ipsa quoq; Hellopia nominata est ab Ionis filio Hellope, siue ab Aæcli & Cothi fratre, ut alij perhibent, qui aliā etiā condidisse Hellopiā dicitur in ea quæ nominatur Oria Istiæa terra iuxta montem Telethrium & Istiæa adeptū esse Periademq; & Cerinthū, & Edepsum & Orobias, ubi ueracissimum est oraculū. Fuit & Selenūtij Apollinis oraculū. Verum Hellopienses Istiæa transtulerunt, & urbē amplissimā reddiderunt, uiolentius inguente tyranno Philistide, post rem ad Leuctram gestā. Constitutum autē a Philippo Oretanorum tyrannū Philistidem Demosthenes scribit. Sic enim a posterioribus uocitari cœpti Istiæenses, & urbs ipsa pro Istiæa Oreus appellata. Aliqui referūt Istiæā ab Istiæensi populo seu tribu translātā ab Atheniensibus, sicut ab Eretriis Eretriā. Theopompus autē scriptis testat suis, cū Pericles insula potius esset, Istiæenses in Macedoniā (ita enim ex fœdere cōuenerat) migrasse, duo deinde Atheniensium millia Oreum habitātū aduentasse, Istiæensium sanē antea ciuitatē extitisse. Eam uero sub Telethrio mōte Drymo iacere insulā (sic enim uocāt) iuxta Callantē fluuiū excelsa in petra. Ita cū Hellopienses mōtani essent, qui prius inhabitārāt, hoc illi urbi est forsan nomē impositū. Oros enim montē indicat. Hoc etiam in loco educatus Orion, nomē adeptus esse uidetur. Sunt qui Oretanos, cū propriā ciuitatem haberent, ab Hellopiensibus bello superatos, ad Istiæenses trāsgressos, cū eis socialiter habitasse, cūq; una utriq; ciuitas facta fuisset, amobus uios esse nominibus, sicuti Lacedæmō & Sparta eadem est. Antea dictū est, ut Istiæensis multitudo Thessaliā habitās, ab eis qui hac ex ora diuulsi fuere, uocabulū affecuti sint. Post quā uero Hellopia eō nos adduxit ut ab Istiæensibus & ab Oreo captarem in initū, q̄ deinceps locis ipsis finitima sunt exponamus. Est sanē in hac Oreo Cenæū promontoriū affine. Super illoq; Diū, & quædā Athenarū ciuitas Diades, ab Atheniēsisibus ædificatæ quæ fretō Super illoq; Diū, & quædā Athenarū ciuitas Diades, ab Atheniēsisibus ædificatæ quæ fretō

Penes uero est Budorus amnis, cuius appellationis montem habet Salamis in Atticam prospectantem. In ripa item sub monte Carystus consistit, cui uicina sunt Styra & Marmarium. In quo Carystiarum columnarum lapidum excisio est, ibi Apollinis Marmarini templum est. Eo ex loco nauigatio ad Aras Araphenias habetur. Ad Carystum lapis nascitur, quæ pectunt, nent, texunt. Inde mantilia conficiuntur egregie contexta, ea ubi sordescunt in flammam proiecta non secus emundatur, quam si maculas elueris. Loca ista deductis à retrapoli circa Marathonem & Styra colonis habitata fuisse memorant, euerfa uero funditus Styra esse ab Atheniensium duce Phedro, constat in Maliaeo bello. Locum quidem Eretrij occupant. Laconica etiam Carystus in Arcadiam uergens locus Aegios extat, à quo uinum Carystium ab Alcmane poeta celebratur. Nulla in nauium catalogo Geræstimentio fit, poeta tamen eius meminit, illuc hospitio noctu uenere Geræstum.

Indicat autem quomodo ex Assa in Atticam transmittentibus, Sunio proximus opportunus iacet locus, templumque habet Neptuni illa in regione celebratissimum egregiaque domicilia. Secundum Geræstum uero Eretria ciuitas est totius Eubœæ amplissima post Chalcidem, dehinc insula metropolis Chalcis quodammodo super ipso Euripo sita, utriusque moenia Troianis temporibus antiquiora posuisse dicuntur Athenienses. Post res uero Troianas Aecelus & Cothus ex Athenis profecti habitauerunt, ille quidem Eretriam, Cothus uero Chalcidem. Aeolenses quoque ex Penthilo exercitu, in insula magna ex parte manserunt. Priscis etiam annis Arabes Cadmi comites eò traicientes habitauerunt. Ista igitur ciuitates eximij amplificate fortunis, insignes in Macedoniam emisere colonias. Nam Eretria urbes circum Pallenem & montem Athon ædificauit, Chalcis autem attributas Olyntho condidit quas Philippus diruit. Italia quoque atque Sicilia pleraque à Chalcidensibus posita loca tenet. Hæ autem coloniarum tunc missæ fuerunt Aristotele teste, cum Hippobotæ in gubernanda ciuitate plurimum poterant. Illius namque præfules erant uiri principes ex magnis censibus optimates habitati. Ea uero tempestate qua Alexander traiecit in Asiam, dilatato urbis ambitu intra urbes assumpsere Canethum & Euripum, super Pontum turre, portas, murumque constructes. Chalcidis autem ubi campus quem Liladum

ἐγγὺς δὲ βύδωρος ποταμὸς ὁμώνυμος ἐστὶν ἢ τὴν σαλαμίνα ὄρει ὅρα τῆς ἀττικῆς κάρυτος δὲ ὄριον ὑπὸ ὅρα τῆς ὄχθης πλησίον δὲ τὰ σύρα, ἢ τὸ μαρμαρίου, ἐν ᾧ τὸ λατόμιον τῶν κάρυστιων λίθων, ἰδρὸν ἔχον ἀπὸ λαων μαρμαρίνου, ὄριον διώπλιον εἰς ἀλας τὰς ἀραφηνίας, ἐν δὲ τῆς κάρυτος, καὶ ἡ λίθος φέρεται ἡ ξαινομυλὴ κάρυστιων λίθου ἀφ' ἧς γίνονται χειρόματα, καὶ ὑφανομυλῆ, ὡς τε τὰ ὑφανοματὰ χειρόμακτρα γίνονται. ἔμπροσθεν δὲ τῆς πόλεως τῶν πίνου παραπλευσίων, ὡς κἀκεῖ δὲ τὰ χωρία τοῦ ταφασίου ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς πόλεως τῆς πόδι μαρμαρίων καὶ στυραίων, κατεστράφη ἢ τὰ σύρα ἐν ὅρα μαλιακῶν ὑπὸ φαιδρου τοῦ ἀδλωαίου στρατηγῶ. τὴν δὲ χωρὴν ἔχουσι ἐρετριεῖς. κάρυτος δὲ ὄριον καὶ ἐν τῆς λακωνικῆς τόπου τῆς ἀγυῶς πρὸς ἀρκάδιαν, ἀφ' ὅ κάρυστιον οἶνον ἀλκυμῶν ἔρακε. γέρας δὲ ἐν μὲν τῶν κατὰ λόγους τῶν νεώρων ἐρηδ. μέμνη δ' ὅ ποιητὴς ὅμως αὐτῶ. ὄριον δὲ γέρας ἐν νύχιοι κατῆγοντο.

Καὶ διηλοῖ διότι τῆς διαίτησιν ἐκ τῆς ἀσίας εἰς τὴν ἀττικὴν, ὑπὸ κλειεῖς κείνου τῶν σοσίων πλησιάζου τὸ χωρίον. ἔχει δὲ ἰδρὸν ποσειδῶν ὑπὸ σπιμύττων τῶν πάντων, καὶ κερκίαν ἀξιολογῶν. μετὰ δὲ τὴν γέρας ἐρετρια πόλις μεγίστη τῆς εὐβοίας μετὰ χαλκίδα. ἐπειδὴ ἡ χαλκίς μάλιστα πόλις τῆς νήσου τῶν πινῶν, ἐπ' αὐτῶ τῶν δὲ ἐπιπέδου ἰδρὸν μύλων, ἀφ' ὅρα δὲ τῶν τρωϊκῶν ὑπὸ ἀδλωαίου ἐκτίθει λέγονται. καὶ μετὰ τὰ τρωϊκὰ αἰκλῶς, καὶ κῶδ' ὅρα ἀδλωῶν ὀρμηδόντων, ὅ μὲν, τὴν ἐρετριαν ὠκησε. κῶδ' ὅρα δὲ τὴν χαλκίδα, καὶ τῶν αἰολέων δὲ πινῶν ἀφ' ὅρα τῆς τρωϊκῆς στρατίας κατέμειναν ἐν τῆς νήσου. τῆς δὲ παλαιῶν καὶ ἀραβῶν οἱ κέρματα σιωπῶν τῶν αἰ δ' ὅρα πόλις αὐτῶν διαφρόντως αἰξήθεισαν, καὶ ἀρκίνας ἐσελαν ἀξιολογῶν εἰς μακεδονίαν. ἐρετρια μὲν γὰρ σιωπῶν τῆς πόδι παλλῶν, καὶ τῶν ἀδω πόλις. ἢ ἢ χαλκίς τὰς ὑπὸ ὀλῶν, ὡς ἑλίππ' ὀλυμύνατο. καὶ τῆς ἰταλίας δὲ ὀλικίας πολλὰ χωρία χαλκιδέων ὄριον. ἐστὶ λασπὸν δὲ αἰ ἀρκίαι αὐτῶν κατὰ πόρ εἰρηκῶν ἀριστέλης, ἢ νίκα ἢ τῶν ἰπποβοτῶν καλομυλῆ ἐπεκράτησε πολιτεία. πρὸς ἔσαν γὰρ αὐτῆς ἀφ' ἡμερῶν, ἀριστοκρατικῶς ἀρχοντοῦ. ἢ δὲ τῆς ἀλεξάνδρου διάβασιν. ὅ τ' ὑπὸ ἰδρὸν τῶν πόλις ἡξήσαν, ἐν τῶν τέχων λαβόντων τῶν πινῶν, ὅ τ' ὑπὸ ἰδρὸν, ὑπὸ ἰδρὸν τῆς χωρῆς πύργος, καὶ τῆς καὶ πόλις. ὑπὸ ἰδρὸν δὲ τῆς τῶν χαλκιδέων πόλις τὸ λιλανδρον καλομυ-

καὶ λυμὸν πεδίοις ἐν δὲ τῷ τῷ θορμῶν τε ὑδία
 των εἰς ἰν ἐβολαὶ πῆος θοραπείαν νότων εὐ-
 φνῆς. οἷς ἐχρῆσθε ὁ σύλλας κερνήλιος ὁ τῷ
 φωμῶν ἢ γυμῶν. καὶ μέταλλου δ' ὑπῆρχε
 θωμασὸν χαλκῶς, καὶ σιδῆρος κρινόν, ὁ πῶρ ὄχ
 ἰσορῶσι ἀλλαχῶ συμβαῖνον, νωὶ μὲν τῷ ἀμ-
 φότερα ἐκλελοιπῶν, ἐστὶ δὲ καὶ ἄπασι τῷ δὴ-
 θοικα δὴ σφῆτος, μάστιγα δ' ἢ ποδὶ τ' πορθημόν, καὶ
 δὲ χρομῆν πῶν δὴ μᾶτ' ὑποφορᾶς, καὶ δὴ πῶρ ὁ
 ἢ θοιωπία, καὶ ἄλλοι ἰόποι, ποδὶ ὧν ἐμνήσθημεν
 δὲ πλειόνων πρότορον ὑποθεῖδε πῆος. καὶ
 ἢ ὁ μόνυ μ' ἴν ἠέσῳ νόλις καὶ παθῶν ἰαίε
 ἴ, ἢς μὲν μὴ καὶ αἰσῶν ἐν τῷ πῶν τῷ γλαύκῳ.
 εὐθόδια καμῆλῳ ἀμφὶ ἰλιωαῖς διὸς ἀκτιῶ
 κατ' αὐτῶν τῷ μῶν ἀθλίου λήχῃ.

χαλκίς ἢ ὁ μόνυ μῶς λέγῃ καὶ ἐν αἰτωλία.
 χαλκίδας ἄρχιαλ, καλυδῶνας τε περὶ ἴσσαν
 καὶ ἐν τῷ νῦν ἰλίας.

ἐὰν δὲ πῶρ ἰερῶν καὶ χαλκίδας περὶ ἴσσαν,
 οἱ ποδὶ τῷ ἐμαχῶν ἢ πόντου πῶρ ἰεσορος
 εἰς τῷ οἰκίαν, ἐρετρία δ' οἱ ἴ, ἀπ' μακρῶς
 τῆς τριφυλίας ἀρχιιδίωαι φασὶν ὑπ' ἐρε-
 τρίας, οἱ δ' ἄπ' τῆς ἀδῶνισμ ἐρετρίας, ἢ νῦν
 ὄθῳ ἀγορᾶ. ἐστὶ δὲ καὶ ποδὶ φάρσαλον ἐρετρία.
 ἐν δὲ τῷ ἐρετρίῃ νόλις, ἢ ταμπία ἰδῶν τ'
 τῷ ἀπόλλωνος, ἀδμήτος δὲ ἰδῶν μα λέγῃ τ'
 τῷ ἰδῶν, παρ' ὧν θητῶσαι λέγουσι τῶν θεῶν,
 αὐτῶν πῶν ἰδῶν τῷ πορθημῶ, μαλακίς δ' ἐκ
 δᾶς πρότορον ἢ ἐρετρία, καὶ ἀροτρία. τάν-
 τῆς δ' ὄθῳ ἰωμῆ ἢ ἀμᾶρωθ, ἀπ' ἐπῆσ
 θίων τῷ τέχῃς, τῷ μὲν ἐν ἀρχαίῳ νόλις
 κατ' ἐκαστῶν πῶρσαι, ἀγῶν δὴ ἰαντῶν ὡς
 φῶν ἢ ἰδῶν τῷ ὄθῳ ἀνθρώπων τῷ πῶρ
 ποδὶ χυδῶν τῶν ἴν βαρβάρων τῷ τέχῃς. καὶ
 δῆκνῶσι ἐπ' ὄθῳ θεμελίς, καλῶσι δὲ πα-
 λακῶ ἐρετρίαν, ἢ δὲ νῦν ἐκτισῶν, τῷ δὲ δὴ
 ναμῖ τῷ ἐρετρίῳ ἢ ἰδῶν ποτῆ, μαρτυρεῖ
 ἢ σῆλῳ, ἢ ἀνῆθῶν ποτῆ ἐν τῷ ἰδῶ τῆς ἀ-
 μαρυνθίας ἀρτέμιδος. γέγραπται δ' ἐν αὐ-
 τῷ τριφυλίῳ μὲν ὁ πλίτους, ἐξακοσίους δ'
 ἰππῶν, ἐξήκοντα δ' ἄρμασι ποίῃν τῷ
 πορπῶν, ἐπῆρχον δὲ καὶ ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἰων,
 καὶ ἰων, καὶ ἄλλων νῆσῳ. ἐποίκους δ' ἰδῶν
 ἀπ' ἰλίδος, ἀπ' ὅ καὶ τῷ γράμματι τῷ ἴω
 πολλῶ χροστέμῳ ἐκ ὕθῳ τῷ μόνου τῷ γράμ-
 μάτω, ἀλλὰ ὁ ἐν μέσῳ ἰωμῶ δῶν τῷ. ἐστὶ
 ἢ καὶ ἢ οἰχαλία ἰωμῆ τῷ ἐρετρίῃς, λείφανομ
 αὐμῆ δῆσις πῶρ ἰωμῆ ἢ ἰρακίς, ὁ μόνυ
 μῶς τῷ φραγνία, καὶ τῷ ποδὶ ἴκκῳ, καὶ τῷ ἀρ-
 κεδίῃ, ἢ ἀδῶν οἱ ἰδῶν ἐκάλειαν, καὶ
 οἱ ἐν αἰτωλία ποδὶ ὄθῳ ἐρετρίαν. νωὶ ἴν ἐν
 ὁμοιοσημῶν ἢ χαλκίς φῆρε τῶ πῶρ τῆς,
 altera penes Tricē, alia in Arcadia, quā
 posteritas appellavit Andaniā, una itē in Aeto-
 lia iuxta Eurytanas. Hac ἰγί τῆς ἰεσῆτος Chalcis περὶ ἰδῶν
 dignitatis ἢ ἰδῶν τῆς ἰεσῆτος

appellāt adiacet, in quo calidarū scaturigines
 aquarū erūpunt ad curandos morbos amplif-
 fimarū. Quibus Corn. Sylla Romanorū Impe-
 rator est usus. Aderat quoq; admirabile eris ac
 ferri cōmune metallum, quale nusquam pro-
 uenire memoriæ proditur, hoc tēpore utriūq;
 profus euanuit. Tota uero Eubœæ insula ter-
 ramotibus facile percutitur, præsertim in ora
 Eurīpo uicina, subterraneas uentorū agitatio-
 nes admittens, qualiter & Bœotia, & loca cæ-
 tera, de quibus antea memoriā longiore feci-
 mus oratione. Ob talem casum etiam eo no-
 mine quo insula, oppidū absorptum fuisse uul-
 gat. Cui⁹ Aeschyl⁹ in Pōtio Glauco meminit,
 Euboicam cur uaturam ad Cenæi Iouis ripam
 Circa ipsam miserandi Lichæ tumbam.

Chalcis aut eiusdē appellatiōis in Aetolia quoq; dicitur,
 Chalcida littoream simul & Calydonā petrosam.

Et alia Eleo nunc in agro,
 Prætereūt Crunos & Chalcida ponē petrosam.
 Quī à Nestore cū Telemacho propriā repe-
 bāt patriā. Eretriēses sanē ab Eretria, quæ ē Ma-
 cysto Triphylia descēdit, deductos esse qui-
 dā scriptores affirmāt. Aliqui uero ab Atheniē-
 sis ora Eretria, quæ nūc forū est. Apud Pharsa-
 lum etiā alia est Eretria. In agro qdē Eretrico,
 urbs erat Tampia Apollini cōsecrata. Cui⁹ edē
 ipsam sacra, ut aiūt, rex Admet⁹ struxit, penes
 quē Phœbū mercede famulatū esse uulgatur.
 Nō procul ab Eurīpo, Eretriā antea Melanei-
 dem uocitatā fuisse, cōstat & Arotriā. Huius sa-
 nē uicus est Amarynthus intra stadia vii à moe-
 nibus. Vetustā igitur urbē solo deiecere Perse,
 instar sagenæ incolas includētes, ut Herodotī
 uerbis utar. Tāta Barbarorū multitudo muro
 sese circūfuderat. Adhucq; fundamēta mōstrā-
 tur, & antiquā uocat Eretriā. Ea uero quæ hoc
 extat tēpore, postea superædificata fuit, quātā
 aut superioribus annis potētiam Eretriēses ha-
 buerūt, ea testimonio colūna est, quam in Dia-
 næ Amarynthiæ tēplo aliqñ erexerant, cuius
 hæc est inscriptio, iii armatorū millib. dc eqtib.
 lx curribus pompā factitarūt. Andrios itē Te-
 niosq; & Cios insulasq; alias suæ ditioni subie-
 ctas habuere. Aduenas quoq; ab Elide incolas
 habuerūt. Vnde & R litera nō solū in exitu uo-
 cabulorū, sed etiā in medijs crebro usi fuere syl-
 labis, sicut ab comœdiarū scriptorib. illudunē.
 Est etiā Oechalia Eretrici uicus agrī, deleti ue-
 ro ab Hercule. Supsunt reliquæ oppidi, hocq;
 ipso uocata sunt noiē Oechalia apd Trachinē,
 posteritas appellauit Andaniā, una itē in Aeto-
 lia iuxta Eurytanas. Hac ἰγί τῆς ἰεσῆτος Chalcis περὶ ἰδῶν
 dignitatis ἢ ἰδῶν τῆς ἰεσῆτος

& Eubœæ metropolis ipsa prædicatur. Secundo uero in gradu Eretria præstat. Istæ etiam ciuitates ad pacem bellumq; gerendum ingenti dignitate antea pollebant, adeo, ut etiam philosophantibus amœnũ tranquillumq; suppeditent diuerforiũ. Testis sanè est Eretricorum philosophorũ schola, quæ Menedemi ductu & autoritate Eretriæ constitit, & prius etiã Aristotelis secta, qui ad Chalcidẽ uersatus est, quoad uita functus est. Hæ uero ciuitates diu magis ac magis inter se concordēs tenuerunt animos, orta autẽ subinde de Lelanto controuersia, non tamen sic in bello prorsus constitere, ut cuncta peruicaciter agerent, quinimò ea fœdera cõtraxere, quibus unã certamen sisterent. Illud etiã in Amarynthio delubro colũna quædã indicat, ita proloquẽs, eminus iactandis nequaquam utẽdum, quoniam in bellicis usibus & armaturis, unica neq; est neque fuit consuetudo, uerũ nonnulli longis utuntur iacutibus, sicuti sagittarij & funditores & iaculatores, aliqui autẽ cominus pugnant, ueluti qui gladiũ, quiq; spicula intendunt. Duplex enim hastarũ est usus, unus è manu, alter in manu, ueluti iacula, qualiter & cõtus utrunq; præstãt usum. Nam & collato gradu & emissio utimur cõto. Quã quidẽ ad rẽ et fariffa ualet & hyffus. Euboici & ad pugnã statariã, & ad iacutẽ è manu agitandũ bellatores optimi fuerunt. Hastis (ut inquit poeta) nitentes utebãtur porrectis, Alacres frangunt thoracas ahenos, Fraxineis hastis bellatores.

Varia forsan erãt iacula, qualẽ peliadẽ Achilles. i. fraxineã fuisse, par est, ut est apud poetã, Concutere hanc solus cognorat Achilles.

Adiecit alius dicens,

Iliad. ⁂. Hasta iaculor, quãtum ne alter quidẽ sagitta.

Et pugiles in singulari prælio iaculis utẽtes prius cum hastis introducuntur, deinde incurfant ensibus. Pugnantes autem cominus illi dicuntur, qui non modo gladio, sed etiam hasta è manu cominus utantur: ut idem ait, Serratã intorquẽs hastã sua membra resoluit.

Euboicos igitur hunc in modũ hastis utentes inducit. At de Locris cõtraria cõmemorat, Non in statario prælio bellica curant opera, Sed arcubus certant.

Oraculum etiã Euboicis redditũ profertur, Thessalicus sonipes præstat, mulierq; Lacœna, Quiq; Arethuseos haurit uir fonte liquores. Chalcidenses explicãs uti uiros præstantifs. Ibi est em̃ Arethusa. Euboici autẽ amnes nũc sunt Cereus & Nileus, è quorũ altero siqua pecus

καὶ μητρόπολις αὐτῆς λέγεται τῆς εὐβοίας, διδοὺς τὸν δὲ ἢ ἐρέτρια, ἀλλὰ καὶ πρότερον αὐτῆς, μέγα ἔχον ἀξίωμα, καὶ πῶς πόλεμον καὶ πῶς εἰρήνην, ὡς τε καὶ φιλοσόφοις ἀνδρασι παραχρῆμα διαγωνίῳ ἠδὲ ἴσῳ, καὶ ἀδούρου, μαρτυρεῖ δὲ ἢ τε τῆς ἐρετρικῆς φιλοσοφίας σχολῆς τῆς ἐν ἐρετρικῆς σχολῆς, καὶ ἐπὶ πρότερον ἢ ἀρετῆς τέλους ἐν τῇ χαλκιδεῖ διατριβῇ, ὅς γε κατέλυσε τὸν βίον. τὸ μὲν ἐν πλείονι ὁμολογῶν ἀλλήλους αἰ πόλεις αὐτῆς, πῶς δὲ λαλῶντων διαγαχθεῖσαι, ὅ δ' ὅτως τελείως ἐπαύσαντο. ὡς τε τῶν πολέμων ἢ αὐτάδελαι δρῶν ἔκαστα, ἀλλὰ σωτέρον ἐφ' οἷς συσπύοντες ἦν ἀγῶνα. δηλοῖ δὲ καὶ τῶν ἐν τῶν ἀμαρυνθίων σύλη τις, φεράσσει μὴ χρῆσθαι τηλεβόλοις. ὅ γὰρ δὲ τῆς ἐν πολεμικῶν ἐβῶν, ὅ τ' ὁ πλισμῶν, ὅδ' ἐμ' ὅτ' ὄσιν. ὅτ' ἴω ἔθος. ἀλλ' οἱ μὲν, πλοῖοις χῶντες κατὰ πόρ οἱ τ' ἔσται ὅ οἱ σφῆ δονῆται ὅ ἀκοντισαί, οἱ δὲ ἀγγεμάχοις, κατὰ πόρ οἱ ξίφει, καὶ δόρατι τῶν ὀρεκτῶν χῶμηναι. δι τῆς γὰρ ἢ τῆς δόρατων χῆσις, ἢ μὲν, ἐκ χειρός, ἢ δὲ ὡς παλτοῖς, κατὰ πόρ, ὅ οἱ κῶν, ὅς ἀμφοτέρως τὰς χῆσις ἀκρίδιωσι. ὅ γὰρ συσπύδων χῶμηναι, καὶ κῶν βοδόντων. ὅ πόρ ὅ ἢ στέρισα δῶναι, ὅ ὁ ὕσος, οἱ δὲ εὐβοῖας ἀγαθοὶ ἰσχυροὶ πῶς μέχλων τῶν σπιδίων, ἢ ὅ συσπύδων λέγει ὅ ἐκ χειρός. δόρασι ἢ χῶν ὅ οἱ ὀρεκτῶν, ὡς φησὶ ὁ ποιητής. αἰχμητῶν μεμαῶτων ὀρεκτῶν, μελίχσι ὀωρηκῶν ῥήσασιν.

ἀλλοίω ἴσως ὄντων τῆς παλτῆς, οἷαν ἐκὼς ἐν τῇ πυλιδία μελίχ, ὡς φησὶ ὁ ποιητής, οἷος ἐπίσπ' ἢ πῶν ἀχιλλεύς, ὅ ὁ ἐπίω, Δοκιδ' ἀκοντισῶ ὅσορον ἢ ἀλλ' ὅ οἷσ'.

τῶ παλτῶ λέγει δόρατι. ὅ οἱ μονομαχῶντων τοῖς παλτοῖς χῶμηναι δόρασι ἐπὶ γονταί πρότερον. εἶτα ἠδὲ τὰ ξίφει βαδίζοντων. ἀγγεμάχοι δὲ εἰσιν ὅχι οἱ ξίφει χῶμηναι μόνον, ἀλλὰ καὶ δόρατι ἐκ χειρός ὡς φησὶ. ὅ ὕπσι ξυσῶ χαλκῆρι, λύσι δὲ γῆ.

τὸς μὲν ἐν εὐβοίας τῶ τῶ τῶ χῶ μῶνς εἰσάγει, πῶς δὲ λοκῶν τάνωντια λέγει, ὡς ὅσφι ἐκταδῆς ὕσμελῆς ἔργα μεμῆρα. ἀλλ' ἄρα τόξοισι καὶ ἔυσφῶ, οἱ ὅ αὐτῶ. ἴλιον ὅτ' ἄμ' ἔποντο.

Γαλαφῆρι δὲ χρῆσις ἐκ δόρασι ἀγιδύσιν, ἢ πῶν θεσσαλικῶν, λακεδαιμονίαν ἢ γῶναια ἀνδρας ὅ οἱ πίνσιν ὕδωρ ἰσθῆς ἀριδύσιν.

τοὺς χαλκιδεῖας λέγων ὡς ἀείρους, ἐκὼς γὰρ ἢ ἀρίθῶ. εἰσὶ δὲ νῦν εὐβοίῳ ποταμοῖς λυγρῶν, καὶ νιλῶν, ὡς ἀφ' ἢ τὰ μὲν πίνοντα

πρόβατα λευκά γίνεται, ἀφ' ὧ δὲ μέλαινα: καὶ
 ποδὶ φῦ λραλθιμ ἢ ἔρηται, τοῖς τὸν ἴσιν συμβαί
 νει. τῶ δ' ἐκτροίας ἐπανιόντων εὐβοίων ἴσιν
 νες, εἰς ἰλλυριούς ἐκπεσόντες ἄβαντον, οἴκα
 δε δὲ τῆς μακεδονίας ποδὶ ἐδέσαν ἐμφαν,
 συμπολεμήσαντες τοῖς ὑποδεξαμένοις, καὶ
 ἐκπσαν πόλιν εὐβοίαν. ἡ δὲ καὶ ἐν σικελίᾳ
 εὐβοία, χελκιδίων τῶν ἐκεί κτίσμα, ἢν γέ
 λων δζανέσσε, καὶ ἐγγύτρ φρέσιον συρα
 κείων. καὶ ἐν ἰορκύρα δὲ καὶ ἐν λίμνῳ τῷ
 πῶ εὐβοία. καὶ ἐν τῇ ἀργείᾳ λόφῳ τῆς.
 ἐπεὶ δὲ τοῖς θεσσαλοῖς, καὶ ἰσθαίοις, τὰ πῶς
 ἐπέραν αἰτωλοῖ, καὶ ἀκαρνανῶν εἰσι, καὶ ἀ
 θαμᾶνδον, εἰ χρὴ καὶ τὸς ἑλλώας εἰπεῖν,
 λοιπὸν δζηνήσσε δὲ ποδὶ τῶτων ἢν ἔχωμεν τῆ
 ποδὶοδον ἀπαλαμ τῶν τῆς ἑλλάδος. πῶ δὲ ἢ
 ναὶ ἢ καὶ τὰς νήσους τὰς περὶ τοὺς μάλιστα
 τῆ ἑλλάδος, καὶ οἰκομένης ὑπὸ τῶν ἑλλώων
 ὄσσε μὴ ποδὶοδὸν ἑλλώων, αἰτωλοῖ μὴ ἑλλώων
 καὶ ἀκαρνανῶν, ὁμορῆσι ἀλλήλοισι, μίσην ἐ
 χοντες τὸν ἀχελῷον ποταμόν. ῥέοντα ἄρ' ἔ
 ἀρκτων, καὶ τ' πίνδο πῶς νότον, διὰ τε ἀ
 ζραίων αἰτωλικῶ ἔθνεσ, καὶ ἀμυλοχῶν. ἀ
 καρνανῶν μὴ πῶς ἐπέραν μέρῳ ἔχοντες
 τὸ ποταμὸν μέχρι τοῦ ἀμβρακικῶ ἰόλπου, τὸ
 ἢ ἀμυλοχῶν, καὶ τὸ ἰόρον τ' ἀκτίου ἀ πόλ
 λων. αἰτωλοῖ δὲ τὸ πῶς ἔω μέχρι τῶν ὄρε
 λων ἰορκῶν, ἢ τὸ παρνασσῶ τῶν οἰταίων.
 ἐπέρεκινται δ' ἐν τῇ μεγαλίᾳ, καὶ τοῖς πῶς
 βορείοις μέρεσι, τῶν μὴ ἀκαρνανῶν, ἀμυλο
 χῶν, τῶτων δὲ, δόλοπον καὶ ἢ πίνδο. τῶ
 δ' αἰτωλῶν περὶ ῥαβοῖ τε, καὶ ἀθαμᾶνδον, καὶ
 αἰναίων τῆ μέρῳ τῶν τῶν οἰτῶν ἔχοντων.
 τὸ δὲ νότον πλῆθος, τὸ, τε ἀκαρνανικῶν ὁ
 μοίως, καὶ τὸ αἰτωλικῶν ἑλλώων τῆ ποδὶοδ
 θαλάσση τὸν ἰορκδικῶν ἰόλπον, εἰς ὃν καὶ
 ὁ ἀχελῷος ποταμὸς ποταμὸς δζίνισι, δελ
 ζων τῶν τῶν αἰτωλῶν ἰθαλίαν, καὶ τῶν ἀκαρ
 νανικῶν, ἐκείλει τὸ δὲ θάλασσαν ὁ ἀχελῷος πῶς
 ρον. εἰς δὲ καὶ ὁ παρὰ δζίνισι ὁμοῦν. τὸ
 τῶ κατὰ πῶ ἔρηται, καὶ ὁ ποδὶ λάμιαν. ἔρη
 ται δὲ καὶ ὁ π' ἀρχίω τὸν ἰορκδικῶ ἰόλπον
 τὸ σῶμα τῶ δὲ τὸ ποταμὸν φασί. πόλεις δ'
 εἰσὶν ἐν μὴ τῆ ἀκαρνανίᾳ, ἀνακτόλιον τε
 ἢ χερρόνησον ἢ δζονμῆλον ἀκτίου πλῆθος, ἐν
 πορῶν τ' νῦν ἐκισμῆνης ἐφ' ἡμῶν νικη πόλε
 ως, καὶ ῥαβῶν, ἀνακτόλιον ἔχοντα τῶ ἀχελῷῳ πλῆ
 θων, ἢ δζονμῆλον σαδίων, καὶ ἢ αἰναίων ἢ καὶ αὐτῶ
 ἢ δζίνισι πῶ αμῶν. ἢ ἢ παλαῖα ὁμοῦν ἰορκδικῶν, ἢ
 ἢ ἀπέχοντα τ' θαλάσσης, καὶ τ' ῥαβῶν, ἢ ἢ νῦν,
 ὄρον ἐδδμῆκοντα σαδίων ὑπὲρ τ' ἐκβολῆς
 δζήσσε. καὶ ἄλλαι δ' εἰσὶ παλαιαί τε καὶ ἀλυ
 ζία, καὶ λευκάς, καὶ ἀργὸν τ' ἀμυλοχικῶν, καὶ ἀμ
 βρακία, ὡν αἰ πλῆστα ποδὶοδὸν ἐγγύονσι,

potauerit, alba efficitur. Ab altero uero uellus
 atrū contrahit, ac hoc idem & ad Crathin flu
 uium accidere fertur. Euboici ē Troia redeun
 tes domum, in Illyricos eieci uidelicet Aban
 tes, aliqui per Macedonia penes Edessam sub
 stiterūt, sumpto socialiter pro eorum hospiti
 bus bello, urbemq; Eubœam cōdidere, cuius
 nominis & altera in Sicilia fuit, quam Chalci
 denses indigenæ ædificauerunt, Gelon uero
 rex expulsis eam inquilinis exinanīuit. Fuit &
 Syracusanorū castellū, & in Corcyra erat Eu
 bœa, & in Lemno locus, & in Argīua terra tu
 mulus quidā. Quandoquidem Ætoli & Acar
 nanes & Athamanes loca Theffalorū, & Oe
 tæorum in occasum uergentia tenent, si & hi
 ipsi appellandi sunt Græci, de ijs explicare no
 bis restat, ut uniuersum Græciæ circuitum ha
 beamus. Adijciamus etiā finitimas præsertim
 Græciæ insulas, quas incolūt Græci, quot nec
 dum oratione circuimus. Ætoli & Acarnanes
 igitur inuicem cōtermini sunt, inter quos me
 dius est Achelous ab septētrione & Pindo in
 austrum fluens, & per Agræos gētem Ætoli
 cam & Amphilochos. Acarnanes sanē & occi
 dentem partē habent fluminis usq; ad Amphī
 lochium sinum Ambraciū, & Acūj Apollin s
 templū, Ætoli autem ad orientē tenus Locris
 Ozolis, & Parnaso et Oeteis. In mediterranea
 uero, partibusq; in septentrionē uergentibus
 superimmet, ex Acarnanibus quidē Amphī
 lochi, ex his ipsis Dolopes & Pindi accolē. Ex
 Aetolis aut Perrhæbi & Athamantes & Enia
 num portio quædā Oetam habitantium. Au
 strale sanē latus & Acarnanicū similiter & Ae
 tolicū ipso mari perfunditur, quod Corinthia
 cum efficit sinū, quē Achelous amnis influit,
 qui & Aetolorum & Acarnanū litoris termi
 nus est. Superiori uero tēpore Thoas appella
 batur ipse Achelous, utq; dictū est, alter item
 eiusdem nominis Achelous est apud Dymā,
 & apud Lamīā. Huius ostium fluminis Corin
 thiaci sinus initium efficit, ut aiunt. In Acarna
 nia uero urbes sunt & Anactoriū in Cherro
 neso cōditum, penes Actium & Nicopoleos
 emporium ætate nostra ædificatæ, & Stratus
 per quā ad stadia supra ducenta aduersa nauī
 gatio est per Achelou flumē, & Aenea & ipsa
 fluuio uicina. Antiqua quidē inhabitata est &
 deserta æquali à mari Stratoq; distās interual
 lo. Altera autē hoc habitata tempore ad LXX
 stadia supra illius ostium absens. Sunt & aliæ
 Palærus scilicet & Alyzia, & Leucas, et Argos
 Amphilochium & Ambracia, quæ plurimæ

imò uero cunctæ Nicopoleos iuri attributæ
 sunt habitationes. Medio autē in itinere, quo
 ex Alyzia itur Anactorium, Stratus iacet. Æto-
 Iorū uero ciuitates sunt Calydon & Pleuron,
 hoc tēpore ad humilem deductæ fortunā, quæ
 profecto quondam urbes Græciæ tutamen e-
 rant. Iam sanè bifariam diuisam fuisse contige-
 bat Ætoliam. nam & antiquam & ἐπίκτητον, id
 est post quæsitam dici. antiquā enim ab Ache-
 loo usque Ad Calydonis litus longe intra me-
 diterraneam pertinentem, planam & fructuo-
 sam, ubi Stratus est ac Trachinium optimam
 tellurem habens, Epicteton seu post quæsitam
 Locris affinem usque Naupactum & Eupa-
 lium, asperā sanè sterilemque tenus Oetæ Atha-
 manibus, & deinceps montibus atque genti-
 bus, iam in arcton uergentibus. Ingentem ue-
 ro *κόρυκα*, id est coruum Oetæ proximum, ha-
 bet Ætolia, & cæteris in medio iacentibus,
 Marlaum Aracinthum, ad quem nouam Pleu-
 ronem habitandam constituere, omiffa uete-
 re penes Calydonem posita, cum illa in cam-
 po sita sit atque frugifera. Qua tempestate De-
 metrius cognomine Ætolicus agrū diripuit.
 Supra Molycrīam Taphiasus & Chalcis mon-
 tes admodum excelsi surgunt. In quibus po-
 sita sunt oppidula, Macynia & Chalcis ipsius
 montis nomine, quem & Hypochalcidem uo-
 cant. Curium uero penes antiquam Pleuro-
 nem est, à quo Pleuronij Curetes (ut quibus-
 dam uisum est) nominati fuere. Sed Euenus
 fluuius è Boiensibus inter Ophientes gentem
 Aetolicam oritur, qualiter & Eurytanes & A-
 grai & Curetes & alij. Ab initio quidem mini-
 me per Cureticam oram labitur, quæ eadem
 est & Pleuronia. Atenim uersus orientem po-
 tius præter Chalcidem & Calydonem currit.
 Inde ad campestrīa Pleuronis antiquæ defle-
 ctens, & in occasum permutans, eruptiones
 in meridiem uertit. Olim autem Lycormas
 uocabatur. Nefum hac in parte designatum
 portitorem fuisse, occisum ab Hercule, uulga-
 tur, cum inter trañciendum Deianiram uio-
 lare conaretur. Poeta etiam Olenum, Pyle-
 námque urbes Aetolicas meminit. E qui-
 bus Olenus eodem quo Achaica nomine di-
 cta, ab Aeolicis est diruta, nouæ Pleuronī
 finitima. De eius agro autem certamen su-
 sceperunt Acarnanes. Translata inde Pyle-
 na in superiora loca, nomen quoque illi per-
 mutauerunt, & Proschium uocauerunt. Hel-
 lanicus autem earum non nouit historiam, cæterum perinde ac antiquo adhuc in

ἢ τῶν παλαιῶν τῆς νηὸς πόλεως. λέγει δὲ ὁ στρα-
 τῶν κτλ. μέσλιν τ' ἐξ ἀλυζίας ὁ δὸρ εἰς ἀνακτώ-
 ριον. αἰτωλῶν δ' εἰσὶ καλυδῶν τε καὶ πλε-
 ρῶν, νῦν δὲ τεταπεινωμένα, τὸ δὲ παλαιὸν
 πρόχρημα ἐπὶ ἑλλάδος ἦν τοῦτα τὰ λιπόμε-
 να. τὸ δὲ διὰ τὴν διηρηθῆσαν σωβέβαιον διχὰ τῶν αἰ-
 τωλίων. τὸ τ' ἢ, ἀρχαίαν λέγουσι, τῶν δ' ἐ-
 πίκτητον. ἀρχαίαν ἢ τῶν ἀπὸ τ' ἀχελῶος μέχρι
 καλυδῶν τ' ἀχελίων, ἡδὲ πολὺν ἢ τ' μεσο-
 γαίας ἀνήκοντων, ἐν ἡμέρῳ τε καὶ πεδίο-
 δῳ. ἢ δὲ καὶ στρατῶν, καὶ τὸ βραχίνιον ἀεί-
 σλιν ἔχον γῆν. ἐπίκτητον δὲ, τὴν τοῖς λοκροῖς
 σωματῆσαν, ὡς ἡδὲ ναύπαιτον τε καὶ δι-
 πάλιον, τραχυτέραν τε ἔσαν, καὶ λυπώτε-
 ραν μέχρι τ' οἰτίας, καὶ τ' ἀθαμάνων καὶ τ'
 ἐφεξῆς ἡδὲ τῶν ἀρκῶν ἢ δὲ τῶν πρὸ Ἰσουλίου ὄρεων
 τε καὶ ἐθνῶν. ἐξ δὲ ἢ ἢ αἰτωλία μέγιστον ἢ
 τ' ἰσρακίαν σωματῆσαν τῶν οἰσῶν. τὸ δὲ ἄλλων
 ἐν μέσῳ ἢ μαρλαῶν τ' ἀρκῶν, πῶς ὅν τ'
 νεώτερον πλερῶνα σωματῆσαν, ἀφ' ἧς
 τὴν παλαιὰν ἐγγὺς κειμένην καλυδῶνος οἰ-
 οῦν τ' ἔσαν, ἀνὰ τὸν οὐρανὸν καὶ πεδίοδῳ,
 πορθῶντος τὴν χώραν διηρηθῆσαν τ' ὑπὸ κληθῆ-
 ῖος αἰτωλικῆς. ἴσρακίαν δὲ τ' ἰσρακίαν ταχίσ-
 τον καὶ χαλκίδα, ὅσην ἰσρακίαν ὑψηλῶν, ἐφ' οἷς
 πολίχνη, ἰσρακίαν, μακρυῶν τε τ' χαλκίαν ὁμο-
 νυμος τῶν ὄρεων, ἢ καὶ ἰσρακίαν καλῶς,
 κέρειον ἢ τ' παλαιῶν πλερῶν πλησίον, ἀφ'
 τ' οὐ πλερῶντος κέρειος ὀνομασθῆναι ἴσρα-
 κίαν. ἴσρακίαν δὲ τ' οὐκ ἔστιν αἰτωλικῆς ἐθνῶς
 καθάπερ καὶ οἱ ἐν ὑπὸ τῶν, καὶ ἀρχαίαν καὶ
 κέρειον καὶ ἄλλοι, ἴσρακίαν δὲ τ' κέρειον
 καθάπερ ἴσρακίαν δὲ τ' ἀρχαίαν καὶ πλερῶνας, ἀλ-
 λά ἴσρακίαν τ' πῶς ἔως μακρῶν τῶν χαλκί-
 δα καὶ καλυδῶνα, ἴσρακίαν ἀνακίαν ἡδὲ τ'
 τ' πλερῶνος πεδία τ' παλαιῶν, καὶ τῶν ἀ-
 λωξῶν εἰς δύσιν, ὑπὸ τῶν πῶς ἴσρακίαν
 καὶ τὴν μισσημείαν. ἐκαστὴν δὲ λυκῶμας
 πρότερον. καὶ ὁ νέος ἐν ταῦτα λέγει πορθ-
 μῶν ἀπὸ δελφῶν ὑφ' ἡρακλῆος ἀρχαίων.
 ἐπὶ δὲ πορθῶντων τὴν δεικνύσαν ἐπὶ τῶν
 εἰς ἴσρακίαν, ἢ ὄλγον δὲ καὶ τὴν λυκῶν ὀ-
 μῶν τ' ὄλγον ὁμοῦ μῶν τῶν ἀρχαίων λεγομένων αἰ-
 λῶν κατέσκαψαν, πλησίον ἔσαν τ' νεώτερος
 πλερῶντων. τ' ἢ χώραν ἢ μισσημείαν ἀνα-
 νῶντες. τὴν ἢ τὴν λυκῶν μετενεγκέντες εἰς τὸ
 ἀνώτερον τόπον ἢ λαξῶν αὐτῶν, καὶ τὸνομα,
 πρόχρημα κατέσκαψαν. ἑλλάνιος δὲ τ' ἢ τὴν
 ταυρίας ἰσρακίαν οἶδε, ἀλλ' ὡς ἐν τῶν αὐτῶν ἐν

τη ἀρχαία καὶ ἀσπίς μίμνη. τὰς δ' ὕστρον,
 ἢ τὴν ἠρακλιδῶν καὶ δόδοι λιλαδέσσης μα-
 κωίου, καὶ μολυκείων ἐν ταῖς ἀρχαίαις κα-
 παλεῖς, πλείω ἐνκαίρως ἀποδείκνυμι
 ἐν πάσῃ σχεδὸν τῇ γραφῇ. καὶ δόλο μὲν ἐν
 ταῦτα πόδι τὴν χώρας ὅτι τὴν ἀκαρναύων,
 τὴν αἰτωλῶν, πόδι δὲ τὴν παραλίας, καὶ τὴν
 πεκειμνίων νήσων, ἔτι καὶ ταῦτα περὶ τῆς
 ἠΐου. ἀπὸ γὰρ τοῦ σμάρτου ἀρξαμένοις, καὶ
 τοῦ ἀμβρακικοῦ κόλπου, πρῶτον δὲ ἐν ἀκαρνα-
 ναμω κείον τὸ ἀκτιῶν, ὀμωνύμου δὲ λέγεται
 τὸ τὴν ἰσθμὸν τὸ ἀκτιῶν ἀπολλωνίου, τὸ δὲ ἀκρα
 ἢ ποιεῖται τὸ σμάρτον κόλπον, ἔχουσι καὶ λιμέ-
 να ἐκ τῶν. τὸ δὲ ἰσθμὸν τοσαυτῶντα μὲν εἶ-
 δεῖς ἀπέχει τὸ ἀνακτώριον, ἐν ᾧ κόλπον ἰ-
 σθμωδίων. δὲ μοσίος δὲ καὶ τοσαυτῶντα ἢ
 λδοκας. αὐτὴ δὲ τὴν τοπαλαιὸν μὲν χερρόνη-
 σον τὴν ἀκαρναύων γῆς. καλεῖται δὲ αὐτῆς ὁ ποιη-
 τὴς ἀκτιῶν ἠπείροιο, τὴν ποταμὸν τὸν ἰθάκης,
 καὶ τῆς κεφαλληνίας ἠπείρου καλῶν. αὐτὴ
 δὲ ἔστιν ἢ ἀκαρναυία, ὡς τε ὅταν φῆ ἀκτιῶν
 ἠπείροιο, τὸ ἀκαρναυίας ἀκτιῶν δὲ λέγειται δὲ
 ἢ λδοκίος ἢ ἠπείροιο, ἢ φησὶν ἐλεῖν ὁ λαῖος.
 ἢ ἢ νήσων εἰσὶν ἐν κίβδη τῆς ἠπείρου. (ἴθ.
 ἀκτιῶν ἠπείροιο κεφαλληνίας ἀνασσω.

Καὶ ἄς ἐν καταλόγῳ φησὶ
 καὶ ἱεροκλίω ἐνέμοντο, καὶ αἰγίλιπα τρυχέων.
 Κορίνθιοι δὲ πεμψόντων τὸν λυσιέλου
 τὸν γαργύσαν, ταῦτα τε κατέχου τὴν ἀκτιῶν,
 καὶ μέχρι τοῦ ἀμβρακικοῦ κόλπου περὶ τῆς
 καὶ ἢ τὴν ἀμβρακία σιωνίδην καὶ τὸ ἀνα-
 κτώριον. καὶ τὴν χερρόνησον διορύναντες τὸν
 ἰσθμὸν ἐποίησαν νήσων τὴν λδοκίαν, τὸ με-
 πέντησεν τὴν νήσον ὡστὶ τὸν τόπον, ὅς
 τὴν ποτὴ μὲν ἰσθμὸς. νῦν δὲ πορδὸς γὰρ φέρει
 ζῶντος, μετωνόμασαν λδοκίαν. ἐπὶ αὐτοῦ
 μορ δὲ κωμοὶ τὸ λδοκίαν. πέντε γὰρ ὅτι
 λδοκίαν τὴν χρόνῳ πεκειμνίων τὴν λευκάδον,
 ὡς τὸ πέντε καὶ τὴν κεφαλληνίαν, ὡς ἐν
 τῶν ἂν τὸνομα λαβῆν. ἔχει δὲ τὸ τὴν λευκά-
 δον ἀπολλωνίου ἰσθμὸν, καὶ τὸ ἄλμα τὸ πέντε ἔρω-
 τας πάντων πεπενημνίων, ὅτι λέγειται
 πρῶτον σαπφῶ ὡς περὶ φησὶν ὁ μνῆσαν δροῦ.
 Τὸν ἰσθμὸν πορδὸς παρῶν,
 οἰσρῶν τε πέντε ἔρωται πέντε ἀπὸ τῆς φησὶν.
 ἔλλα καὶ ἐν τῇ σὺν δὲ αὐτοῦ ἀνάξ.
 ὁ μὲν ἐν μνῆσαν δροῦ, πρῶτον ἀλέως λέγει
 τὴν ἀπφῶ. οἱ δὲ ἐπὶ ἀρχαιολογικῶν τόποι, ἱε-
 ραλοφασίον ἐραδέναν ἠγάλα, τὸν δὲ ἰονέως.
 τὴν ἢ τὸν παρῶν τῶν λευκάδων καὶ ἐν αὐτῇ ἐν
 τῆς θυσίας τὸ ἀπολλωνίου, ἀπὸ τὸ κοπῆς ἔρωται
 πνα τῆν ἐν αἰτίας ὄντων, ἀπὸ τῆς ἰσθμῶν,
 δεξιομνίων δὲ καὶ τὸ παντοδαπῶν ἠπείρων,

statu existant, mentionē facit illarū. Quæ uero
 posterius & secundū Heraclidarū reditū con-
 ditæ fuerint, eas in uetustarū numero cōputat
 Macyniū atq; Molycriam, permultā in toto fe-
 rē uolumine leuitatē ostentās. Hæc quidē de
 Acarnanū Aetolorūq; regione summatim dic-
 ta sint. De ora uero maritima & adiacentibus
 insulis, hæc sunt etiā assumenda. Ab ostio nan-
 que & sinu inchoantibus Ambracia primus
 Acarnanū locus est Actiū, eodemq; uocabu-
 lo & Apollinis Actij tēplū promontoriū nun-
 cupatur, q; sinus ipsius ostiū efficit, & exterius
 portū habet. A tēplo autē stadia XL distat An-
 actoriū ipso in sinu conditū, Leucas autē du-
 centis & XL. Hæc uero in Acarnania plaga po-
 sita Cherronesus erat. Eā fanē ἀκτιῶν ἠπείροιο, id
 est, litus in continēti poeta uocat, orā ē regio-
 ne Ithacæ ac Cephalleniaῖ ἠπείρου, id est conti-
 nentē appellans. Hæc autē Acarnania est, ideo
 cum continentis litus dicit, Acarnaniaῖ ripam
 oportet accipias, Leucadis etiā uentosa, quæ
 Neritus quoq; dicitur, quam cepisse Laertes
 asserit, dicens:

Neritū in potestate redegi, bonis instructā moenibus urbē,
 Ripam Epiri. Id est continentis, Cephallenibus imperitans.
 Quasq; in catalogo refert Crocylā & Aegili-
 pē asperā, eas Corinthij à Cypselo & Gargaso
 missi occuparunt, pariter cū litore etiā ad Am-
 braicū usq; sinū progressi, & Ambracia & Ana-
 ctoriū inductis cultoribus habitatū, & Cherro-
 nesi terra angusta defossa. Leucadē in insulæ
 formā redegerūt, & in eū locū trāsportata Ne-
 rito, qui quōdā fuerat Isthmus. Nunc uero fre-
 tum & Euripus est, pōte iugabilis, mutato no-
 mine dixere Leucadē, sumpto, ut reor, à Leu-
 cata uocabulo. Est enim albicāti colore petra
 in pelagus proiecta, atq; Cephallenia, & Leu-
 cadi adiacēs ueluti hinc accepto nomine. Ha-
 bet insuper & Apollinis Leucataῖ phanū. Ibi
 saltus fit, qui ad sedandos amores ualere credi-
 tur. Quo in loco Sappho prima dicitur, super-
 be ab excelsa se deiecitse petra, stimulante Cu-
 pidine, sicuti Menander author est,
 Præruptam naçta in transitu petra.
 Cupidinis Oestro percita, è summo præceps
 Ex animi tui sententia rex imperiose. (ruit,
 Menāder igitur primā salisse Sappho inquit.
 Antiquiores uero scriptores nō Sappho, sed
 Cephalū prius saltasse tradūt, Ptaolæ captum
 amoribus Deionei filia. Leucadijs uero mors
 erat patrius, ut in Apollinis sacrificio, fontem
 quotannis aliquē, auertendē deorū iræ gratia,
 O 2 demon-

de montis specula deicerent, ei aut applicitis pennis, & auiibus multimodis, quibus leuari posset, salt' ipse perinde ac uolatus efficeretur, multosq; circūstantes cadentē prius excipere nauiculis, & pro uiribus conseruatū extra patrios fines emittere superstitē. At scriptor Alceonidis, ē Penelopes genitore Icario duos natos esse filios, scriptis suis prodidit, Alyzeū atq; Leucadium, eosq; cum patre Acarnaniæ regnū tenuisse. Ab eis igitur ciuitates nomen accepisse testatur Ephorus. Cephallenas ab infula Cephallenia uocatos hoc aiūt tēpore. Ho merus autē cunctos Vlyssi subditos appellat, ē quibus etiā Acarnanes existūt, cum inquit, Ipse Cephallenas secum ducebat Vlysses, Quiq; tenent Ithacam syluis & Neriton altis.

Qui mons eo in loco illustrishabet. Ac etiā, E Dulichio Echinadibusq; sacris.

Cum inter Echinades Dulichium consistat.

Et illud,

Quiq; Buprasium Helidemq;

Cum in Helide Buprasium existat. Et,

Qui Euboeā habent & Chalcidē atq; Eretriā.

His ipsis in Euboea consistentibus, quemadmodum Troēs & Lycij & Dardani, cum & illi Troēs sint. Præterea post Neritum dicit, Et Crocyleam colunt asperamq; Ægylipen, Et Zacynthum Samumq;, Et Epirum.

Epirum siue continentē dicere uult terrā ē regione insularum sitam, simulq; cum Leucade & reliquā comprehendit Acarnaniā, de qua hunc in modum commemorat, Bissenos pecudumq; greges Epirus habebat.

Cū ipsa Epirus quodā illuc usq; protēdebat, & nomine cōmuni sic nuncupatur Epirus. Samū autē eā quæ nūc Cephallenia est, cū dicat, Circa Ithacēq; Samicēq; fretū sub rupibus aspris.

Per ipsum enim epithetū nominis paritatē distinxit, cū nequaq; de urbe, sed de insula nomen posuerit. Quoniā cū insula sit tetrapolis, id est quaternas contineat urbes, ex ijs una est q̄ Sam' siue Same dicit, utroq; usitato uocabulo, ipsi etiā insule cōmuni. Quādo enim dixit, Quotcunq; optimates insulis imperitabant, Dulichioq; Samacq; herbosacq; Zacyntho.

Samē appellans insulā quā primo Samū uocauit. Apollodorus aut ait per adiectiuū distinctionē ab eo nominis fieri. nam cum Samū dicat asperam, insulam dici. Interdū uero contra scribi oportere, Dulichio Samoq;, non autem Samacq;. Vnde manifestat Samum, Samemq;

καὶ ὀρνίων, ἀνακτοῦ τῆς δωμαμλίω τῆς τῆς
σεὶ ἄλμα. ὑποδέχεται δὲ κάτω μικραῖς
ἀλυσίαις ἐν κλίω ποδικοῦ τῆς πολλῆς, ὁ ποδ
σώζειν εἰς δωμάμιον τῶν ὀρνίων ἐξω τῶν κερταλι
φθόντα, ὃ ἢ τῶν ἀλκμαίωνιδων γράφας, ἰκα
εἶον τῶν πολυλοπῆς πατρῶς, ἕως γηρέδων
δύο, ἀλυξία ὁ λουκαδίου. δωμασδύσαι δ'
ἐν τῇ ἀκαρνανίᾳ τῶν μετὰ τῶν πατρῶς,
τῶν τῶν ἐπιπυμῶν τῆς πόλεως ὀφθαλμοῦ
λέγονται δοκῆ. κεφαλληνίως δὲ νῦν, ὅτι ἐκ τ'
νήσου τ' κεφαλληνίας λέγουσιν, ὁμοίως δὲ
πάντας ὅσοι ὑποδέχονται ὄσους, ὡς εἰσι καὶ οἱ
ἀκαρνανῶν ἐπιπυμῶν γὰρ.

Αὐτὰρ ὄσους εἰς κεφαλληνίως.
Οἱ δ' ἰθάκῃ εἶχον καὶ νήετον εἰνοσίφυντον.
Τὸ ἐν ταύτῃ ὄρῳ ὑπερφανὲς ὡς καὶ
Οἱ δ' ἐκ δολιχίου ἐχινάων ἴσθμῳ.
Καὶ αὐτῷ τῶν δολιχίῳ τῶν ἐχινάων ὄντος.
Οἱ δ' ἄρα βεπρωσίον τε ἠλυδία. Καὶ
τῶν βεπρωσίων ἐν ἠλυδί, ὄντων.
Οἱ δ' ὄσους εἶχον ἐν κεφαλληνίᾳ ἑρετρίᾳ τε.
Καὶ τῶν ἐν εὐβοίᾳ ὄσων,

ὡς ἴσθμῳ, ὁ λυκίοι, ὁ δαρδανῶν, ὡς ὁ ἐκ
νωρ ἰσθμῶν ὄντων. πῶν μετὰ γηρέδων φησὶ,
καὶ κροκύδι ἐνεμόντος, ὁ αἰγυλίπαι φησὶ.
Οἱ τὴν ἰσθμῶν εἶχον, ἢ οἱ ὄσους ἀμφ' ἐνεμόντος.
Οἱ τὴν ἰσθμῶν εἶχον, ἢ οἱ αὐτίπῶρα ἐνεμόντος. ὁ
ἠπειρον μὲν ἐν τῇ αὐτίπῶρα τῶν νήσων
βόλεται λέγειν ἅμα τῇ λουκαδίᾳ καὶ τῶν
ἄλλων ἀκαρνανίαν συμποδισθῆναι βολόμε
ντων, ποδῶν ἢ καὶ ὄσων λέγει.

Διάδεκ' ἐν ἠπειρῷ ἀγέλαι, ἴσα πῶν ἀμύλων.
Τὰ γὰρ τ' ἠπειρῶν τῶν παλαιῶν, μετὰ
δολιχίου δολιχίου, καὶ ὀνόματι κοινῶν ἠπει
ρῶν λεγομένων. σάμου ἢ τῶν νῦν κεφαλληνίαν.
ὡς καὶ ὅταν φῆ. (λοῖος,)

γῆ πορθμῶν τ' ἰθάκης τὴν ὀνόματι πειπυ
τῶν γὰρ ὑπερδέτω τῶν ὀμωνυμῶν διέστη
τοι, ὡς ἐκ ὑδῆ τ' πόλεως. ἀλλ' ὑπὲρ τ' νήσου
βίσι τὸνομα ἴσθμῶν πόλεως γὰρ ὄσους τ' νήσου μία
τῶν πηλεῶν ὄσους, ἢ καὶ σάμου καὶ σάμου κα
λαμῶν καὶ δεκατόρον τὸνομα, ὀμωνυμῶν
τῆ νήσου. ὅταν δ' εἴπῃ.

Ὅμοι γὰρ νήεσισι ὑπερκατέστησι ἀεῖσι
Δολιχίου τε σάμου τε ὁ ὑπερκατέστησι ἰσθμῶν.

Τῶν νήσων ἀεὶ μὲν ποιεῖται δὴ ἴσθμῶν ὄσους.
καὶ σάμου καὶ τῶν νήσων, ἢν προτόρον
σάμου ἐκατέστησι. ἀπλοῦς δὲ τῶν μετ'
ἐν ἠπειρῷ ὑπερδέτω λέγων διέστη τῶν ὀμων
νυμῶν, εἰπόντα, ὀνόματι πειπυλοῖος.
ὡς τῶν νήσων λέγοντα. τῶν δ' αὖ γηρέδων
διέστη δολιχίου τε σάμου τε, ἀλλὰ μὴ σάμου
τε, δὴ ἴσθμῶν ὄσους τῶν μετὰ πόλεως σάμου ὁ σά
μου ὀμωνυμῶν ὑπερκατέστησι ἐκφείρεται,

τὴν δὲ νῆπιον ἰκέμεν μόνον. ὅτι γὰρ σάμεν λέγε-
ται ἡ πόλις δὴλον ἐστὶν ἐκ τῆς διακριτικῆς
νομῆς ὅτι ἐξ ἐκείνης πόλεως μνηστῆραι, φράναι.
ἐκ δὲ σάμης πύργος τὸ εἶκοσι φῶτον ἔασι.

Καὶ ἐκ τῆν πόδι φησὶ λεπιδίης λόγου, τὴν
μὲν, ἔπειτα σάμην δεύσαν, ἔχει δὲ ταῦτα
λόγου, ὅτι γὰρ δικενῶς ἀρδιδωσιμὸς ποιητῆς,
ὅτι πόδι τὸ κεφαλαιώδης, ὅτι πόδι τῆς ἰθά-
κης, ὅτι τῆν ἄλλων πλοσίων τόπων, ὡς τε ὅ-
τι οἱ ἄλλοι μὲν ἀφῆραν, καὶ οἱ ἰσορῶντων.
αὐτίκα γὰρ ἰδί φησὶ ἰθάκης ὅταν φῆ.
οἱ τὸ ἰθάκην εἶχον καὶ νῆπιον εἰσοσίφυλλον.

ὅτι μὲν τὸ νῆπιον ὅριος λέγει, ὅτι ἰδί φησὶ
τῶν δειλοῖ ἐν ἄλλοις δὲ ὅριος φησὶ.
Νικητῶν δὲ ἰθάκην δουδιστῶν ἐν ὄρος αὐτῆ.
νῆπιον εἰσοσίφυλλον ἀριπρεπίς.

ἰθάκην δὲ εἶπε τὴν πόλιν εἶπε τὴν νῆπιον
λέγει, οὐ δὴλον γὰρ ἐν τῶν φησὶ ἔπειτα, οἱ δὲ ἰθά-
κην εἶχον ὅτι νῆπιον, λυκίως μὲν γὰρ ἀκτῶν
τῆς, τὴν πόλιν δὲ ξάται, ὡς καὶ ἀδύνας ὅ-
λυκα βηθρον εἶπε, λέγει καὶ ῥόδον ὅτι ἀτάβυ-
ρον, καὶ ἰδί λακεδαίμονα ὅτι ταύγετον, ποιη-
τικῶς δὲ τὸν αὐτίον, ἐν μὲν τοῖς φησὶ
Νακίτῶν δὲ ἰθάκην εὐδιστῶν, ἐν ὄρος αὐτῆ.

Νῆπιον, ἐν γὰρ τῆ νήσω ὅτι ἐν τῆ πόλει
τῶν φησὶ, ὅτι τῶν τε ὅτι φησὶ.
ἡμεῖς δὲ ἰθάκης ἑσπυκίον εἰλήθομεν.

Δῆλον εἶπε τὸ αὐτὸ φησὶ νῆπιον λέγειν τὸ
νήπιον, εἶπε δὲ ἑσπυκίον, ἢ ὅριος ἢ κωλύον, ὅ μὲν
τοῖς ἀντὶ νῆπιον γροφῶν νῆπιον, ἢ ἀνάπα-
λι, παραπείσει τῆς, ὅτι γὰρ εἰσοσίφυ-
λον καλεῖ ὁ ποιητῆς, τὸ δὲ δουκίμνον ἡσο-
λίεθρον, ὅτι γὰρ ἐν ἰθάκῃ, ὅτι ἀκτῶν ἡπέ-
ροιο, καὶ ὅριος δὲ δουκίον ἑσπυκίον πῆ-
διστῶν.

αὐτίκα δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη ἐν ἀλί κῆτι.

Χθαμαλὴ γὰρ ἢ ταπεινὴ, ὅτι χθαμαλὴ,
πανυπερτάτη ἢ ὑψηλὴ, ὅταν δὲ πλάγιον
σημαίνει ἑσπυκίον καὶ λῶν, καὶ τὴν ὄριον τὴν
ἐκ τῶν λιμνῶν φησὶ ἀταρπῶν, χῶρον ἀνυ-
λίγητα, ὅτι γὰρ τῆς νῆσῶν, εὐδιστῶν, ὅτι δὲ
υψηλῶν αἰεὶ κεκλιῆται, ἰθάκην δὲ τοῖς, ὅτι πόδι
πασίων, ἔχει μὲν ὅτι ἀπεμφορῆς πιαύτας
ἢ φρεσίς, ὅτι γροφῶν τῶν δὲ ὅτι κακῶς, οὐτε γὰρ
χθαμαλὴ διεχοντο ταπεινῶν ἐν ταῦτα,
ἀλλὰ πρόχωρον τῆ ἡπέρω ἐγγυτάτω οὐσαν
αὐτίς, οὐτε πανυπερτάτη ὑψηλότετην.
ἀλλὰ πανυπερτάτη πῶς ῥοφον, οἶον ἑσπυ-
κίον πῶς ἐχάτην τῆ φραμυλίω πῶς ἀρ-
κῶν, ὅτι γὰρ ὅριος λέγειν τὸ πῶς ῥοφον, ὅτι
δὲ ἐναντίον πῶς νότον, αἰ δὲ τὸ ἀνδύει πῶς
ἢ τὸ ἡέλιον, τὸ γὰρ ἀνδύει, πῶς ῥοφον καὶ χω-
εῖς ὅριον, ὡς τῶν μὲν ἄλλων πῶς νότον κε-

pro urbe proferendum esse, insulam uero Sa-
mam tantummodo. Quod enim urbs Samæ
dicitur, haud sanè dubium, cum è qualibet ur-
be procatores dinumeret,

Et Same uiri quatuor ac uiginti fuere.

Præterea è sermone Ctimenis, quam inquit
ad Samem missam dedere. Hæc sermonis ratio
nem habent. Nō enim distincte apertèue poe-
ta edidit neq; de Cephallenia neq; de Ithaca lo-
cisq; reliquis propioribus. Ex quo est effectū
ut expositores & rerū indagatores discrepent.
Statim enim de Ithaca, cum inquit,

Quisq; habitant Ithacam & frondosum Neriton inde.

Qd̄ quidē Neritū mōtē uerbo dixit expresso,
Apricāq; Ithacā colo, mōs ubi frōdet opacus
Neritus frondosus atq; decens.

Siue urbem enim siue insulam hoc in uersu
dicat Ithacen, in ambiguo linquatur. Ut in eo
quoq; Quisq; habitant Ithacen, aut Neriton,
haud certe declarat. Aliquis autē audiens pro-
prie ciuitatem intelligeret, sicut & Athenas, si
quis dicat, & Lycabettū, sic & Rhodū, si quis
dicat & Atabyrin, item si Lacedæmonē & Tay-
getum, poetice uero contra. Nam in eo certe
dicto, Apricamq; Ithacam colo, & in ea Nerit-
um montem, quippe cū in insula, non autem
in urbe mōs sit. Quando uero ita inquit, Nos
ex Ithaca sub Neio uenimus, siue enim Neri-
tum & Neium eūdem esse dicat, siue alterum,
siue montem, siue locum, res ipsa liquet. At e-
nim qui pro Nerito Nericū scribit, aut ecōuer-
so, aberrat omnino, quoniā Neritū montē qui
dem frondosum poeta nuncupat, Nericū au-
tem bene muratum appellat oppidulum, & il-
lum quidem in Ithaca, hoc autem continentis
id est Epiri litus esse ait, hoc etiā obiectiōnem
quampiam uidetur ostendere,

Tanquam humilis, quam summa salo iacet ipsa sonanti.

χθαμαλὴ namq; ad ima spectat, πανυπερτάτη
uero celsa & alta, qualē plurifariam, significās
κραναλῶν, id est asperā sterilēq; uocat, uιάq; ex
ipso portu tramitē asperū ac durū ait incultūq;
& absq; materia locū, illud etiā. Nulla enim in-
sula semper aprica, nec optimis prædita portu-
bus appellatur, etiā super omnes Ithaca. huius
generis igitur expositiones habet elocutio. Ex
plicat autē nō male expositores. nō enim χθαμα-
λῶν ad ima depressā in hoc accipiunt loco, sed
humo & terræ cōtinētī finitimā ac pximā. Ne-
que uero πανυπερτάτην celsam altāq; intelligūt
sed sup̄ oēs extremā, ad aquilonēq; cōuersam.
Hoc etiā dicere uult, ad tenebras sitā. Cōtra ue-
ro ad austrum, cum alijs ad Austrum uergen-

tibus, & ab Epiro continentiq; seorsum ad au-
roram & solis ortum. Ithaca sanè prope arcton
accedit. Quod autem sic australe uocat latus,
in hisce uersibus manifestat,
Dextera siue adeant auroram & solis ad ortū,
Siue petant illi læuam, obscurasq; tenebras.

In illis etiam longe magis,
Nouim⁹ haud focij tenebræ loca lucis & ortū,
Aut ubi sol nitidus terræ succedit ad ima,
Aut ubi conscendit.

Est enim accipere quatuor climata, cum au-
roram australem accipias partem, & hoc qui-
dem quandam habet explanationem. Præstat
autem ipsum solis solū processum intelligere
aquilonari oppositū regioni. Quandam enim
rerum cœlestium mutationē, & quidē permul-
tam sermo ipse significare uult, non nudam cli-
matum occultationē. Oportet enim in omni-
bus cōtinuationis tempora, siue interdiu siue
noctu cōiungant consequi. Cœlestia uero am-
plius mutantur, ex eo quod nos ipsi in meridiē
plus minusue secedamus, quàm econtra. Hoc
autē nō occasus & orientis occultationes faciūt
(etenim cum serenitas adsit hoc cōtingit) sed
meridiei & septentrionis efficit. Maxime enim
polus arcticus est, quo moto, & interdum ad
uerticem nobis, interdum sub terra existente,
ipsi septentriones pariter permutantur. Non-
nunquam & deficiunt secundum tales disces-
siones, quo tamen fit, ut non ignores, quo in
loco septentrionale sit clima, neq; ubi princi-
pium sit. Si autē hoc est, neq; oppositum agno-
sceres. Ithaca sanè ad stadia octoginta in circui-
tu patet. De Ithaca quidē hæc dicta sint. De
Cephaleniā uero quæ est tetrapolis, id est ci-
uitates quaternas continet: neq; huius tempo-
ris nomine dixit, neq; ulla de ciuitate, una tan-
tum excepta, siue Same, siue Samo, quod oppi-
dum hodie deletum prorsus est, ad mediū au-
tem Ithacæ fretum ipsius uestigia cōmonstran-
tur. Ab ea uero incolæ Samæi nūcupantur. Al-
lia sunt adhuc his temporibus exilia quædam
oppidula, Pronesus & Cranij. Ætate uero no-
stra alterā C. Antonius ædificauit, M. Antonij
patru⁹, cū post cōsulatū quē collega Ciceronis
oratoris gessit, exul in Cephaleniā morā traxit
& uniuersam insulā sicuti peculiare p̄diū subie-
ctā habuit, quā tñ à se habitari & condi cœptā
nō absoluit. Sed ab exilio reuocat⁹ adhibita re-
b⁹ ampliorib. cura, funct⁹ est uita: nō dubitaue-
re pleriq; Cephaleniā eadē & Dulichiū appel-
lare, & Taphū aliq;, & Taphios & Cephaleniōs

κλιμῶν, καὶ ἀρτέρω τῆς ἡπείρου, τῆς δὲ
ἰθάκης ἐγγύθην πρὸς ἀρκτον. ὅτι δὲ ἄνω λέ-
γεται τὸ νότον μέρος, καὶ ἐν τοῖς δὲ φωνόγραφοις
εἶναι ὡς δὲ ξ' ἰωσι, πρὸς ἄνω τὸ ἡλιόφωτον.
εἶναι ἐπ' ἀριστέρα τοῖς γὰρ ποτὶ ζέφυρον ἡρόσημα,
καὶ ἐπὶ μάλλον ἐν τοῖς δὲ.
ὡς οἱ οἰοῦνται, ὅτι γὰρ τοῖς ἰδιώταις ὅπου ζέφυρος, ὅτι δὲ
πῆ ἡὸς.

ὅτι δὲ ὅπου ἡλιος φαεινότερος εἶναι ἔτι γαίαν,
ὅτι δὲ ὅπου ἀνέιται.

ἔστι μὲν γὰρ διεξάδαι τὰ τέσσαρα κλιμα-
τα τῶν ἡν, δεχομένων τὸ νότον μέρος. ἔχει
δὲ πῖνα τὸ τ' ἐμφασιν. ἀλλὰ βέλπον τὸ ἡπὶ
τῶν πάροδον τὸ ἡλιος νοεῖν ἀντιθέτου τῶν
ἀρκτικῶν μέρος. ἀλλὰ λαβὴν γὰρ πῖνα τῶν ἄρα-
νίων πολλῶν βλάπτου σημαίνει ὁ λόγος, ὅ-
χι ψιλῶν ἐπίκεν ψῖν τῶν κλιμῶν τῶν. δὲ γὰρ
ἡπὶ πάντα σωματικῶν κειμένων, ἀντὶ ἡμέρας, ἀν-
τι νύκτωρ συμβῆναι, παρακλονοῦται, τὰ δὲ
ἀρῶν ἀλλὰ ἀπὸ τῆς ὡς πλείον, πρὸς μεση-
μβρίαν μάλλον, ἢ ἡπὸν παρακλεῖν ἡμῶς, ἢ εἰς
τὸν ἀντικλόν. ἔστι δὲ ἐδύσεως ὁ ἀναπλῆξιν ἐν-
καταλήψεις ποιεῖν, καὶ γὰρ ἀσθενείας εὖς συμ-
βαίνει, ἀλλὰ μεσημβρίας καὶ ἀρκτου. καὶ ἡπι-
σα γὰρ ἀρκτικῶς ὄζειν ὁ πόλις. τὸ τὸ δὲ λινα-
μῆναι, καὶ ποτὶ μὲν ἡπὶ κορυφῶν ἡμῶν γνο-
μῆναι, ποτὶ δὲ ἔτι γῆς ὄντος, καὶ οἱ ἀρκτι-
κῶς συμμεταβαλλοῦσι. ποτὶ δὲ σιωπελαπτο-
σι ἡπὶ τὰς τοιαύτας παρακλήσεις, ὡς τε ἐκ
ἀλλ' εἰδείας ὅπου ὄζει τὸ ἀρκτικῶν κλιμα, οὐ
δὲ ἀρχῆς ὄζειν. εἰ δὲ ἔστι, οὐ δὲ τὸν ἀν-
τικλόν ἀν γνοῖναι, κἠν. ὅτι δὲ τῆς ἰθάκης ὄζειν,
ὡς ὀρθήκωντα σαδίων. ποτὶ μὲν ἰθάκης
ταῦτα. τῶν δὲ κεφαλληνίων τῶν ἡπὸν πο-
λιούσαν, οὐτ' ἀντὶ τῶν ἔρκε τῶν νῦν ὀνόμα-
τι, οὐς τε τῶν πόλιων οὐδεμίαν, πλὴν μίας
εἶναι σαμῆς εἶτε σάμου. ἢ νῦν μὲν οὐκ ἔτι
εἶναι, ἔχθη δὲ αὐτῆς δέικνυται, κατὰ μίσην
τῶν πρὸς ἰθάκην περὶ μόνον. οἱ δὲ ἀπ' αὐτῆς
σαμῆοι κλησῶνται, αἱ δὲ ἄλλαι καὶ νῦν εἰ-
σὶν ἐπὶ μικρὰ πόλεις τινές, πρῶτον ὅτι, καὶ
κράνιοι. ἐφ' ἡμῶν δὲ καὶ ἄλλω πρὸς ἄκρον
γὰρ αὐτῶν ὅτι, ὅτι δὲ Μάρκον ἀντανίον,
ἡνίκα φυγὰς γηρόμεν ὅτι μετὰ τῆς ἰθακῆς
ἡν ἡρξέ κικέρων τῶν ὄντων, ἐν τῇ κεφαλλη-
νίᾳ διότριψε, καὶ τῶν ὄντων νῦν τῶν ἰθακῶν
ἔχθη, ὡς ἰδιῶν κτήμα, οὐκ ἔφθη μὲν τῶν συ-
νοικίσεως ἀλλὰ καὶ ὄντων τυχῶν, πρὸς ἄλ-
λοῖς μέσοισιν ὡν, κατέλυσε τῶν βίαν. οὐκ
ἔκνησαν δὲ πῖνα τῶν κεφαλληνίων, τῶν
αὐτῶν τῶν δουλικῶν φάναι. οἱ δὲ, πῆ πῆ-
φω, καὶ τὰ οἰοῦνται τῶν κεφαλληνίων.

ἔκρας σαδείας ἐκείτων, καὶ αἱ λοιπαὶ δ' ἐχί-
να δὸν πλείους εἰσὶ, ὡς αἱ λυπραὶ καὶ τρα-
χεαί, καὶ πῶς τ' ἐκβολῆς τῶ ἀχελώος, ὡς ἔστι
καὶ δὲ σαδείας ἀφεισώσσει ἢ ἀπὸ τῆς ἡδ' ἰ-
γυρῶντος ὡς ἔστι, πελαγίζουσα πρότορον.
ἀλλ' ἄχως, τὰς μὲν, δὲ κενερωκῶν αὐτῶν ἡδ' ἰ-
τὰς δὲ, μέλαι πολλὰ καὶ ταφρομένη, ἢ πῶς
καὶ τὴν παρακελῶν καὶ κελυμῶν κώρων, ἢ
ὁ ποταμὸς ὑπὸ κλύει, πῶς μὲν αὐτῶν ἢ ἐπὶ οἰ-
στο παλαιῶν αὐτῶν συγγένει αἰεὶ, ὡς ἀρ-
δισκηνυμένης τοῖς ἀνεργασίαι καὶ τοῖς αἰτω-
λοῖς, ἐκείνων γὰρ τοῖς ὄπλοις, ὅχ' ἐχόντων
διατητῆς. ἐνίκων δ' οἱ πλείους διωκόμενοι.
ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ μὴ τ' ἐπὶ πᾶσι, ὡς ἢ
ρακίως καὶ ταπολεμήσαντο τὸν ἀχελῶον,
καὶ ἐνεγκαιρῶς τὴν νίκης ἀθλοῦ τῶν Διαιωνεί-
ρας γαμοῦ τὸν οἰνῶς θυγατρὸς, ἢν πεποιή-
κε σοφοκλῆς, τοιαῦτα λέγουσιν.

Μηνυθῆν γὰρ ἴω μοι ποταμὸς ἀχελῶον λέγω.
ὅς μ' ἐν τρισὶ μορφαῖσι βῆται πατρὸς
Φοιτῶν ἐναργῆς τῶν τ' ἄλλο τ' αἰόλο
Δρακῶν ἐλικτὸς, ἄλλο τ' αἰόλο τ' ὕψω
Βοκρῶν.

Προσιθέασι δ' ἦνοι καὶ τὸ τὸ ἀμαλθείας
τὸ τ' εἶν' λέγοντες ἰέρας, ὁ ἀπέκλασεν ἡρα-
κλῆς τὸ ἀχελῶον, καὶ ἐδωκεν ἐν τῶν γάμων
ἰδίου. οἱ δ' ἐκάλουντο δὲ αὐτῶν τὰ ληθῆς,
τῶν μὲν εἰκότα λέγουσιν τὸν ἀχελῶον,
φασὶ καὶ δὲ πῶς ὡς ἄλλος ποταμὸς, ἀπὸ
τῶν ἡνίων, καὶ τῶν κατὰ τὰ βῆθρα καμ-
πῶν ἄς κελύσσι κέρατα. δρῶντα δὲ εἶπε
τὸ μῦθος καὶ τὴν σπουδίστην. Βοῦ πρῶτον
δὲ εἶπε τὴν αὐτῶν αἰτίαν, δὲ ἢν καὶ τωρο-
πύρ, τὸν ἡρακλῆα δὲ καὶ ἄλλους ἐδραπέ-
κων ὄντα, καὶ τῶν οἰνεκιδόουσαν τ', πα-
ραχῶμασι τε καὶ διοχετίαις βίωσαντα τὸν
ποταμὸν πλημμελῶς βίαντα, καὶ πολλὰ
τῆς παρακελῶν τῶν ἀνάλυξιν χαρίζου-
νον τῶν οἰνῶν, καὶ τὸ τ' εἶν' ἢ τῆς ἀμαλθείας
κείρας, τῶν μὲν εἶν' ἐχινάδων, καὶ τῶν ὀ-
ξείων κατὰ τὰ τρωϊκὰ μέγιστα ἀρχεῖν φη-
σὶν ὁμηροῦ.

Ὅν τῆς δὲ Φίλοῦ ἰππότα Φιλῶν. (θεός.
ὅς ποτε δολίχιον δ' ἀπὸ γάσας πατρὶ χλω-

πατῆρ δ' ἴω αὐγέας ὁ τῆς ἡλείας, καὶ
τῶν ἐπειῶν ἀρχῶν. ὡς τ' ἐπειὸς τὰς νήσους
ταύτας ἔχον οἱ σαρξέωντες εἰς τὸ δου-
λίχιον τῶν φυλῶν. αἱ δὲ τῶν ταφίων νήσοι
πρότορον δὲ τηλεβόων, ὡν ἴω καὶ ἢ ταφίος,
νῶν δὲ ταφίους καλουμένην, κωδῆς ἦσαν τῶ-
των, οὐ τοῖς διατήμασι. ἐγγὺς γὰρ κέν-
του. ἀλλὰ ὅφ' ἐτέροις ἡγεμόσι ταπὸ με-
νοι, ταφίους καὶ τηλεβόας, πρότορον μὲν

promontorio stadia centum. Reliquæ Echīna
des plures extant cunctæ steriles & asperæ, è
quibus quæ lōgissimè abest, ante Acheloi eru-
ptionem stadijs quindecim distat. Quæ uero
propius, stadia quinq; cū prius pelago circun-
flua foret. Limus enim qui frequens defertur
quasdam illarū in cōtinētis terræ faciē redigit, a-
lias mox rediget, q; etiā Paracheloīn (sic enim
finitimā fluuio plagā uocant) effecit, q; amnis
inūdat. Ea uero cū antiquis tēporibus semper
limites cōfunderet, bella inter uicīnos ciebat,
Ætolos & Acarnanes terminos designans.
Cumq; arbitri nulli essent, armis ut iudicio de-
certabant, uictoriā uero reportabant, qui plus
uirium uendicarunt. Quæ ex causa talis confi-
cta est fabula, quasi debellāte Acheloum Her-
cule, cum uictoriæ præmiū reportaret Oenei
filie Deianiræ nuptias adeptus est. Eam quidē
tragediarum scriptor Sophocles hoc pacto lo-
quentem introduxit,

Procus sanè mihi amnis fuerat Achelous,

Qui tribus me formis à patre petijt,

Manifestus incellit taurus, alias tortus uarias

per notas draco

Aliquādo mole ualida bouis præ se ferēs frōtē.

Addunt nōnulli Amaltheæ cornu capræ id
esse, quod Hercules ab Acheloi frōte effregit.
Idē Oeneo maritale munus dedit Hercules.
Quibus è rebus uerā pleriq; similitudine qua-
dam allegoriā educentes, Achelou sicut flumī-
na reliqua tauro cōparāt, ob sonos ipsos, & al-
ueorū circumflexiones, quas cornua uocant,
draconi quoq; propter obliquatā ipsius longi-
tudinem, eadē est & bouine frontis causa. Her-
culē quoq; omnibus alioqui beneficū mor-
talibus, Oeneo affinitate coniunctum, aggeri-
bus & aquarū ductibus fluuium perperam &
damnosē labentē cōercuisse. Cumq; is abun-
dātia ferretur ingenti, cursus aquarū ppinqu^o
Acheloo uastatis agris, Oenei gratia siccauit
amnē, hoc autē Amaltheæ cornu esse. Troianis
itaq; tēporibus Megetē, Echīnadas & Oxeas
ditione possedisse Homerus dicit, de q; addit,
Dijs charus genuit Phileus agitator equorū,
Qui iam Dulichium condit succensus ab ira In patrem.

Fuit autē pater Augeas Elidis & Epeorum
dominus. Vnde has insulas Epei tenuerūt, fu-
gæ Philei ad Dulichiū comites. Taphiorū au-
tē insulæ Teleboarum prius extitere, quorum
fuit & Taphus, quam nunc Taphiuntē uocāt.
Seorsum ab ijs, fuerunt nō quidē spatijs (sunt
enim propinquæ) sed alijs sub ducibus, Ta-
phijs scilicet Teleboisq; constitutæ. Primum

igitur Amphitryon unā cū Cephalo Deionis filio, ex Athenis profugo, aduersus illos ductans exercitū, iplis regē imposuit Cephalum. At Homerus eos regis Mentæ dominationi subditos dixit, ipsos ληστες, id est latrones appellans, sicut & Teleboas appellat uniuersos. Hæc quidem de adiacentibus Acarnaniæ insulis dicenda occurrerunt. Inter Leucadē uero Ambraciumq; sinū falsus est lacus, Myrtūtius nomine. Ab Leucade uero deinceps Palærus & Alyzia Acarnaniæ ciuitates sunt, è quibus Alyzia longe à mari quindecim distat stadijs, ad quā dicatus Herculi portus est, & cum Iuco phanum Herculis certamina continēs, è quo dux quidā Lyssippi opera Romā trāstulit, Herculis labores, eo loco propter solitudinē abiectos. Inde promontoriū Corinthota & Echides & urbs Astacus, eodē nomine quo & alia Nicomediæ sinusq; Astacen^o singulari numero nominata. Est & Crithota, quo uocabulo oppidulū appellatur in Cherroneso Thracia. Quæ aut in medio sita sunt, cuncta cōmodos portus habēt. Dehinc sunt Oeniadæ & Achelous. Postea lacus ad Oeniadas pertinēs, Melita nomine, stadia quidē triginta lōgitudine patēs, latitudine aut xx. Est & lacus alius Cynia longitudine & latitudine duplo maior. Tertius item nomine Vria hisce longe minor. Cynia quidē mare ingreditur, reliqui uero dimidio stadio superiacent. Postea Euenus ab Actio stadijs sexcētis septuaginta remotus. Post Euenū mons Chalcis est, quem Artemidorus Chalceiam appellat. Deinde Pleuron, deinde Lycirna pagus, cui Calydon incumbit stadia xxx in mediterranea. Prope Calydonē uero Lathraei Apollinis templū existit. Postea mōs Taphiasus, post Macynia ciuitas. deinde Molycrea, iuxta eā est promontoriū Antyrhium Aetoliæ finis & Locridis plagæ, ad quem ab Eueno stadia sunt circiter c. & xx. Hunc in modum de monte siue Chalcide siue Chalceia Artemidorus differit, eā inter Acheloum & Pleuronē cōstituens, Apollodorus autē (uti superius à me dictū est) supra Molycream & Chalcidē & Thaphiasum & Calydonē, inter Pleuronē & Chalcidē sitā esse affirmat, ni forte alius iuxta Pleuronē ponēdus est mōs quē Chalceiā, alter autem quem Chalcidē uocitēt, qui quidē iuxta Molycream surgit. Quidam etiā penes Calydonem lacus est, magnus sanē atq; profundus admodum, quē Patrarum incolæ Romani possident. Cæterum in mediterranea Acarnaniæ gentem quandam

ἐν ἀμειψύων ὑψηλοτάτους αὐτῶν μετὰ κεφάλῳ τῷ Διονῶν· ἢ ἀδελφῶν φυγῶντος, ἐκείνῳ τῷ ἀρχῶν πρὸς δὲ αὐτῶν. ὃ ἢ ποιεῖ τῆς ὑπὸ μὲν τῆς τεταχθῆαι φησί. ληστες κελεύων αὐτῶν, καὶ δὲ πόρ· ὅ αὐτῶν τηλεβοῶς ἀπαντας φησί. τὰ μὲν ποδὶ τὰς νήσους τὰς πρὸ τῆς ἀκαρνανίας, ἰαῦτα. μετὰ ξυῖ ἢ λευκάδος, ὅ τῶν ἀκαρνανικῶν κόλπου λιμνοτάλατῶν ὄντι, μυρτῶντιον λευκομῆνι. ἀπὸ ἢ λευκάδος ἐξῆς πάλαιος, καὶ ἀλυζία τῆς ἀκαρνανίας ὄντι πόλις, ὡς ἢ ἀλυζία τῶν πεκαίδεκα ἀπὸ θαλάττης διέχθῃ σιδήριος, καὶ ἢ ὄντι λιμνὴ ἡρακλῆος ἰσῶρος καὶ τέμνη· ἢ αὐτῶν ἡρακλῆος ἀδελφῶν, ἔργα λυσίππου, μετὰ ἕγχε δὲ εἰς ῥώμιον τῶν ἡγεμόνων τῆς πρὸς τὸ πῶν λιμνῶν δὲ τῶν ἐρημίῶν. εἰπε ἀκρα κωρινθωτῆ, ὅ ἐκινάδου, καὶ πόλις ἀσκήως, ὁμώνυμοι τῆς ποδὶ νικομήδειαν ἢ τῆς ἀσκακλῶν κόλπου ἐνικῶς πρὸς λευκομῆνι. ὅ ἢ κωρινθωτῆ δὲ ὁμώνυμοι πολίχνη τῶν ἐν τῆ θρακίᾳ χερρόνησσῳ. πάντα δὲ διλήμνα τὰ μεταξὺ. εἰ τῶν οἰνιάδου, καὶ ὁ ἀρχῶν· εἰπε λίμνη τῶν οἰνιάδου μελίτη κελευμένη, μῦθος μὲν ἔχουσι τριάκοντα σιδήριον, πλωτῶν δὲ εἰσοσι καὶ ἀλλῆ λιμνὴ διπλασία ταύτης, καὶ μῦθος καὶ πλωτῶν. τρίτη δὲ ὄντι πολλὰ τῶν μικροτέρων, ἢ μὲν ἐν λιμνῶν καὶ ἐκδιδωσι εἰς τῶν θαλάτταν. αἰ λυσίππου δὲ ἔσθῃ κεντῶν ὄντι ἢ μιστῶν εἰς ὃ δὲ ἔσθῃ, εἰς ἢ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν, σιδήριον ἔξακόσιοι ἐβδμήκοντα. μετὰ δὲ τῶν δὲ ἔσθῃ, τὸ ὄντι ἢ χαλκίς, ἢ χαλκίαν εἰρηκῶν ἀρτιμίδωρος· εἰ δὲ ἢ πλωτῶν, εἰ δὲ ἢ λυκίαν κώμη, ἢ ἔσθῃ κεντῶν καλυδῶν ἐν τῆς μετὰ γαίᾳ σιδήριος φιάκοντα. περὶ ἢ τῆς καλυδῶν ὄντι τὸ τῶν λαθραίων ἀπὸ λαν· ἰσῶρος. εἰ δὲ ὁ ταχίαν τὸ ὄντι. εἰπε μακρωία πόλις. εἰπε μολυκρία, ὅ πλοῦτος τὸ ἀντιρῶν, τῆς αὐτῶν ὄντι καὶ τῆς λοκείδου εἰς ὃ ἀπὸ τῶν ἐν τῶν σιδήριον ποδὶ ἔσθῃ. ἀρτιμίδωρος· μὲν ὄντι ποδὶ τῆς, εἰπε χαλκίς, εἰπε χαλκίαν τῶν ὄντι, μετὰ τῶν ἀχελῶν καὶ τῆς πλευρῶν· ἰσῶρος αὐτῶν. ἀπὸ μολυκρίας δὲ, ὡς πρότερον εἰπε, ἔσθῃ τῆς μολυκρίας καὶ τῶν χαλκίαν, καὶ τῶν ταχίαν, καὶ τῶν καλυδῶν, μετὰ τῶν ἰσῶν φησί. τῆς δὲ πλευρῶν καὶ τῆς χαλκίς, εἰ μὲν ὄντι δετέον τὸ πρὸς πλευρῶν ὄντι χαλκίαν καλεῖσθαι. εἰ μὲν ἀρα ἔσθῃ δὲ τῆς χαλκίαν τῶν πρὸς μολυκρίαν. εἰ δὲ πρὸς καὶ πρὸς τῆς καλυδῶν λιμνῆς μεγάλῃ καὶ δὲ ἔσθῃ, ἢ ἔσθῃ οἱ ἐν πάσῃσι ῥωμαῖοι. τῆς δὲ μετὰ γαίᾳ ἢ τῆς ἀκαρνανίας εὐρῶν.

tempore habuerunt, uel sponte cesserunt, uel inhabitandi societate usi erant. Quosdā uero ē Lacedaemone qui cum Icaro Penelopes genitore uenerunt, Acarnaniam incoluisse opinio est. Nam & hunc & Penelopes germanos uitam agere, in Odyfsea poeta tradidit, Olli in tecta patris properant habitare feroces Icarij cuius de semine filia pulchro.

Et de fratribus,

Germanicq; orti fratres, tum protinus illam Eurymacho pater & fratres nuplisse iubebat.

Eos enim Lacedaemone habitasse, haud simile ueri est. nam Telemachus etiam eò proficiscēs nequaquā Menelai domum reuertisset, nec illos aliam habitationem tenuisse diximus. Verum Tyndarum eiusq; fratrem Icarū, cū ipsos ē patria eiecisset Hippocoon, ad Thestium Pleuroniorum dominum sese recipisse, simulq; multum trans Acheloum plagam occupatam inter se partiuisse. Itaq; Tyndarū accepta in uxorem Thestij filia Leda domum repetisse. At Icarū Acarnaniae partem adeptum substituisse, & ex Polycasta Lygaei filia liberos procreasse, Penelopen scilicet fratresq; Penelopes. Nos autē in nauium catalogo demonstrauimus Acarnanes in suscepta aduersus Iliū expeditione & connumeratos & militiae socios fuisse, in quibus nominatim dicebat, qui ἠπειρον. i. terrā continentē habitabant. Et item, Quicq; Epiron habent cōtrariaq; arua colebat.

Necdum sanē Acarnania Epirus seu continens nominabatur, nec Leucas ἡ ἀκὴν id est litus. At Ephorus negat militiae socios fuisse. Alcmaonem enim Amphirai filium unā cum Diomede, reliquisq; Epigonis suscepto cōtra Thebanos prelio, req; bene gesta, cū Diomede societatem inisse, & cū illo de Oenei hostibus ultionē sumpsisse. Cumq; illis Aetoliā tradidisset, ipsum Acarnaniā inualisse, eāq; prostratā subiugasse. Hoc in tēpore Agamemnonē Argiuos aggressum, magna ex parte Diomedis cōplīces facile superasse. Paulo post cū aduersus Iliū illa incidisset expeditio, ueritumne Diomedes domum repetens propriū uendicaret imperium. Audiebat enim ingētes ad ipsum cōuertī copias. nā illum quidē Adraſti, hūc uero patris successorem & haeredem esse. Hac inquā ueritum & animo uersantem illos ad capeſſendum Argos, & in belli cōmunicationē & societate acciuisse, itaq; Diomedem obsecutū in militiae partem accessisse, indigna autē Alcmaonē neglexisse. Quāobrē solos Acarnanes in nullā cū reliquis Græcis militiae

πίπρω κατ' αὐτῶν, ἢ ἐκόντων παραχώρησαν, ἢ σὺν οἰκοῖ ἐγγύοντο. φαίνονται δὲ, καὶ ἐκ λακεδαιμόνους πινθίου ἐποικῆσαι τὴν ἀκαρνανίαν, ἢ μετ' ἱκαρίου τοῦ πολυελοπίου πατρὸς, ὃ γὰρ ὄσσεον ὃ σὺν ἀδελφῶς αὐτῶν ζώντας πᾶσα δίδωσι μὲ ποικίτης ἢ τὴν ὀδύσσειαν οἱ πατρὸς μὲν ἐν οἴκῳ, ἀπεξήγασι νεώτατα ἱκαρίου, ὡς ἂν αὐτῶς ἐδιδόσαστο θυγάτρα. Καὶ πῶς τῶν ἀδελφῶν.

ἦ δὲ γὰρ πατὴρ τε καὶ υἱοὶ τε ἰερόν τε ἐν ἑνὶ μυχῷ γήμασται.

Ὅτι ἐν λακεδαιμόνι πινθίου αὐτῶς οἰκῆν, ὃ γὰρ ὁ τελέμαχος πᾶσα πολυελοπία κατήγετο, ἀχιγμῶν ἐκείσε, ὃ τ' ἄλλω οἴκῳ πᾶσα ἐλάφρα μὲν αὐτῶν. φασὶ δὲ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἱκαρίου, ἐκ πεσόντων γὰρ ἐπιπικύοντο τ' οἰκίας, ἐλθεῖν πᾶσα δέσποιν τῶν τῶν πλοῦτων ἀρχόντων, ὃ συγκρατικῶν (καὶ τῶν πόρειων τ' ἀχελῶν πολλὰ ὕδα μίση. τ' μὲν ἐν τῶν ἀδελφῶν ἐπανελθεῖν οἴκησε γήμασται λήδων τῶν τ' θεσίου θυγατέρα. τ' ἱκαρίου ὑπομῆσαι τ' ἀκαρνανίας ἐχθρὰ μέρος. ὃ ἱενοποιήσαστο ἰωί τε πολυελοπίω ἐκ πολυκῆστος τ' λυγαίου θυγατρὸς ὃ σὺν ἀδελφῶς αὐτῶν. ἡμεῖς μὲν ἐν ἀπεδείξαμεν ἐν τῶν κατὰ γῶ τ' νεῶν, ὃ τῶν ἀκαρνανίας κατὰ ἀχιγμῶν ὃ μετὰ χόνηστος τ' ὕδα ἡλιου στρατίας, ἐν οἷς κατὰ ἰωνομάχων οἷ τε τῶν αὐτῶν οἰκῆτες. καὶ ἐπ' οἷ τ' ἠπειρον ἐχον ἦ δὲ ἀπὸ πύργων ἐνέμοντο.

ὅτι δ' ἡ ἠπειρος ἀκαρνανία ἀνομάζειτο πῶς, ὃ δ' ἡ ἀκτὴ λυκῆς. δύφορος δὲ ὃ φησι συστρεφῶσται. ἀλκμαίων γὰρ τ' ἀμυδιῶν συστρεφῶσται μετὰ διομήδους, ὃ τ' ἄλλων ὑπὸ γῶν, ὃ κατὰ θῶσται τ' πῶς θεβαίως πόλις, στυλιθεῖν διομήδης, ὃ ἡμωρήσαστο μετ' αὐτῶν σὺν οἰκῆστος ἐχθρῶς, πᾶσα δὲ δὲ ἐκείνοισ τῶν ἀτῶν, αὐτῶν ἐς ἀκαρνανίαν πᾶσα ἐλθεῖν, ὃ ἰωί τῶν κατὰ στρατίας, ἀγαμεινονα δὲ ἐν τῶν τοῖς ἀργείοισ ὑπὸ θεῶν ἰρατῶσται ἐξείως τῶν πλείων, τ' τοῖς πῶς διομήδης σιωα κλοδογῶστων, μικρῶν δ' ὄσσεον ὑπὸ πεισῶστος τ' ἐπ' ἡλιου δῆστος, δέσται μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῶν ἢ τῶν στρατίας ἐπανελθόντες οἴκησε οἱ πῶς τ' διομήδης, ὃ γὰρ ἀκτῆστος πῶς αὐτῶν μετὰ ἄλλων σιωα στραμῶν δὲ ἀμυδι, κατὰ ἀχιγμῶν τῶν μετὰ πῶσται αὐτοῖς ἀρχῶν. τ' γὰρ ἀδελφῶς, τ' ἢ πατρὸς ἐν κληρονομῶν. ἰωί τε δὲ ἰανουθεντα, κατὰ αὐτῶν ὕδα τε πῶς τ' ἀργῶς ἀπὸ λυψῶ, ὃ τῶν κοινῶν τ' πολέμου. τ' μὲν ἐν διομήδης πεσόντων μετὰ χῶν τ' στρατίας, τῶν δὲ ἀλκμαίων ἀγανακτῶν τῶν μὲν φρενῶσται. ὃ δὲ ὄσσεον μὲν κοινῶσται τῶν στρατίας ἀσ μόνους τοῖς ἀκαρνανίας τοῖς ἑλλῶσται. ἦ δὲ

τίσσι δ' ὡς εἰς τοῖς λόγοις ἰπαυλοσθῆ-
 (αντὸν οἱ ἀκαρνανῶν, συφιστάδαι λέγονται
 ῥωμαίους, καὶ τὴν αὐτονομίαν παρ' αὐτῶν
 ἐξαιρούσθαι λέγοντο, ὡς οὐ μετέχοιεν, μόν-
 νοι τῆς ἡδὲ τοῦ πωρόνους τοῦ ἐκείνων στρα-
 τίας, οὐτε γὰρ ἐν αἰτωλικῷ καταλόγῳ
 φραζοῦντο, οὐτε ἰδία. οὐ δὲ γὰρ ὅλως τοῦ-
 νομα τὸ τ' ἐμφέροιο ἐν τοῖς ἔπεισι, ὁ
 μὲν οὖν ὀφροσθὸς πρὸ τῶν τρωϊκῶν ἤδη
 τὴν ἀκαρνανίαν ὑπὸ τῷ ἀλκμαίονι ποιή-
 σασ τὸ, τε ἀργὸς τὸ ἀμυλοχικόν, ἐκείνου
 ἰτίσι μὲν ἀρφαίνε, καὶ τὴν ἀκαρνανίαν ὀνο-
 μάδαι φησὶν ἀπὸ τοῦ πικιδὸς αὐτοῦ ἀκαρνα-
 νῶ, ἀμυλοχικός δὲ ἀπὸ τοῦ ἀδελφῶ ἀμυ-
 λόχου, ὡς τε ἐκ πίπσει εἰς τὰ παρὰ τὴν ὀμη-
 ρικὴν ἰστορίαν λεγόμενα. θεκυδίδης δὲ τὸν
 ἀμυλοχόν, καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῆς στρατίας τῆς
 τρωϊκῆς ἐπανιώντα, εἰς ἀριστόμυλον τοῖς ἐν
 ἄργε, πάντῳ οἰκῆσαι φησὶ τὴν χώραν, οἱ
 μὲν κατὰ δασυδίην ἠκούοντα τῆς τοῦ ἀδελφῶ
 δωρασίας, οἱ δ' ἄλλως, καὶ ἰδία μὲν πρὸ ἀ-
 καρνανῶν ταῦτα λέγοι τ' ἀρ. κοινῆ δ' ὄρα
 καὶ τοῖς αἰτωλικῶν ὑπὸ πλέκτου νῦν ἑροῦ-
 μιν, τὰ αἰτωλικά λέγοντο ἐφ' ἑξῆς ὅσα
 πρὸς λαβῆν τῆς ἐρημνίαις ἐγνωμν. τοῦ δὲ
 κορυβῆτος τῆν μὲν ἀκαρνασί, τῆν δ' αἰτωλοῖς
 πρὸς τῆν μὲν ἐκρήτης τῆν δ' ἐξ
 δουρασίας τ' γγῆσιν ἐπὶ φασκόντων, ἐπειδὴ, καὶ
 ὀμυροσθὸς αὐτῶν μίμνηται, τὰ παρ' ἐκείνου πρῶ-
 τῳ ὑποσκηπῆτον. οἶοντα δ' αὐτὸν λέγειν,
 αἰτωλὸς μᾶλλον ἢ ἀκαρνανός, εἰς τὸ οἱ παρ
 βασιδαι ἦσαν.

ἀγροσθὸς δὲ μέλας, τρίτατος δ' ἰππό-
 τα οἰνός.

ὄκειον δ' ἐν πλοδρωῶνι καὶ ἐπανῆ καλυ-
 δῶνι.

αὐτῶν δ' εἰς αἰτωλικὰ πόλεις ἀμφό-
 τῳ, καὶ φέροντο ἐν τῷ αἰτωλικῷ κατα-
 λόγῳ, ὡς τε ἐπὶ τὴν πλοδρωῶνα οἰκωῦντο
 φαίνονται καὶ κατ' αὐτῶν οἱ κορυβῆτον αἰτω-
 λῶν ἀρ. εἶν. οἱ δ' αὐτὸν λέγοντο τῷ τρώπῳ
 τῆς φρασεως παραχροντα. ὅταν φῆ.

Κορυβῆτες τ' ἐμάχοντο, αἰτωλοὶ μινεχάρμακα
 ἀμφὶ πόλιμ καλυδῶνα.

ὁ δὲ γὰρ ἀρ. λυεῖως εἶπεν οὕτως, ἐμάχοντο
 βοιωτοὶ καὶ θεβαῖοι πρὸς ἀλλήλους. οὐδ' ἀρ.
 γῆοι καὶ πελοποννήσιοι, ἐδέχθη δ' ἐν τοῖς
 ἐπιπέδοις, ὅτι ὀμηρικόν ὅτι τὸ ἐθῶ τῆς φρά-
 σεως, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν περιμυθῶν.
 ὅσα μὲν ἐν δὴαπολόγητον, ἐκείνοι ἢ λεγέτωσαν.
 πῶς ἀρ. μὴ ὁμοθεῖς ὄντας μιν αἰτωλὸς τοῦ
 πλοδρωῶνους ἐν τοῖς αἰτωλοῖς κατέλεγε.

partem aduentasse. Hæc rationes secutos (ut
 par est) Acarnanes, Romanos postea callide
 induxisse, ut expeditam ab eis libertatē, & suū
 uiuendi morē assequerētur, asserētes solos sese
 aduersus eorum maiores, & generis authores
 nullā militiæ sortē subiisse. Nec enim in Aeto-
 lorum conspiratione, auxilijsq; dinumeradis,
 neq; seorsum per se memorarētur, nec omni-
 no istud ipsum nomen in Homericō carmine
 inferretur. Ephorus igitur ipsam Acarnaniam
 ante Troiana tēpora subditā iā Alcmaoni fa-
 ciēs, Argos Amphilochiū ab illo conditū fuisse
 demonstrat, & Acarnanię nomē ab illius filio
 Acarnane deriuari asserit, & ab illius fratre Am-
 philocho, Amphilochā gētē nuncupari, sic ad
 dicenda extra Homericā excurrit historiā, Ve-
 rū Thucydides & alij perhibent Amphilochū
 à Troiana reuersum militiā, cū res Argi nequa
 quā ei animo federent, hanc habitasse terrā in
 fraterni potentatus successionē ueniētem (ut
 quidā asserūt) quanq; alij aliter. Hæc quidē de
 Acarnania peculiariter memorāda succurrūt.
 Cōmuniter autē quæ rebus implicantur Aeto-
 licis exponemus, Aetolorum deinceps gesta
 narraturi, quæ præter iam dicta assumere de-
 creuimus. Cum igitur Curetes quidam ad A-
 carnanes, quidam ad Aetolos adsciscant, &
 nonnulli à Creta, aliqui ex Eubœa genus du-
 xisse asseuerent, quippe cum Homerus quoq;
 ipsorum meminerit, quæ ille dicit ante omniā
 consideranda sunt. Nam cū existimant illum
 potius Aetolos dicere quàm Acarnanes,

Qui quidem Porthaonide fuerunt,
 Agrius atq; Melas eques acer, tertius Oeneus
 Pleuronē clarā & celsam Calydonā colebant.

Ambo autem hæc Aetolica fuerunt oppi-
 da, & in Aetolorum catalago feruntur, quocir-
 ca postquam Pleuronis habitatores, suo au-
 tem tēpore Curetes esse uidebantur, nimirum
 Aetoli forent. Qui uero ijs contradicunt, elo-
 cutiōnis modo adducuntur, quando dicit,
 Curetes pugnant Aetolicisq; ense feroces
 Moenia sub Calydonis.

Iliad. i. 6

Haud enim sic pprie dixisset Bœotij ac The-
 bani inter se pugnā cōserebant, nec Argiui ac
 Peloponnesus. Explanatum nāq; superius est
 hūc eloquendi Homericū esse morē, & penes
 alios poetas tritū id esse sermonis genus, huic
 ergo facile respōderi licet. Dicant autē illi quo-
 nam modo, si Pleuronij atq; Aetoli neq; na-
 tionis eiusdē erāt, eos inter Aetolos numerat.

P.

ὁ γὰρ αἰτωλὸς φησὶ λιτῆρα τοῦ κούρητι γλῶ
 δορεὶ πολλὰ καμῶν, ἴσως δὲ τις αὐτὸ φάει λέ-
 γειν αὐτὸν ἀπόρθητον τῶν αἰτωλῶν, ἀφ' οὗ
 τὸ νομα τῆς ἐξέμετι τῶν αἰτωλῶν ἴθυσαν.
 ἀλλ' ἀφῆρηται, καὶ τὸ νόμα τῶν λόγων,
 φήσας ἐν τοῖς ἐφεξῆς, τὸ μὲν πλείον τὸ λαθ-
 τὸ δὲ ἀμείνοντ' ἐν τοῖς αἰτωλοῖς, ὅσοι εἰν τὸ
 ἴν' ἐπιστῶν λέγων, συμμιχθέντων δ' αὐτοῖς
 ὑπόρου αἰολέων, ἔσθ' ἅμα βοιωτοῖς ἐκ θεσσα-
 λίας ἀνασάτων, κοινῆ μετὰ τούτων τῶν χώ-
 ρων καταξέμ, ἀφ' οὗ ἐστὶ χωρὶς πολέμου τῶν
 ἀλλοτριῶν ἐπελθόντας, συγκαταπέμαδα
 τοῖς ἐχθροῖς μηδὲν δεομένοισι κοινωρίας ριαι-
 τῆς, ἢ ὅσοι μὲν ἔπι πτόν, τὸ δὲ κρατουμένοισι
 ὅτις ὁ πλοῖς ἐπίσης συμβεβῆκε πτόν, τὶ ἐν ἄλ-
 λο πόρθησις, ἢ τὸ κρατεῖσθαι τοῖς ὁπλοῖς, καὶ
 ἀπλοδοῦσθαι δ' εἰρηκῆν ἐκ τῆ βοιωτίας ἀ-
 πελθόντας ἕαντας ἰσορῆσαι, καὶ ἐποίκουσ
 τοῖς αἰτωλοῖς γνομένοισι, ὁ δ' ὡσπὲρ κάρη-
 δακῶς ὑπὸ λῆξι, ὅτι ταῦτα καὶ τὰ ριαιῦτα
 ἀπαιροῦν εἰσὶν ἀμείνον, ὅταν ἢ τὶ ἴν' πραγμά-
 των, παντελῶς ἀπρὸ μέρου ἢ ψυδῆ δόξαν
 ἔχου, ριαιτ' δ' ὡμ δὲ φροσ' ἐτέρων ὅμως
 ἕρπειτ' ὅτι, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀσπιδασμέν' ὄτως,
 ἐπαιέσας αὐτὸν πολὺν βί, ὅτι φήσας πτόν τ'
 ἐλλωικῶν καὶ ἄλλοις δὲ ὑπόρου, καὶ ἄλλοις δὲ ὑ-
 πορου δὲ γῆσθ' πτόν λιτῆρα συμμιχθέντων, με-
 τὰ ἀσάτων ἀρχηκῆν, ἢ μείσθαι φησὶ ἰα νῦν ὄν
 ἰα ἀκλώσθαι, ὅτι πτόν θεῖσας τὸ πτόν, ὅτι ἀ-
 σμῆτων, ὅσοι γὰρ ὄν οἰκιστάτων χωρογεα
 φησὶ, ἀλλὰ μὲν οὖν ὡ πολὺν βί ὅτις τ' ἄλλων
 ὄνυματικῶν ἀρχαῖσας πτόν τῶν ἀσμῆτων
 των εἰσάγων, οὐκ ἐν τοῖς ἐξω τῆς ἐλλάδ' ὅ-
 μόνου, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς ἐλλωικῶσι, καὶ ἀ-
 διδῶς εὐθυίας, τὰς μὲν, ποσειδωνίω, τὰς
 δ' ἀρτεμιδιῶν, τὰς δ' ἄλλοις πλείοσι, καὶ
 ἡμῖν ἐν συγγνώμῃ ἔχου, καὶ ὁ δὲ ἀναχρῆσθαι
 δὲ, παρὰ τῶν τριούτων μεταφέρουσι τῶν
 πολλῶν ἰσορίων, ἔάν τι πῆλαιῶν, ἀλλ' ἀγα-
 πῶν, ἐάν τὰ πλείων τῶν ἐρημῶν ἐτέροις ἀ-
 μείνον λέγων, ἢ τὰ παρὰ ληφθέντα κατ'
 ἀνοιαν ποσειδῶν, πτόν δὲ κούρητων ἔλ,
 καὶ τὰ τοιαῦτα λέγεται, τὰ μὲν ἐγγυτέρω
 ὄντα τῆς πτόν αἰτωλῶν, καὶ ἀκαρνανῶν ἰσο-
 ρίας, τὰ δ' ἀπῆρω, ἐγγυτέρω μὲν τὰ τρι-
 αῦτα οἷα πτόν ἔχεται, ὅτι τῶν χώρων ἢ
 νῦν αἰτωλία καλεῖται, κούρητῶν ὡ κού,
 ἐλθόντων δ' οἱ αἰτωλοῖ μετὰ αἰτωλοῦ,
 πτόντος ὄξιβαλον εἰς τῶν ἀκαρνανίαν.
 καὶ ἐπὶ τὰ τοιαῦτα, ὅτι τῶν πλοδωνίαν
 ἰσο κούρητων οἰκουμένῃ, καὶ κούρητι
 πτόντος ἀκαρνανίαν, αἰολῆς ἐπελθόντων

Nā Ætolus inquit Curetū terras hastæ sudore
 parauit. Fortasse dixerit quispiā ipsum, inuiola-
 tam à populatione Ætoliā asserere, ex quo no-
 men istud adepta sit, post Ætoli præsentia. Ve-
 rum intelligentiæ rationē abstulit, cū in sequē-
 tibus dicit plurimā populū partē in Ætolis per-
 manentis, hanc Epeorū esse inquiring, & cum
 postmodum ipsis cōmixti Æoles fuerint, qui
 unā cum Boeotijs è Thessalia cōmigrarunt cō-
 muniter cum ijs oram tenuisse. Nunquid igi-
 tur contingit alienum inuadentes agrum pari-
 ter cū possessoribus partiri sine bello, quib⁹ q-
 dē nulla tali opus sit cōmunionē, uel hoc qui-
 dem credibile non est, at cum eis quos per ar-
 ma deuiceris æqualem in sortē conuenire cre-
 dibile. An igitur aliud est populatio quàm per
 arma superari? Apollodoros etiā inquit, Hyan-
 tes è Boeotia aduentantes scriptum esse & Æ-
 tolorū accolos factos. Verū ipse perinde ac re-
 bene recte q̄ confecta superaddit, Hęc itaq; ac
 talia diligēter accurateq; tractare cōsueuimus,
 cum res aliqua uel in dubitationem affertur o-
 mnino uel falsam habet opinionem. Ephorus
 sanē cum talis existat, tamen reliquos antecel-
 lit, eumq; Polybius ipse studiose collaudat. Ac
 de rebus (inquit) Græcis, Eudoxus quidē be-
 ne, cæterum Ephorus optime exponens disse-
 rit de ædificijs, de cognationibus & transmi-
 grationibus, de urbium authoribus. Nos autē
 (inquit) quæ in præsentiarū sunt apertius de-
 clarabimus, & de locorum situ & de interual-
 lis. Hoc enim ὁ Polybi cum aliorum sen-
 tentias ac opiniones de distantijs introducas,
 nō solū extra Græciā, uerū etiā intra Græciam,
 & nunc quidē Posidonio, nunc Artemidoro,
 alijsq; cō plurib. iudicia distribuas, & nobis ue-
 niā præstes minimeq; indigneris oportet, si ab
 talibus uiris historiā ingentē transferentes ali-
 qua in parte deficimus peccamusue, uerum sa-
 tis habere, si cæteris maiorē dictorū partē me-
 lius explicemus, aut per ignorationē omiffa,
 apponamus. De Curetibus autem adhuc talia
 feruntur, quædā propius ad Ætolorū scriptu-
 ras & Acarnanum accedunt, quædam autē lon-
 gius absunt. Prope quidē qualia protulimus,
 quod regionem hoc tempore Ætoliā nun-
 cupatam habitauere Curetes. Aduentantes au-
 tem Ætolos cū Ætolo, ipsos in Acarnaniā
 expulisse. Talia etiam feruntur quod Pleuro-
 nium agrum ab Curetibus habitatum, & pro-
 inde Cureticum uocitatum, Æoles inuadētes

interceperūt, possessoribus eius eiectis. Arche-
 machus autē Eubœus Curetas inquit Chalcidē
 incoluisse, alsidue uero de Lilanto campo bel-
 lum gerentes, cum hostes anteriorē captarent
 caesariē, eosq; distraherent, ab occipite capilla-
 tos extitisse, à fronte detonsos. Vnde ἀπὸ τῆς κε-
 ρῆς, id est, tonsura κερῆτας, id est, detonsos ap-
 pellatos, & in Ætoliā habitatū migrasse. Cūq;
 Pleuronis loca postmodū occupassent, trans
 Acheloum oram incoluisse. Vbi cū in tonsa fer-
 uarent capita, Acarnanes uocari cœpisse. Pleri-
 que uero ab herodē quodam utranq; nationem
 nomē tenuisse aiunt, alij à mōte quodā Curio
 Pleuroni imminenti Curetes nominatos. Hęc
 uero Ætolice nationis tribū quādā esse liquet,
 sicut Sophiēses, Agreosq; & Eurytanes aliasq;
 cōplures. Ætoliā autē bifariā (ut dictū est) di-
 uisā, Calydoniam plagā ab Oeneo regnatam
 fuisse memorant. Pleuroniam uero aliqua ex
 parte Parthaonidas habuisse, Agrij cōplices,
 qui secundum poetam,

Pleuronāq; colūt muro & Calydonā præaltā.
 Thestium tamen Pleuroniam tenuisse, qui
 Curetum ductor, socer quidem fuerat Oenei,
 Athææ uero pater. Bello autem aduersus Oe-
 neum & Meleagrum ab Thestiadis ingruen-
 te, ob suis caput & spoliū secundum apri
 fabulam, si poetæ credimus. Vt autem proba-
 bilius sit & uulgatum est, pro regionis parte.
 Nam sic dicitur,

Curetes & pugnaces Ætoli belligerabant.

Hęc quidē prope, longe autē & extra mate-
 riā sunt quæ alioqui propter nominis similitu-
 dinē, ad idē per historicos adducuntur, quæ qui-
 dē Curetica & de Curetibus eo modo dicun-
 tur quo & de illis, qui Ætoliā Acarnaniāq;
 coluerunt, ab illis quidē differunt, similia uero
 magis sunt sermoni, qui de Satyris Silenisq; &
 Bacchis & Tityris habetur. Tales enim dæmo-
 nes quosdā deorumue ministros Curetas uul-
 gant. Quidā uero res Cretenses ac Phrygias e-
 didere, sacrificijs nonnullis implicitas, partim
 mysticis, partim aliquo pacto cōtentas tradi-
 dere, uti Iouis infantiam in Creta educatī, ma-
 trisq; deorū ceremonias, in Phrygiā & in Idæ
 Troianæ locis celebrādas. Quibus sanē in ser-
 monibus magna uarietas est, cum alij eosdem
 esse Curetas & Corybātes, & Caberos & Ideos
 Dactylos & Telchinas ostēdāt. Alij cognatos
 inter se & pusillas quasdam ipsorum differen-
 tias inter eos esse distinguant. In hoc autem u-
 niuersi tradunt esse quosdā spiritibus afflatos,

ἀφείλοντο, αὐτὸ δὲ κατέχοντες ἕββαλον. ἀρ-
 χιμαχῶ δ' ὁ εὐβοῖος φησὶ αὐτὸν, κερῆτας ἐρ-
 χαλίσι στωικῆσαι στωχῶς δὲ πρὸς τὸ λι-
 λάντο πεδίο πολιομοῦτας, ἐπειδὴ οἱ πόλι-
 μοι τῆς κώμης ἐδράζοντο τῆς ἐμπροσθεν, αὐ-
 τὸν κατέσσω οὐκ ἔδραζον κωμῶντας γρηῃτα,
 τὰ δ' ἐμπροσθεν λείπειται. διὸ, ὅτι κωρῆτας
 ἀπὸ τῆς κωρῆς ληθιδῶνα, μετακίσει αὐτὸν εἰς
 τὴν αἰτωλίαν, ὅτι κατὰχόντας τὰ πρὸς πηλυ-
 ρῶνα χωρία, αὐτὸν πέραν οἰκωῦσας τ' ἀγελῶς,
 δὴ τὸ ἀκέρως φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, ἀκέρ-
 ναίας κερῆσαι. γῆμοι δ' ἀπὸ ἡρωῶ τὸ νομα-
 ρῆν ἐκείνου τὸ φύλον, οἱ δ' ἀπὸ τῶ ὄρου
 τῶ κωρῆου αὐτὸ κωρῆτας ὀνομαζοῦναι, τὸ
 ἐσθρῆμῶν τῆς πηλυρῶν, εἰν τὸ φύλον
 τὴν αἰτωλικὴν αὐτῶν, ὡς σωθῆσαι, καὶ ἀγελῶς,
 καὶ ἐρευνάνας, καὶ ἄλλα πλείω, ὡς δ' ἐρευν-
 τῆς αἰτωλίας δὴ καὶ θηρημάτων, τὰ μὲν πρὸς
 καλυδῶνα τῶ οἰνία ἔχειν φασὶ, τῆς δὲ πηλυ-
 ρωνίας μέρῳ μὲν τῆ, καὶ αὐτὸν παραθαονί-
 ἔχειν αὐτὸ πρὸς τὸν ἄγριον, οἱ πρὸ. ὅπου ἐν
 πηλυρῶνι καὶ ἀπενῆ καλυδῶνι. ἰπυρα-
 τῆν μὲν τῆ δέσμου τῆ πηλυρῶνίας, τῶ πη-
 ρῶν τῶ οἰνίῳ, ἀλδαίας δὲ πατέρα, ἦγον-
 μῶν τῆν κωρῆτων. πολέμου δ' ἐμπροσθ-
 τῶ τῆς δεσιάδαις πρὸς οἰνία, καὶ μελί-
 γρον, ὁ μὲν ποιητὴς ἀμφὶ σὺς κεφαλὰς, καὶ
 δέματι, καὶ τῶ πρὸς τὸν κῆπερ μυθολογί-
 αν. ὡς δὲ τὸ εἶνός πρὸς μέρῳ τῆ χώρας, ὅτι
 διὰ λέγεται.

Κωρῆτας τ' ἐμάχοντο, ὅτι αἰτωλοὶ μὲν ἔχοντι.
 Ταῦτα μὲν τὰ ἐγγύτερον, τὰ δ' ἀρτίτερον
 τῆ ὑποθέσεως, ταῦτα ἄλλως δὲ δὴ τῶ ὁμο-
 νυμῶν εἰς ταῦτ' ἔτι ἰσορῶν ἀγέμα-
 να, ἀπὸ κωρῆτικὰ μὲν καὶ πρὸς κωρῆτων
 λέγεται ὁμοίως ὡς πρὸ, καὶ τὰ πρὸς τῶ
 αἰτωλίαν καὶ τῶ ἀκαρνανίαν οἰκιστῶν,
 ἐκείνων μὲν δὴ φέρειν. εἰκοι δὲ μάλλον πρὸ
 πρὸς αὐτῶν καὶ σελιωῶν καὶ βακχῶν καὶ
 πτύρων λόγῳ. τοῖστος γὰρ ἴνας δαίμονας
 ἢ πρὸς αὐτοῖς θεῶν αὐτὸν κερῆτας φασὶν. οἱ δὲ
 πρὸς αὐτοῖς τὰ κερῆτικὰ, ὅτι τὰ φρυγία ἰδρῶ
 γίαις ποῖν ἐμπροσθ' ἔχοντι, ταῖς μὲν, μυστι-
 κῆς, ταῖς δ' ἄλλως, πρὸς τὴν τῶ δῖος πα-
 θητροχίαν τῶ ἐν τῆ κερῆτι, ὅτι αὐτὸν τῆς μέγας
 τῶ θεῶν ἀργισμὸς ἐν τῆ φρυγία, ὅτι τῆς πε-
 ρὶ τῆ ἰδῶ τῆ φρωικῶ ἰσποῖς ὅσα αὐτῶ δὴ ἔχον
 ἐν τῆς λόγῳ τῆς ποικιλία, τ' ἄλ, αὐτὸν αὐτὸν
 τῆς κερῆτικῆς κωρῆτικῆς ὁμοειδῆς ὅτι αὐτὸν
 ὅς δακτύλους, ὅτι τελχίνας ἀφραϊνόντ', τ' ἰσο-
 γῆς ἀλλήλων ὅτι μικρὰς ἴνας αὐτῶ πρὸς ἀλλή-
 λους ἀφορῶς ἀφραϊνόντ'. ὡς ἡ τῶ ἔπειν,
 ὅτι τῆ τῶ πηλυρῶν ἀπαντῶς ἐνθεσιαστικὸς ἴνας
 καὶ

καὶ βακχικῶς, καὶ ἐνοπλίῳ λινῆσει, μετὰ
 δορυβου, καὶ φόφου, καὶ λυμβάλων, καὶ
 τυμπάνων, καὶ ὀπλων. ἔτι δ' αὐλοῦ, καὶ
 βοῆς ἐκ πλύθροντας κατὰ τὰς ἰδουργίας
 ἐραγήματι δίσκωνων τε, καὶ τὰ ἰσρα τροπομ
 πνὰ κωινοποιεῖσθαι ταῦτά τε, καὶ τῶν σαρμο
 δρακῶν, καὶ τὰ ἐν λίμνῳ, καὶ ἄλλα πλείω.
 δίσκ. ὅτι εἰς πελοπόννησον λέγεσθαι εἰς αὐτοῦς.
 ἔστι μὲν δὲ θεολογικὸς ὡς ὁ τοιοῦτος τρο
 πος τῆς ὑποσηψίας, καὶ δὲ ἀλλότριος τῆς
 τοῦ θελοσόφου διωρείας. ἐπειδὴ ἡ ὁμωνυμία
 τῶν κωρητῶν, καὶ οἱ ἰσορικῶσι τω ἡγαγῶν εἰς
 ἡν τὰ ἀνόμοια, οὐδ' ἂν αὐτὸς ὀκνήσαι μ' ἂν
 εἰπεῖν πρὸς αὐτῶν ὑπὸ πλείον ἢ παραβῶσαι,
 πρὸς τοὺς οἰκείου τῆ ἰσορίας, φυσικὸν λό
 γον, καὶ τοὶ πνδὸν καὶ στωικεῖα ἔχοντα
 ταῦτ' ἐκείνοισ. καὶ τυχὸν ἴσως ἔχοντα
 πνδανού, δηλοσολοῦτας γὰρ ὡς αἱ κόραι,
 τὸνομα αἰμ ὄσρ, εἰς πρὸς τῶν αἰτωλίων
 φασι. ἔν γὰρ καὶ πνα τοιοῦτου ζήλου ἐν τοῖς
 ἔλλησι. Ἐἰδονας ἐλκεγίτωνας εἰρηδοῦ εἰς
 πρὸς λεωνίδαν κτενιζομένους, ὅτ' ἔξισον εἰς
 τῶν μάχην, κατὰ φρονιθῆναι λέγουσιν ὑπὸ
 τῶν πρῶτων. ἡ δὲ τῆ μάχης θαυμασθῆναι. ἂ
 πλῶς δ' ἢ πρὸς τὰς κώμας θελοτεχνία στω
 εικε πρὸς τὴν δρέψην, καὶ κουραὶν τριχῶς. ἂ μ
 φω δὲ, καὶ κόραις καὶ κόροις δέην οἰκεία. ὡς
 τὴ πλεοναχῶς ὅτι ἐτυμολογῆν εἰς κωρητῶν
 ἡν δὲ πρῶτον κῆται. εἰκὸς δὲ, καὶ τῶν ἐνόπλιου
 ἔρχισιν ὑπὸ τῶν ἡσκημῶν οὕτω πρὸς κώ
 μῶν, καὶ σολῶν πρῶτον εἰσαχθῆσαν, ἐκείνων
 κωρητῶν καλουμένων παρεχθῆναι πρόφα
 σιν, καὶ τοῖς στρατιωτικῶν ἐτέρων τ' βίον
 ἐνόπλιου ἔχουσιν. ὡς δὲ ὁμωνύμως, καὶ αὐτὸς
 κωρητῶν λεχθῆναι, τὸς ἐν δυβοῖα λέγω, Ἐ
 αἰτωλία, καὶ ἀκαρνανία, καὶ ὀμηρος ἡ ἴθυς
 νίους στρατιώτας οὕτω, πρὸς ἡρόδοτον.
 καὶ κωρητῶν κωρητῶν ἀριστίας πανα
 χροδῶν.

Δῶρα δοῖς παρὰ νηὸς ἐνεγκῆν ὡς ἂ
 χιλῆι
 Χθιλοὶ ὑπέσμηλα,
 Καὶ πάλιν,
 Δῶρα φέρον κωρητῶν ἀχαιοί.

Πρὸς μὲν οὖν τῶν κωρητῶν ἐτυμο
 λογίας ταῦτα. ἢ δὲ, ἐνόπλιος ἔρχισιν στρα
 τωπικῆ, καὶ πυρρῆς. δηλοῖ δὲ καὶ ὁ πυρ
 ρῆς ὅτι φησιν ἐρετῶν ἔν τῆς ποιῶντος
 ἀσμήσως τῶν νείων, καὶ τὰ στρατιωτικῶν.
 πρὸς εἰς ἡν συμφέρεται, τὰ ποιῶντα ὁ
 νόματα, καὶ τῶν ἐνοῦσαν θεολογίαν ἐν
 τῆ πρὸς αὐτῶν ἰσορία, νῦν ὑποσηψίω.

& Bacchicos, inq̄ armorū agitatione tumul
 tuosa, & cum strepitu ac fragore cymbalisq̄ ac
 tympanis & armis item atq̄ tibijs uociferatio
 nibusq̄ inter sacrificandū stupefacientes, inq̄
 ministrorū habitu, publica modo quodā sacra
 factitates. Hæc & Samothracū esse in Lēno &
 alia plura, quia ijde ministri uocitētur. Verū e
 nimuero omnis huius generis theologicus est
 cōtēplationis modus, nec ab philosophorū p
 scrutatione alienus. Postq̄ aut̄ nominis simili
 tudine de Curetibus historici in unū dissimilia
 coēgerūt, nec ipse amplius in digressiōnis par
 te de ipsis uerba facere uerebor, physicā ratio
 nē historiē familiarē adijciēs. Atq̄ nō nulli hæc
 illis cōiungere uolētes, cuidā pbabilitati for
 san inhærent. Curetas enim Ætoliā habitantes
 nomen hoc adeptos esse ferūt, quia sicuti κόραι
 hoc est puellæ, muliebres λόγας stolas induūt.
 Eiusmodi nāq̄ imitationē Græcis esse. Et Iao
 nes ἐλκεγίτωνας, id est trahistolos dici. Rumor
 est Leonidæ commilitones egressos in prælio
 multos comptos pectine, contemptui ac ludi
 brio fuisse Persis, contra uero in ipsa pugna in
 uictos admirationi habitos. Simpliciter autem
 accurata quædam ars in tonsura & enutrien
 da cesarie circa illorū capillos consistit. Vtrūq̄
 uero puellarum puellorumq̄ proprium & cō
 suetum est. Quo fit ut multifariam noscendī
 nominis rationem & etymologiam Curetes
 habere facile copioseq̄ uideantur, credibile &
 armiferā illā saltationē ab eis prius introductā,
 qui circa comam atq̄ stolam exercitati fuere,
 ut Curetes uocarentur. Quod quidem nego
 tium occasionem illis præbuisse crediderim, ut
 fortiores in re militari cæteris euaderēt & uer
 fatam inde armis uitam haberent. Itaq̄ eodem
 insignitos nomine, Curetas ipsos appellari, q̄
 in Eubœa sunt, quiq̄ in Ætoliā & Acarnania.
 Homerus autem etiam milites nouos hoc ap
 pellauit nomine decernens inquit,
 Præstantes inter Achæos
 Munere de celeri ditissima puppe referrent,
 Quæ modo polliciti forti fueramus Achilli.

Et rursus,
 Munera portabant citius Curetes Achæi.

De Curetū qdē etymologia hæc hæctenus.
 Armifona uero saltatio militari de more & Pyr
 rhichia & Pyrrhichius ipse indicio sunt, qui hu
 iusmodi repertor exercitiij p iuuenib⁹ ad mili
 tarē pueritiam fuisse perhibet. Quod aut̄ tot in
 unum nomina referantur, & in ipsorū notitia
 subsit theologia, consyderandū nunc uidetur.

Iliad. 10

Comune profecto, tam Græcorū quam barbarorū est, sacrificia festiua cū animorū remissione agitare, aliqua quidē cū numinis afflato ne, quā rē σὺν ἐνθουσιασμῶ appellat. Aliqua uero absq; inspiratione tali. Præterea nonnulla cū musica, nonnulla sine. Quædam etiam occulta significatione hoc est mystica, quædam aperta, hoc autē sicut ipsa natura insinuat. Nam ipsa remissio mentem ab humanis negotijs abducit, ac intellectum reuera ad diuinitatem conuertit. Et ipse enthusiasmos, hoc est, numinis afflato, diuinam quandam inspirationem habere uidetur, & ad uaticinandi genus proxime accedere. Ipsa uero occulta sacrorum significatione, id est mystica numen honestat, eius naturam imitans, nostrumq; sensum effugientem. Musica quoq; circa saltationē & harmoniam cantūq; uersata oblectatione & artis pulchritudine, ad deitatem nos ipsos tali de causa continuat. Recte enim illud dictū est, mortales tūc maxime deos imitari quādo benefici sint. Rectius quis dixerit, quando foelices sint, quod gaudere est & festos dies agere, & philosophari & musicā attingere. Nō enim ad deteriora si quis lapsus fiat ex musicis, ad uoluptates artificia conuertentibus & conuiujs, altaribus, scenis reliquisq; talibus, negotiū quidem ipsum accusetur. Cæterum disciplinarum natura exactius inquiratur hinc habens initium. Quocirca Plato & ante illū Pythagorici, philosophiā musicam uocauere, uniuersūq; mundū centu & harmonia constare differunt, omne musicum genus, deorum opus arbitrati. Sic et dea musæ & Apollo musarū dux, & tota poetica diuinorum cātuum, quos hymnos appellant, celebratrix. Eodē modo & moralē apparatus musicæ attribuunt, perinde ac omne reatum mentis officium penes deos existat. Plurimi igitur Græcorū totū ceremoniale negotiū quod Orgia uocant, Bacchanalēq;, & Choricum, & sacrorū mysteria Libero patri attribuerunt, & Apollini & Hecata & Musis & cæteris, Iacchum autem uocāt & Dionysum & Cerealium mysteriorum ducem demonem, arborūq; creationes, Chorea etiam sacrorum solennia horum deorum communia sunt. Musæ uero & Apollo, illa quidem chorearum præsidēs, hic autem & harum & diuinationis magister. Musarum autem ministri sunt, eruditi omnes proprieq; musici. Apollinis uero sunt & isti & uates uniuersi. Cereris quidem sunt antistites, tediferi, & sacrorū interpretes,

κωνὸν δὲ ἑσθρ, καὶ τῶν ἐλλήνων, καὶ τῶν βαρβαροῦ δὲ τὸ τὰς ἰεροποιίας μετὰ ἀνίστασθαι ἑσθρασιτικῆς ποιήσασθαι, τὰς μὲν, σὺν ἐνθουσιασμῶ, τὰς δὲ χωρὶς. καὶ τὰς μὲν, μετὰ μουσικῆς, τὰς δὲ, μὴ; καὶ τὰς μὲν μουσικῆς, τὰς δὲ, ἐν φανερῶ. καὶ τὸ δ' ἢ φύσις ὅτιος ἢ παρορθεῖ. ἢ τε γὰρ ἀνίστασθαι τὸν ἀπύχαι ἑσθρ τῶν ἀνθρωπικῶν ἀγολημάτων, τὸν δὲ ὅτιος τὸν βίπει πῶς τὸ θεῖον ὅτι ἐνθουσιασμός ἐπιπνύουσιν τὰ θεῖα ἔχειν ὁρθεῖ, ἢ τῶν μαντικῶν γίνεσθαι πλεσιάζουσιν, ἢ τε κρύψις ἢ μουσικῆς ἰσθρῶν σεμνοποιῖαι τὸ θεῖον, μιμητικῶν τῶν φύσιν αὐτῶν ἐκφύουσιν ἡμῶν τῶν αἰδουσι, ἢ τε μυστικῶν περὶ τε ὄρχησιν ὅσα, καὶ ἑσθρῶν, καὶ μὲν ἑσθρῶν τῶν ἀμα, καὶ πολυτεχνίας πῶς τὸ θεῖον ἡμῶν σωάσθαι ἢ τὸ ποιῶν τῶν αἰτίαν. ὅτι μὲν γὰρ ἑσθρῶν, καὶ ἑσθρῶν τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα μιμητικῶν τῶν θεῶν ὅταν ἐνθουσιασῶσιν. ἀμεινον δ' αὖ λέγει τις ὅταν ἐνθουσιασῶσιν, τοῖσιν δὲ τὸ χεῖρον, καὶ τὸ ἑσθρῶν, καὶ τὸ φιλοσοφῶν, καὶ μουσικῆς ἀπὸ τῶν. μὴ γὰρ εἰς τὴν ἐκπῶσιν πῶς τὸ χεῖρον γίνεσθαι τῶν μουσικῶν εἰς ἢ διυπεδέχεσθαι τρεπῶν τῶν τέχνας ἐν τοῖς συμποσίοις, καὶ θυμῶν, ἢ σκλωαῖς, καὶ ἄλλοις τοῖσιν, ἢ βυθῶν ἀπὸ τῶν πρᾶγμα. ἀλλ' ἢ φύσις ἢ τῶν ποιητικῶν ὁρθεῖται τῶν ἀρχῶν ἐνθρῶν ἢ ἐχρῶν, καὶ ἢ τῶν μουσικῶν ἐκάλεισθαι ὁ πᾶσι, καὶ ἐπὶ πρότορον, οἱ τῶν ἀρχῶν τῶν φιλοσοφῶν, καὶ κατ' ἀρμονίαν τῶν ἑσθρῶν σωάσθαι φασί, τῶν τῶν μουσικῶν θεῶν ἑσθρῶν λαμβάνοντων. ὅτι δὲ καὶ τῶν τῶν ἐσθρῶν κατασκυλῶν τῆ μουσικῆς πρῶτον ἐμῶν ὡς τῶν τὸ ἐπικρατωτικῶν τῶν τῶν θεοῖς ἐγγύς. οἱ μὲν ἐλλήνες, οἱ πλεῖστοι τῶν διονυσῶν πῶς θεῶν, καὶ τῶν ἀπόλλωνι καὶ τῆ ἐσθρῶν καὶ μῦσαι θεῶν, καὶ ἀπόλλων μουσικῆς, καὶ ἢ ποιητικῆς πᾶσι ὑμνητικῆς εἶσαι. ὡσαντίος δὲ, καὶ τὰς μουσῆας καὶ τῆ δῆμοι τῶν δία τὸ ὄργιασθῶν τῶν, καὶ τὸ βακχικῶν, καὶ τὸ χορικῶν, καὶ τὸ πᾶσι τὰς τελετῶν μουσικῶν, ἢ κῆρον τε καὶ τῶν διονυσῶν καλοῦσιν. καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν μουσικῶν, τῶν δῆμοι τῶν δαίμονα, διονυσῶν τῶν καὶ χρεῖαι, καὶ τελετῶν κωνῶν τῶν θεῶν ἐπὶ πύτων, αἱ δὲ, μουσῆας, καὶ ὁ ἀπόλλων, αἱ μὲν τῶν χρεῶν πρῶτον, οἱ δὲ, καὶ τῶν τῶν καὶ τῶν κωνῶν μαντικῶν. πρῶτον δὲ τῶν μουσῶν οἱ πεπαιδευμένοι, πάντες, καὶ ἰδίως οἱ μουσικῶν, τῶν δ' ἀπόλλων τῶν τῶν, καὶ ὁ πᾶσι μαντικῶν. δῆμοι τῶν τῶν οἱ τῶν μῦσαι, καὶ διαδύχαι καὶ ἰεροφάνται.

διονυσίου

Beate qui uita foelici Sacris operaris (cis, Measq̄ à magna Ortas Cybele ceremōias fa Vibrāsq̄ pampinū Colis hedera coronatus.

Item Bacchæ,

Bromiū deo natū, deū, Dionysum deducūt Aphrygijs mōtib, Ad Grēcie terrē plateas.

Cretēsem etiā rē his iungit ad hunc modū, O sedes Curetum Religioſiq̄ Cretes

Iouis genitores, ubi tibia, Vbi triplices cristæ, Vbi byrsa tensum orbem hunc

Mihi Corybantes excogitarunt (giarum

Cornu quoq̄ Bacchico tono, Sonūq̄ Phry-

Tibiarum flatu magnæq̄ matris ad

Manum posuerunt sonorū Euantū Baccharū.

Adsūt furētes Satyri Matrēq̄ Rheā clamitarūt,

Choreasq̄ Addiderunt triennales,

Quibus gaudet Bacchus.

In Palamede chorus loquens inquit,

Non cum patre Libero lasciuens,

Qui per Idam latatur chara cum matre

Tympanorum sonitu,

Et Silenum & Marfyam

Et Olympum congregantes in unum,

Et tibiaram quærentes repertores.

Celebrantesq̄ rursus Bacchica & Phrygia

simul cōferunt. Idamq̄ sæpenumero & Olym-

pum confuse resonare faciunt. Colles quidem

quaterni sunt Olympi nomine uulgati, Idæ sci-

licet ad Antandri plagam. Est & Mysiæ Olym-

pus, Idæ quidem finitimus, non tamen idem

cum Ida. Sophocles profecto cum Menelaum

ab Troia sollicitum discessu faceret, in Polyxe-

na paulisperq̄ Agamemnonem subsistentem

placandæ Mineruæ gratia, Menelai sermo-

nem inducit,

Tu hic consistens ad Idæam tellurem,

Ex Olympo greges adunans immola.

Tibiæ sonitu ac fistula cymbalisq̄, ac tym-

panis aut crotalis, clamoribusq̄ & ouationib.

pedumq̄ pulsibus, quibus propria quædā re-

periūt nomina, per quæ ministros saltatoresq̄

& sacrorū cultores appellabant, Caberos scili-

cet & Corybantes, & Panes, & Satyros & Tity-

ros ipsumq̄ deum Bacchum. Item Rheā, Cy-

belē & Cyben & Dindymenam, & loca ipsa

& Sabazius Phrygiorum est, & modo nescio

quo, ipse etiā qui matris puerum Liberi patris

comitib⁹ tradit. Similia sunt & quæ apud Thra-

ces celebrantur, quæ Cotytia & Mendidia, a-

pud quos & Orphica initiū habuerūt. Ipsam sa-

nè Cotyn quæ apud Edonos colitur, & eius in-

strumenta memorat Æschylus,

ἡ μάκαρ ὅς τις θυδαίμων βιωτῶν ἀριστὴν

τά τ' ἐμὰ πῶς μεγάλας. ἔρω μὲν λυβέ-

λας θεμισδύων ἀνὰ θυρῶν τὴν ἰνῶστων,

κιοσῶ σὺ φωνάβεις θόρα πύει. αἶτε βάκχε

βρομίον πᾶσι δα θεῶν θεῶ διόνου κατὰ τὸν

φρυγίων ὅζ ὀρίων.

ἑλλάδος, εἰς θυρυχώρες ἀγῶας,

πάλιν δ' ἐν τοῖς ἐξῆς καὶ τὰ λευτικὰ

συμπλέκει τόποις.

ἡ θαλάμειμα λυρήτων Ζάθεοι τε λυρῆτε

διοργάνηρες γυάλιοι γῶδα φηκέρυθε ἀνθ' οἷς,

βυροφόνον τε λυκλωμα τὸ ἥ, μοιχορύθει

ἰς εὐρον. αἶα ἡ βακχίω σιωτῶνα βίρας

αἶα δύο βῶαμ φρυγίων ἀνύλων πινόμενα-

λυματρός τε βίρας εἰς χεῖρα βήκαν κελ-

λίλυτον πορδύασμα βακχῶν. παρὰ ἡ μα-

νόμμοι σάτυροι ματῆς ὅθ' ἄμυνον

φ βίρας. εἰς δὲ χρῶματα

προσῆσαν φηκέρυθων αἰς χεῖρ' ἀνθ' οἷς.

καὶ ἐν παλαμίδι φησιμ ὁ χρῶς.

οὐ σὺν διονύσῳ κωμῶν, ὅς ἀνιδαν τέρ-

πειδὲ σὺν ματῆσι Ζεῖα τυμπάνων ἰακχίς.

καὶ σαλινόν, καὶ μαρσύν,

καὶ ὄλυμπον σιωτῶνον εἰς γῶ.

καὶ ἰσροῦτῶν ἀνύων ἰσροῦτῶν.

πάλιν καὶ ὅπως τὰ διονύσια, καὶ τὰ φρύ-

για εἰς γῶ συμφέρονσι. τὴν τε ἰδίαν καὶ τὴν

ὄλυμπον συγκεχυμένως πολλαῖς ὡς ἂν αἰ-

τὸ ὄρ' ὅθ' κτυπῶσιν. εἰς ἡ δὲ λόφοι τῆς ἡραθῆ

ὄλυμποι καλούμενοι τ' ἰδίας ἢ τὴν αὐτὰ

δριαν. εἰς δὲ καὶ ὁ μυσὸς ὄλυμπος, ὁμοφ-

μὲν ὄχ' ὁ αὐτὸς δὲ τῆ ἰδία. ὁ δ' ἐν σοφικῆς

ποιήσας τὸν μινέλαον ἐκ τ' τροίας ἀπαίρει

αὐτὸν δὲ ἐν τῇ πολυξήνῃ, τ' ἀγαμεινονα

μικρὸν ἄπο λήφθῆναι βολῆς ὄρ' ὅθ' ἡμιλάαδ

τῆ ἀθλιῶν χεῖρῃ, εἰσάγει λήφθῆναι τ' μινέλαον

σὺ δὲ δ' αὐτὸν μίμων κατ' ἰδίαν χθόνα

Γοίμνας ὄλυμπο σιωτῶνα γαγῶν θυνητῆα.

τῶ δ' αὐτῶ, ὅθ' κτύπη κροτάλων τε ὅθ' κτυ-

πέλαων, ἢ τυμπάνων, ἢ τῶν ἀνθ' οἷς

δύασμοῖς ὅθ' ποδοκροσῆσαι, οἰκῆα ὅθ' ἰσροῦτῶν

καὶ ἴνα τ' ὀνομασῶν ἄτος πῶσολος, ὅθ' ἡ

ρδύτας, ὅθ' θόρα πύει τ' ἰδρῶν ἐκάλον, κατὰ

βας ὅθ' κροτάλων, ὅθ' πᾶνας, ἢ γὰρ ἰσροῦτῶν

ἰσροῦτῶν, ἢ τὸν βῆκχον ἢ τῆ βίαν κυβέλα, ἢ

κύβη, ἢ δινδυμῶν, ἢ τὸς ἰσροῦτῶν αἰσ, ἢ

ὁ βαβῆς ἢ τ' φρυγικῶν ὄρ' ὅθ' ἰσροῦτῶν

τ' μίφος ἰσροῦτῶν πᾶσι δὲ διδύμῃ τοῖς διονύσι

ὅθ' αὐτῶ. τὸτος δ' ἰοικε, ἢ πᾶσι τῶν θραξί

τὰ τε κοτύπη, ὅθ' τὰ μινδύση παρ' οἷς καὶ

τὰ ὄρ' οἰκῆ τὴν καταρχῶν ἔχει. τῶν μὲν οὐ

κότυπος τ' ἐν τοῖς ἰδίωνοῖς ἀρχὴ ὅθ' μίμων

τῆ, εἰπὼν γὰρ, σμνὰ κότυς ἐν τοῖς ἰδίωνοῖς,

ἄρα

ὄρα δὲ ἔργων ἔχοντα, αὖ ποδὶ τὸν δίνουσον
εὐθείας ἀπὸ φέρεσ.

ὁ μὲν ἐρχοσὶ βόμβηκας ἔχον τὸν καμάτον
δακτυλόδικτον.

ἴμπλησι μέλος, μανίας ἔπαυτο γόμοκλαύ.
ὁ δὲ, χαλινοθεῖος κοτύλαις ὀηοβεί.

Καὶ πάλιν,

Ἐλαμὸς δὲ ἀλαλάζει.

Ταυρόφθογοι δὲ ἕκαστοι κῶντοί ποδὸν
ἢ ἀφ' αὐτῶν φοβέριον μίμοι τυμπάνοι δὲ ἤχῳ.

ὡδ' ἕκαστος βροντῆς φέρεται βαρυταρ-
βῆς τοῦ τα γ' ἔοικε τοῖς φρυγίοις, καὶ ἄκ' ἀ-
πειρὸς γὰρ, ὡς ποδὸς οἱ αὐτοὶ οἱ φρύγδοι θρακῶν
ἀπὸ κωκίσι, ἔστω ὡς τὰ ἰδρᾶ ἐκείθην μετενή-
κεν, ὡς τὸ δίνουσον ἢ, ὡς τὸ ἠδωνοῦ λυκίργου
σιωπῆτοντες εἰς γῆ, τὸ ἰδρῶν τὸ μοιοῖσθαι πικ-
αὶνίηον, ἀπ' δὲ τῶν μέλῶν, καὶ τῶν ἔνδμου,
καὶ τῶν ὄργάνων, ὡς ἡ μουσικὴ πᾶσι θρακία,
καὶ ἀσπίτις νυγόμεται. δὴλον δὲ ἐκ τῆς ἴσῃ τῶ
ἴσῃ, ἐν οἷς αἱ μῦσαι τε τίμω του. ποδία γὰρ
ὡς ὄλυμπου, ὡς πύμπλα, ὡς λιβηδρον τὸ πα-
λαιὸν ἢ θρακία χωρία καὶ ὄρη. νῦν δὲ ἔχουσι
μακροδόνου, τὸν τε ἐλικῶνα καθεύρωσαν τοῖς
μῦσαις θρακῶν οἱ τὸ βοιωτῶν ἐποικησάντες,
οἱ τῆς ἴσῃ τῶ λιβηθρακίᾳ νυμφῶν αὐτῶν
καθεύρωσαν, οἱ τὸ ἠδὲ μιληθῆντο τὸ ἀρχαίας
μουσικῆς, θρακῶν λέγονται. ὄρθου τε, καὶ
μουσῶν, καὶ δάμυρις, καὶ τῶ ἐν μολπῶ δὲ
τῶνομα ἐνδρῶν, καὶ τῶ δίνουσον τῶ ἀσίκου
ὄλλω καθεύρωσαν τὸν μίχρῳ ἢ ἰνδίκης, ἐκεί-
θην, καὶ τῶ πολλῶν μουσικῶν μεταφέρουσι.
ὡς ὁ μὲν τις φησὶν, λιθάρεα ἀσπίτων ῥάσων,
ὁ δὲ, αὖ αὐτὸς βόρικωτίους καλεῖ, καὶ φρυ-
γίους καὶ τῶ ὄργάνων γῆνα βαρβάρως ἠνό-
μασαι, νάμβλα, καὶ σαμβύκη, ἢ ὡς βαρβι-
του, καὶ μαγάδου, καὶ ἄλλα πλείω. ἀθην-
αῖοι δὲ ὡς τῶ ποδὶ τὰ ἄλλα φιλοξηνουῦντες
ἴσῃ τελοσιν, ἔστω ὡς ποδὶ αὖ θεός. πολλὰ γὰρ
τῶ ξυγκῶν ἰδρῶν τῶ δὲ ξανθῶ, ὡς τε ὡς ἐκω-
μαδίσθησαν. ὡς δὲ, ὡς τὰ θρακία, καὶ τὰ φρύ-
για, τῶ μὲν γὰρ βρηθιδίω πλάτων μίμνη),
τῶ δὲ φρυγίω διμμοδῆνης, ἴσῃ βάλλων τῶ
αἰχίνο μντήρα ὡς αὐτῶ, ὡς τελοσιν τῆ μντε-
σιωόντα, καὶ σιωθιασόνοντα. καὶ ἀπὸ θεγγόμε-
νον εἰς, ὡς βοῖ πολλὰ κίς, καὶ ἄπῃς ἕης. ταῦτα
γὰρ ὄρα σαβαθία, καὶ μνθῶα. εἰ δὲ αὐτῶ, καὶ
ταῦτα εἴρη ποδὶ τῶ διαμόνων τῶτων, καὶ τῶ
τῶ ὀνομάτων ποικιλίας, καὶ ὅτι ὁ πρόσσοις
θεῶν ἴσῃ, ἀλλὰ καὶ αὐτῶ θεοὶ πλοσιν γορδύθη-
σαν. ἡ σίσοδος ἢ γὰρ ἐκατόσις, καὶ τῶ φροσνέως
δυγᾶρος πῶν τε γῆρῶν θυγατέρας φησὶν,
ἢ ὡς ὄρα νύμφαι θεαὶ ἐγγόνου. καὶ γῆρῶν ὄρα
δίων ὡς σατύρων, καὶ ἀμυχενοσργῶν. ἡ σῆρῆς τε

Hic manib. bōbicā tornatā tenēs digitis tactilē
Modulos completsonum allectorem furoris,

Ille aneis urceolis tinnit. Rursusq̄,
Modulus editur,

Mugiunt ex occulto taurifoni mimi,
Grauis tympani sonitus,

Quali tonitrū subterraneū fertur, montanaq̄
habentes instrumenta ministros.

Liberi patris mox indicat & tibias torno fa-
ctas. hæc enim Phrygijs similia, ut par est. Quip-
pe cū a Thracibus Phryges coloniā duxerint;
sacra pariter inde attulerunt, Liberū quoq̄ pa-
trem & Edonū Lycurgū in unū cōgregantes,
mores in sacris similes insinuant. E cantu autē
& harmonia instrumētisq̄ & musica etiā tota
Thracia, Asianaq̄ putata est. Nā manifestatur
id ex locis, in quibus cultæ sunt musæ. Nā Pie-
ria & Olympus & Pimpla & Libethrū quon-
dam loca fuere Thraciæ, & montes quos nūc
Macedones possidēt. Quicq̄ musis Heliconā
cōsecrarūt, Thracēs fuere, Bæotia accola, ut
ij qui Libethriadum nympharū antrum conse-
crarunt, & qui prisce musæ curā studiūq̄ dede-
runt, Thracēs fuisse perhibētur, Ephorus, Or-
pheus, & Musæus & Thamyris. Ob id etiā Eu-
molpo inde nomē inditum est, id est, cantori
optimo, quicq̄ Baccho totam Asiā tenus India
cōsecrarūt & ad eius cultū uendicarunt illinc;
magnāq̄ musica portionē tradunt. Vnde qui-
dā Asiaticā inquit citharā percutiens, alius ti-
bias Berecyntias uocat, atq̄ Phrygias. Instru-
mentorū etiā quædā Barbarū obtinent uoca-
bulū, Nabras & Sambuca, Barbitosq̄ & Maga-
des aliaq̄ cōplura. Athenienses autē sicuti reli-
quis in reb⁹, hospitiū & externorū studiosi per-
stiterunt, sic & in deis. Externa enim multa fu-
scerepe sacra, ita ut in comœdijs complura &
Thracia & Phrygia decantata sint. Plato nanq̄
Bendidiorū mentionē fecit, Phrygiorū autem
Demosthenes. probris enim insectans Æschin-
nis matrē pariter & ipsum, ut qui cū matre con-
uīeret, comitaretur sacra colenti simulq̄ sal-
taret. Interim crebro clamitans Euce Sabœ
& Attes hyes, quæ quidem omnia Sabazio-
rum ritu prolata sunt & matre perdocta. Hæc
insuper de dijs istis eorumq̄ nominum uarie-
tate reperies, quodq̄ non modo deorum mi-
nistri uocentur, sed etiam Dei. Hesiodus qui-
dem Hecatao & Phoronæi filiæ quinque fi-
lias extitisse dicit, è quibus Oreadas, id est mō-
tanās Nymphas, deas fuisse, abiectorū quoq̄
stirpem Satyrorum & ignauorum, & Curetas

deos iutores, & saltatores dici, quæpiterū de Phæroneo uolumē cōscripsit, tibicines, & Phryges Curetas afferit. Alij uero terrigenas et χαλιβάσιδες, id est, exscutatos. Alij autē nō Curetas, sed Corybātes Phryges esse, illos uero Cretēses atque primos quōdē in Eubœa induisse arma græca, uñ & ipsos Chalcidenses dictos. Alij Rheæ ab Titanib. tributos Corybātes ministros, armis instructos, è Bactriana pfectos, quā etiā è Colchis aiūt. In Cretensi uero historia, Curetes Iouis educatores nūcupāt atque custodes, è Phrygiā trāsmisso in Cretā ab Rheā. Sunt quæ memoret Telchines in Rhodo nouē fuisse Rheæ commites in Cretā, quæ quā Iouis alēdi curā gesserūt, Curetes nominati sunt. Alterū uero horū Corybātē sacerdotē & Pydnæ urbis cōditorē, Praefixis occasionē p̄buisse penes Rhodios, ut uulgaret, Corybātes demones esse quosdā Mineruæ & Solis filios, uel ut aliq̄, Saturni filios Corybātes, aliq̄ Iouis & Alliope Corybātes. Quos quōdē aiūt eosdē esse, qui & Caberi. Abiisse autē istos in Samothraciā, quæ prius Melita dicebat, eo nū uero actiones mysticas esse. Hæc quōdē minime approbās Sceptsius, istarū coadunator fabularū, cum nullū in Samothracia mysticū uerbū de Caberis pferat, appōit pariter & Stesimbroti Thasiq̄ opinionē, quod in Samothracia Caberi sacra pfererint, eos sic uocari, author ille est, quōdā ex mōte quæ in Berecynthia regione Caberi citat. Nōnulli sanē Curetes Hecata ministros arbitrantur, qui cū Corybantibus ijdem sunt. Rursum Sceptsius affirmat, Rheæ honores in Creta nūcquā usurpari, nec ea in regione eū moratē esse, Euripidis uerbis cōtradictēs, sed tātummodo in Phrygiā & Troade, qui uero id dicāt, fabulamentis magis uti quā historijs. Quibus quidem adiuumento esse forte locorum similitudinē. Mons enim Ida & Cretensis & Troicus est. Ac Dicte & in agro Sceptisio est locus, & in Creta mons. Collis uero Idæ Pytna est, à quo & urbs Pytna sacra memoratur. Hippocorona item Adramyttinæ oræ, & Hippocoronium in Creta est, Samoniumquæ insula promontorium in ortum uergēs, & campus Neandriæ terræ & Alexandriæ. Acusilaus uero Argius creatum Cabera & Vulcano Camillum refert, ex quo quidem tres nati sunt Caberi, è quibus nymphæ Caberides. Pherecides autē tradit ex Apolline ac Rhytia nouē Cyrbanthes esse progenitos, Samothraciāquæ incoluisse. Ex Cabera uero Protei filia, & Vulcano tres Caberos totidem nymphas Caberides ortas,

θεοὶ Φιλοπαίγμονος ὀρχιστῆρον. ὁ δὲ τὴν φερωνίδα σέβας, αὐλητὰς, & φρυγὰς αὐτοῦ κρητῆτας λέγει. ἄλλοι δὲ γηγῆρες, καὶ χαλιβάσιπιδας. ὁ δὲ ὅτι κρητῆτας λέγει, ἀλλὰ αὐτὸς κορυβαντας φρυγὰς, ἐκείνους δὲ κρητῆτας. ποιεῖται δὲ ὅπλα χαλικῆα πρώτως ἐν δουλῆα. διὸ, καὶ χαλικιδίας αὐτοῦ λιηδῶσαι. οἱ δὲ ὑπὸ πτεῖνων ῥέει δουλῶσαι πεσασίους ἐνόπλιος αὐτὸς κορυβαντας ἐκ τῆ βακτριανῆς ἀφρυγῶν, οἱ δὲ ἐκ κόλχω φασιν. ἐν δὲ τοῖς κρητικῆς λόγοις οἱ κρητῆτας διὸς προφῆας λέγονται, & φύλακτοῦ, ἐς κρητῶν ἐκ φρυγίας μεταπεμφθέντων ὑπὸ τῆ ῥέας. οἱ ἡγεῖνων ἐν ῥόδῳ ἐννέα ὄντων, ῥέει σωμακολεθισαντας εἰς κρητῶν, καὶ τὸν διὰ κρητοφῆσας, κρητῆτας ὀνομαδῶσαι. κρητῶντα δὲ τῶν ἑτοῖρον ἰδρία αὐτοῦ ὄντα λιτῶν, πρὸ τοῖς ῥοδίοις πρὸ αἰῶν προφασιν τοῖς πρασίσι, ὡς τε λέγειν ὡς εἶν κορυβαντων διαμονῆς ἕως ἀδῶν, καὶ ἡλῆς πῶσιδον. ἐπὶ δὲ κρητῶν ἕως αὐτὸς κορυβαντας. οἱ δὲ, τῆ διὸς καὶ καλλιόπης φασί τας αὐτοῦ τοῖς κρητοῖς ὄντας. ἀπὸ αἰῶν δὲ τῶν εἰς αμοθρακῶν κρητοῖν πρὸ τῆ ρου μελίτῶν. τὰς δὲ προφῆας αὐτῶν μυστικῆς εἶν, τῶντα δὲ ὅτι ἀρδῆξάμεν ὁ σῆξ. ὁ αὐτὸς μύθος σωμαγαγῶν τῶν ὡς κρητοῖς ἐν αμοθρακῆ μυσικῶ λόγῳ πρὸ κρητοῖν λεγομένων. πρὸ αἰῶν ὁμοίως, & σπομῆξ. τῆ θασίς δῆξ. ὡς τὰ ἐν αμοθρακῆ ἰδρία τοῖς κρητοῖς ἐπεπλάτο. καλεῖται δὲ φασιν αὐτοῦ ἐκείν. ἀρ τῶ ὄρος τῆ ἐν τῆ βερεκωντῆ κρητοῖς, οἱ δὲ ἐκείνης πεσασίους νομίζουσι αὐτὸς κρητῆτας τοῖς αὐτοῖς τοῖς κρητοῖς ὄντας. φασί δὲ πάλιν ὁ σῆξ. ἐν τῆ κρητῆ τας τῆς ῥέας ἡμῶς μὴ νομίζουσι, μὴ ὑδρωχραῖξ. ὑποφῶν πῶσιδον. τῶ τῶ ἐκείν πῶσιδον λόγῳ. ἀλλ' ἐν τῆ φρυγίᾳ μόνον, & τῆ τρωαδῆ. τοῖς δὲ λέγοντας μυθολογῶν μῆλων ἢ ἰσορῶν. πρὸς αὐτὸς δὲ, καὶ τῶ τῶ τῶ ὁμωνυμίαν συμπράξαι τυχοῖ ἰσως αὐτοῖς. ἰδία γὰρ τῶ ὄρος τῶ τῶ τῶ, καὶ τῶ τῶ τῶ, καὶ δίκτη τῶ τῶ ἐν τῆ σκηνίξ. ὁ ὄρος ἐν κρητῆ. τῶ δὲ ἰδίας λόφ. αὐτῶν, ἀφ αὐτοῖς ἰδία πύτνα ἢ ὄλις ἰπποκρωῶν ἢ τῶ ὄρος μνηστῆς, καὶ ἰπποκρωῶν ἐν κρητῆ σῶν νιόν τε τῶ ἰσθμῶν ἀκρωτήριον τῶ νῆσο. καὶ πεδῶν ἐν τῆ νεανδρίδῆ, & ἡ ἀλεξάνδρειον. ἀκρωτῆξ δὲ ὁ ἀργῆος ἐκ κρητοῖς ὁ ἴφας σῶ κάμλ) λέγ. τῶ ἡ, ἴφας κρητοῖς, ὡν νύμφας κρητοῖς. φερικῶν δὲ ὅτι ἀπὸ τῶν & ῥυτίας κρητοῖς ἐννέα οἰκῶσαι δ' αὐτοῖς ἐν αμοθρακῆ. ἐκ ἡ κρητοῖς τῶ πρῶτως, & ἴφας σῶ, κρητοῖς ἴφας, & νύμφας ἴφας κρητοῖς. ἐκ τῶ

ἑκατέρους δ' ἰδρὰ γηέδα· μάλιστ' ἂν ἐν
 ἐν λίμνῳ, ὃ ἴμβρω σὺν καβέρος λιμᾶδι συμ-
 βέβηκον, ἀλλὰ ὃ ἐρφοῖα ἢ τὴ πόλις, τὰ δ' ἰ-
 νόματα αὐτῶν εἰσι μουσικῆ, ἠρόδοτος δὲ, καὶ
 ἐν μέμφῃ λέγει τῶν καβέρων ἰδρὰ, κατὰ πρῶ-
 καὶ τῶν ἠφάισου, ἡραφθέρας δ' αὐτὰ καμ-
 βύσιω, ἐστὶ δ' αἰοῖντα τὰ χωρία ἐν τῶν Δαι-
 μόνων τῶν τῶν τιμῆς, τότε κερυβάντορ τὸ ἐν
 τῶν ἀμαξίτια ἐν νύξ ἀλεξ κνδρῶν κώρας ἐγ-
 γύς τῶ σμινδία, καὶ ἡ κερύβισσα ἐν τῶ σκυ-
 ψία πῶδι ποταμῶν ἐρύνητα, ὃ ἰωμῶν ὁμῶ
 νυμῶν, ὃ ἐπὶ χεῖμαρῶν αἰδαλόγητα, πηλοῶν
 δὲ φησὶν ὁ σκῆψις ἡραφθας μὲν καὶ κερύ-
 βαντας ἐν σὺν αὐσὺ, οἱ πῶδι τῶν ἐν μῆρος τῶ
 δεῶν ἀγίσεας πῶς ἐνώπιον ὄρχησιρ ἰθῆοι
 ὃ κῶροι τυγχάνουσι παρελημῶνιοι, ὃ κερύ-
 βαντῶν δὲ ἀπὸ τῶ κερύπῆοντας βαινεν ὄρχη-
 σικῶς, ὃς ὃ βατάρμονας λέγει ὁ ποιητής.
 Δούρι δ' ἄτε φαιήκων ἐπὶ ἀρμονίας ὄδοι ἀεῖσι.

Τῶν δὲ κερυβάντων ἐν ὄρχησικῶν ὃ θο-
 σασικῶν ὄντων, ὃ σὺν μανικῶς λινομῶνις,
 κερύβαντας φησὶν. Δακτύλος δ' ἰδαίους
 φασὶν ἴδων ἡεληθῆναι, σὺν πρῶτος οἰκῆτορας,
 τῶν τῶν ἰδῶν ἰσπαρέας, πόδας μὲν γὰρ λέ-
 γουσι τῶν ἰσπαρέας, κερυβάντας δὲ τῶν ἀκρα
 τῶν ὄρων, αἱ δὲ ἐν τῶν μέρῳ ἐραπαῖα ὃ πῶσαι
 ἐν μῆρος τῶν δεῶν ἰδρὰ πῶδι τῶν ἰδῶ, σο-
 φηκῶς δὲ οἰετοῦ, πῶν τε σὺν πρῶτος ἀρσε-
 νας γηέδα, οἱ σὶ δηρόν τε ἡδύρορ καὶ εἰργά-
 σανθ πρῶτοι, καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν πῶς τῶν
 βίον χρησίμων, πῶν τε δὲ, καὶ ἀδελφῶς του-
 τῶν, ἀπὸ δὲ τῶ ἀριθμῶ δακτύλους ἡεληθῆναι.
 ἄλλοι δ' ἄλλως μυθολογοῦσι, ἀπὸ τοῦ ἀπορα-
 σιῶν πῶν τῶν. ἡραφθῶν ἢ, ὃ τοῖς ὀνόμασι,
 καὶ τοῖς ἀριθμοῖς γῶν τῶν, ὃν σαλαμῶν ὀνο-
 μάσῳ πῶν, ὃ δαμνανῆα, ὃ ἡρακλῆα, καὶ
 ἄκμονα, καὶ οἱ μὲν, ἡδύχωρις ἐν ἰδῶς, οἱ δὲ,
 ἐποικῶς, πῶν τῶν δὲ σὶ δηρόν εἰργάσασθ' ἰσπῶ
 τῶν ἐν ἰδῶ πῶν τῶν φασὶν. πῶν τῶν δὲ, καὶ
 γῶν τῶν ἰσπαρέας, καὶ πῶδι τῶν μῆρα τῶ
 δεῶν, ὃ ἐν φρυγία ὠκεῖστας πῶδι τῶ ἰδῶν,
 φρυγίαν τῶν βράδια καλοῦντῶν ἡε τὸ σὺν
 φρυγας ὠκεῖστας πῶν τῶν ὄντας,
 ἐν τῶν ἐκ πεπορθεμῶνις, ἰσπονῶσι δὲ τῶ
 ἰδαίω δακτύλω ἐκ γῶν τῶν ἐν τῶν τε ἡε-
 ρῆτας καὶ σὺν κερύβαντας, σὺν γῶν πῶ-
 νος γῶν τῶν ἐν ἡε τῶν ἰσπῶν τῶν ἰδαίους
 δακτύλους ἡεληθῆναι. τῶν τῶν δ'
 ἀρῶν φασὶν κερύβαντας ἐν ἡε γῶν τῶν.
 τῶν τῶν δ' ἡε τῶν δὲ ἡε πῶν τῶν τε κνδρῶν
 σὺν ἰδαίους καλοῦντῶν δακτύλους, πῶ-
 ἡε τῶν δὲ ἡε πῶν τῶν ἐπὶ τῶν πῶν τῶν
 τῶν καὶ πῶν ἡε τῶν μῶν τῶν τῶν, ὃπ τῶ

utrisq; autē tēpla esse dicata. In Lēno uero præ-
 fertim ac Imbro Caberos honori habitos cōti-
 gisse, sed & in Troia per urbes. Ipsorū autē no-
 mina mystica sūt. Herodotī quoq; testimonio
 apud Memphin etiam Caberorū sicut & Vul-
 cani, phana extitisse, eaq; deleuisse Cambyfen.
 Ea uero loca dæmonū istorum honore uacua
 prorsus esse. Et Corybantū est tēplū in Ama-
 xitia ora in Alexandreorū regione, iuxta Smin-
 thiū, & Corybissa in agro Scepsio, ad fluuium
 Heuriētē & uicū cognominē atq; etiā torrētē
 Æthaloēnta. Vero autē inquit Scepsī^o similis
 est eisdē esse Curetes & Corybātes, qui in ma-
 tris deorū sacrificijs armati saltātes, casti & pue-
 ri sunt assūpti. Ideo autē Corybātes appellari, q̄
 inter saltādū capita iactēt, quod κερύπῆρ dicit̄,
 quos Betarmones uocat Homerus poeta,
 Euge age Pheacū Betarmones egregij adfunt

Odysf. 6.

Hinc qui capita saltando iactant & numine
 aspirantur & furijs agitant, Corybātas dicim^o.
 Sunt qui dicant Idæos Dactylos eos appella-
 ri primos sub Idæ radices habitatores. Nam pe-
 des mōtiū, imaradicesq; uocari, summa uero
 uertices. Omnes igitur particularū extrema-
 tes circa Idā deorū matri esse consecratas. Opī-
 nio item Sophoclis est, quinq; primos uiros
 fuisse, qui ferrum excogitantes primum fabri-
 cauere, aliaq; permulta mortalium usui neces-
 saria. Eorum quinq; etiam extitisse sorores. Ab
 eo itaq; numero dactylos, id est, digitos nūcu-
 patos. Alij fanē alio modo fabulantur, dubia
 dubijs accumulantes, uarijs ac differētibus no-
 minibus ac numeris utentes, ē quibus Salami-
 num quendam nominant, & Damnameum
 & Heracleum & Acmonem. Quidam etiam
 eos indigenas Idæ, quidam uero inquilinos af-
 ferunt, & omnes illos primos in Ida ferrum fa-
 bricasse narrant, omnes magos ipsos & incan-
 tatores fuisse intelligunt, & circa deorum ma-
 trem sedulos in Phrygia, affines Idæ domos
 tenuisse, Phrygiam Troadem uocitantes, quia
 Phryges propinquos Troia populata uicto-
 res occupassent. Existimant autem ab Idæis
 Dactylis, Curetes & Corybantēs fuisse pro-
 gnatos. primos etenim in Creta genitos ui-
 ros centum, Idæos Dactylos nuncupatos, a
 quibus quidem procreatos Curetes nouem
 extitisse. Horum singulos uiros decem ge-
 nuisse, ex quo Idæos Dactylos nominaue-
 re. Producti quidem sumus ut hisce de rebus
 amplior a nobis sumeretur oratio, quanquam

Trifariā uero dictos putāt Trichaias, uel ora
 triuertice, uel q̄a sint colles trichiniī similes. Cū
 aut plurimę in Creta ciuitates sint, amplissimā
 tñ tres ac illustrissimā p̄cellūt Cnossos, Gor
 tyna, Cydonia. Eximie uero Cnossū p̄conijs
 extollit Homer⁹, q̄ ingētē & Minois regiā uo
 cat, & aetate posteriore diutius pdurat, primas
 dignitatis partes reportās. Inde ad ima detra
 cta, magna ex parte instituta & leges amisit.
 Dignitas aut ad Gortynā Lycūq̄ trāsata per
 uenit. Postmodū antiquū denuo reparauit ha
 bitum atq̄ autoritatē metropolis. Sita uero
 Cnossus est in plano ambitū priscū 30. stad. ha
 bēs, in Lyciā atq̄ Gortyniē terrē mediō stad.
 200. ab ipsaq̄ Lytto quā Lycū poeta nominat
 stad. 120. Lōge aut à mari arcton spectāte Cnos
 sus est 5. stad. ac 20. Gortyna uero ab Africano
 90. Lycus uero & ipsa q̄q̄ à mari Africo stad.
 80. Cnossusq̄ emporiū habet Heracleū, fertur
 itē Minos emporiū usurpasse Amnisū, ubi po
 sitū est Ilethiā præsidiis puerperiī phanū. Pri
 scis aut tēporib⁹ Cnossus Ceratus appellabat̄,
 à p̄labētis fluuij nomine. Literisq̄ testatū est
 Minoem solertissimū legūlatorē extitisse, pri
 mūq̄ maris imperiū uēdicasse q̄ cū insulā trifa
 riā partiūisset, singulis in partib. urbē cōdidisse
 Cnossū quidē ē regiōe Pelopōnesi, q̄ in Aqi
 lonem spectat. Vt uero author Ephor⁹ est, Mi
 nos cuiuspiā antiquissimī Rhadamāthys imi
 tator extitit, uiri quōdā iustitia & aequitate ce
 leberrimī, q̄ appellatione Minois frater fuit. Ille
 quidē prim⁹ legib. insulā & habitādīs urbib. &
 ciuilib. institutis ad māfuetiores rit⁹ uiuēdi per
 duxit. Is posita in mediū decreta & singula ab
 Ioue ea ferre cōmētatur. Hūc igitur scētatus
 Minos nouē per annos (ut aiūt) Iouis antrum
 cōscēdebat, ibiq̄ deniq̄ immoratus descende
 bat, cōstructa quādā tenens mādata, quæ con
 sulta & sanctiones Iouis esse differeret, qua ex
 causa poetam dixisse hunc in modum,

Odys. 7.

Hic quondam Minos nonū regnauerat annū,
 Excelsa mandata Iouis captans.

Hæc cū ab eo dicta sint, ueteres de illo rur
 sū alios disseminauere sermones, & qdē ijs ad
 uersos, ut tyrānis & uiolētia impotēs, & impie
 tributa colligēs euaserit, tragœdijs, Minotau
 rū, Labyrinthū, Theseiōq̄ ac Dædali casum tra
 dentes. Hæc sanē quonam modo sese habeāt,
 enarratu difficilia sunt. Alia aut de illo dicta ab
 his discrepāt. Nā sunt, q̄ Minoem insulæ dicāt
 hospitē, sūt qui indigenā. Huic aut secūde poe
 ta magis assertor est fautorq̄ sentētis, cū dicat,

Trichaias δὲ λέγονται, ἃς ἀπὸ τῆς Τριχίας,
 ἢ ἀπὸ τῆς Τριχίνης εἶναι εὐδὸς λόφου ἐφαμίλους. πό
 λεις δ' εἰσὶν ἐν τῇ Κρήτῃ πλείους μὲν, μέγισται
 δὲ, ἡ ὑπερφανεσάτου τρεῖς, Λνωσός, γόρτυνα,
 Λυδωνία. ἀσφρόντως δὲ τῶν Λνωσῶν, καὶ
 ὄμνησ' ὑμνεῖ. μεγάλῃ, καλῶν, ἡ βασιλείου
 τοῦ μίνου, καὶ οἱ ὑπόρου. ἡ δὲ ἡ διὰ τὴν
 μέχρι πολλῶν φθορῶν τὰ πρῶτα, εἴτα ἐπα
 πεινώθη, ἡ πολλὰ τῶν νομίμων ἀφαιρεθῆναι, με
 γιστὴ δὲ τὸ ἀξίωμα εἰς τὴν γόρτυναν, ἡ λυκῶν.
 ὑπόρου δ' ἀνέλαβε πάλιν τὸ παλαιὸν ὄνομα
 τὸ τῆς μετροπόλεως, λέειτο δ' ἐν τοῦτο
 κλυμ' ἐχουσα ἡ Λνωσός τοῦ ἀρχαίου τριάνων
 τὰ σαδίου μετὰ τῆς λυκτίας καὶ τῆς γο
 τυνίας σαδίας ἀσφρόντως, τὴ δὲ λυκτίας, ἢ ὁ
 ποιητὴς λυκτῶν ὀνόμασεν, εἴκα τὸν ἄριστον, τὸ
 δὲ θαλάσσης Λνωσός μὲν τὸ βορέαυ πόντον, ἡ
 γόρτυνα δὲ λιβυκῆς ἡννοῦντο, λυκτῶν δὲ
 καὶ αὐτῆ τὸ λιβυκῆς ὀνομασθέντα ἔχει δ' ἐπι
 νεον τὸ ἡράκλειον, ἡ κνωσός μίνου δὲ φασὶν
 ὑπὸ νέω χρεῖσθαι τῶν ἀμνισῶν, ὅπου τῆς εἰλη
 θύας ἰδού. ἐκαλεῖτο δ' ἡ κνωσός κέρατ' ἡ
 πρῶτον ὀμώνυμ' ἡ πρῶτον ποτα
 μῶν, ἰσθμῶν δ' ὁ μίνου νομῶν τῆς γῆς ἡ
 πρῶτον, ἡ θαλάσσης ἡ κνωσός τὰ πρῶτα.
 τριχίη δὲ διελὼν τῆς νήσου ἐν κείνῃ μέγα κί
 σαι πόλις. τῆς μὲν κνωσῶν, ἐν τῶν κρητικῶν
 τῆς πελοποννησῶν. ἡ αὐτῆ δ' ἡ πρῶτον ἡ
 ἡ, ὡς δ' εἰρηκῶν ὄνομα, ἡ λυκτίας ὁ μίνου
 ἀρχαία πινός ἡ διαμυκῶν ἡ δικαιοσύνη καὶ
 ἡ δὲ ὀμώνυμ' τὸ ἀδελφῶν αὐτῶν, ὅς πρῶτον
 τῶν νήσων ἡννοῦσθαι δεκῆ νομίμοι καὶ συ
 νοικισμοῖς πόλιον, καὶ πολιτείας, σκηνῶν
 μὲν ἡ πρῶτον διὸς φέρειν ἔχουσα τῆς πημελῶν
 δὲ γυμνῶν εἰς μέσον, ὅσον δὲ μινῶν, καὶ
 ὁ μίνου δ' ἡννοῦσθαι ὡς εἰρηκῶν ἀναβάνων ἡ
 τὸ τὸ διὸς αὐτῶν, καὶ ἡ τριβῶν ἐνθάδε, ἡ
 πᾶσα σωτηρία γῆν ἔχουσα ἡ γῆλα πᾶσι
 να, ἡ ἐφασκῶν εἶναι τὸ διὸς πρῶτον γῆλα. ἀφ
 ἡς αἰτίας καὶ τῶν ποιητῶν ὅτως εἰρηκῶν.
 ἐνθάδε μίνου

ἐννέωρ' βασιλεὺς διὸς μεγάλου ὀρεσῆος.
 Τοιαῦτα δ' εἰπόντ' οἱ ἀρχαῖοι ποιεῖν αὐ
 τὸ πάλιν ἄλλος εἰρηκῶν λόγος, ὡς ἐναντί
 ος τῶν ὡς τυραννικῶν τὴ γῆνοιτο ἡ βία
 ἡ, καὶ διασμολόγ' ἡ, φραγῶν δὲ τῶν τῶν
 τὸ μινῶν τῶν, ἡ τὸ λαβύρινθον, καὶ τὰ θυσῆ
 συμβάντα, καὶ διαδιδῶν. ταῦτα μὲν ὅ
 ποτέρως ἔχει, χαλεπὸν ὄντιν εἰπεῖν. εἰ δὲ, καὶ
 ἡ ἡ λόγ' ἡ ὄμοιο γῆλα, ἡ μὲν ξέ
 νομ τῆς νήσου τὸ μίνου λέγοντων, τῆ δ' ἡ
 χῶριον, ὁ μὲν τοῖς ποιητῶν τῆ δὲ τῶν δεκῆ
 μᾶλλον σωτηρία γῆν ἀφασκῶν, ὅταν φῆ, ὅτι
 πρῶτον

βλέπασα πῶς τὴν λακωνικῶν. δέχεαι δ' ἐ-
κατέρας τὸ ἴσον τὸ τε κνωσσὸν ἔτ' γορτύνης,
οἷον ὀκτανεσίδος σαδίδος. ἀπῆρας δὲ ὀγδὸν-
κωντα. τὸ ταύτης δὲ θαλασπῆς πεσαρέκον-
τα. ἀπῆρας δ' ἐπίναρον δὲ λίσσεμθ. πῶς
ἐσπέρων δ' ὁμοροὶ τοῖς λυδωνιωταῖς πο-
λυρῶνιοι, παρ' οἷς ὄδον τὸ δ' δικυώνης ἰδρόν.
ἀπῆρας δὲ τὸ θαλασπῆς, ὡς τρισηκοντα σα-
δίδος. φαλασάρνης δὲ ἐξήκοντα. λιμνηδὸν δ'
ἠώκην πρότορον, ἔτ' ἀχαιοὶ ἔλακωνόν συ-
νήκασαν, ταχίστων δὲ ἐρυμνόν χωρίον βλέ-
πον πῶς μισυμβόαν. τὸ δ' ἔσπο μίνω στωφ
κιτρίων τριών, τὴν λιτωῶν, φαισὸς δ' ἰω
αὐτῆ ἢ κατέσκαψαν γορτύνοιοι, τὸ μὲν γέ-
γυνηθ' ἀέχοντα ἐξήκοντα, τὸ δὲ θαλάσπῆς ἐ-
κροσι, τὸ δὲ μετὰ τὸ τὸ ἰδινέας, πεσαρέκον
τα, τὴν δὲ χάρων ἐχρησμοὶ κατασκάψαντες.
γορτύνοιοι δ' ὄδον τὸ ἔσπο μίνω στωφ
φαισὸν τε ἔσπομ τε. ἐκ δὲ τῆς φαισὸς τὸν οὖν
καταρμὸς ποιήσαντα δὲ τὴν ἐπὶ τὸν, ὑπὸ μὲν
δὲ φαισὸν ἐν, καὶ ὀλυσσῶν δὲ τὸ φαισῶν.
λύκτος δὲ ἢς ἐμνήσθημεν καὶ πρότορον, ἐπι-
ναρον δὲ τὴν ἢ λεγομένην χερρόνησον, ἐν ἢ τὸ τὸ
βρυτομάρτης ἰδρόν. αἱ δὲ συγκαταλεχθεῖ-
σαι πόλεις ὀκτὸ ἄσι, μιλυτὸς τε καὶ λυκα-
σθ. τὴν δὲ χάρων, τὴν μὲν ἐνέμουσαν λύκ-
τοι, τὴν δὲ λυόσσοι, κατασκάψαντο
τὴν πόλιν. τὸ δὲ ποιητῶν, τὸ μὲν, ἐκατόμ-
πολιν λέγοντο τὴν κρήτην, τὸ δὲ, γίνεσθαι
κοντάπολιν, εὐφοροῦ μὲν ὕσπορον ἰδινέας ἢ
να τὰς δέκα φησὶ μετὰ τρωικῶν ἔσπο τῶν
ἐλλήμεν δὲ τὸ στωφ λαθροσκάψαν, δλωρῶν,
τὸ μὲν ὀλυσσῶν λέγει γίνεσθαι κοντάπολιν ὄνο-
μαται, ὅτις μὲν ἐν πηλοῦς ὄδον ὁ λόγος. ἀλλοι
δ' ἔσπο τὸ ἰδινέας ἐχρησμοὶ κατασκάψαντες
φαισὶ τὰς δέκα. ἀλλ' ὅτι μετὰ τὰ τρωικῶν φη-
σιν ὁ ποιητὴς ἐκόντα τὰ πολιν ἔσπο φαισὶ τὴν
κρήτην, ἀλλὰ μὲν κατ' αὐτὸν, ἐκ γὰρ τὸ ἰδινέας
πρωσῶπας λέγει. αἱ δὲ ἐκ τὸ τὸ ὄντων ἰδινέας ἢ
ὁ λόγος κατὰ τὸν ἐν ὀλυσσῶν ἐν γίνεσθαι κοντάπο-
λιν φησὶ, καλῶς εἶχον ἔσπο δέκα δὲ, ὅτι συγ-
χωρῶναι μὲν ἔσπο τῆ, καὶ ὁ ἐξ ἡς λόγος σῶσαι τ' ἄρ.
ἔσπο γὰρ ἰδινέας, ὅτι ἰδινέας, ὅτι ἰδινέας
τὸ ἐκόντα τὸ ἰδινέας, ὡς ἐκόντα ὄδον ἔσπο τὸ
ἐχρησμοὶ αὐτὸ τὰς πόλεις ἢ φανῶντα αὐτὰς. ὁ γὰρ
ποιητὴς φησὶ. Πρώτας δ' ἰδινέας κρήτην
εἰσῆσαι ἔσπο τῆς, οἱ φησὶ ἐκ πολέμου, πόντος
δὲ οἱ δὲ ἄπῆρας. ὡς τῆ καὶ τὸ τὸ τὸ πᾶσας
ἐμμένον ἄρ. ὅτι γὰρ δὲ ἰδινέας ὀλυσσῶν μὲν ἔσπο
ἀφανισμὸν τὸ πολέμου ὁ μνηστῆρσι συμμίξας τὸ
ἐλλ' ὡς μὲν ἰδινέας τὸ πλάνην, μὲν ὕσπορον, ὅτι,
ἔσπο τῆς ἰδινέας τὸ ἰδινέας, καὶ στωφ λαθροσκάψαντες
ἐκ ἰδινέας τὰ συμβαίνοντα εἶνοι, αὐτὸν ἰδινέας τῆς ἰδινέας

in Laconicā spectās, abestq; pari ab utraq; spa-
tio, Cnossio inquam & Gortyna ad stad. DCCC.
Ab Aptera uero LXXX. Ab hoc autē mari XL.
Aptera quidē habet emporiū Cifamū. Cydo-
niatē finitimos habēt ab occasu Polyrhenios,
apud quos Dictynnaē templū est. Absunt autē
à mari ad stad. 30. à Phalafarna uero LX. supe-
rioribus sanè annis uicatim habitabāt. Postea
Lacones & Achei conuenientes habitauerūt,
cum locū muro munitissimū uallassent in me-
ridiē spectantē. E tribus à Minoe urbibus aedi-
ficatis, Phæstus restat, eam euertere Gortyniē,
à Gortyne LX. stad. absentē, à mari uiginti, ab
emporio Metallo XL. agrum quidē possident,
qui illā euerterunt. Gortyniis quoq; subiectū
est Rhytium cū Phæsto. Phæsto oriundū expia-
tiones carminibus facientem Epimenidem fe-
runt, qui librum de purgamentis uersibus edi-
dit. Olyssa quoq; Phæstie orē est. Lictus de qua
iam meminimus antea, emporiū habet quod
Cherronesus siue peninsula appellat, ubi Bri-
tomartys aedes sacra est. Annumeratē quidem
quondam urbes deletæ sunt, Miletus scilicet
& Lycastus, agrum sibi diuisere, partim Lyciē,
partim Cnossii, euersa prius urbe. Cumq; di-
cat poeta insulam, nunc quidem c. nunc autē
xc. urbes cōtinere, Ephorus sanè postorius de
cem conditas esse asserit, secundum Troiana
tempora, ab Althemene Argiuo, comitantib⁹
Doriēsisibus. Cretam sanè xc. continentem ur-
bes ab Vlysse nominatam dicit, hic profecto
probabilior est sermo. Alij autem decē ab Ido-
menei inimicis urbes euersas fuisse memorāt.
Cæterum poeta nō Troianis temporibus, sed
potius ætate sua Cretam ἐκατόμπολιν, id est cen-
tum urbibus instructam esse inquit. Ipse enim
ē sua persona loquitur, quod si quis eius tēpo-
ribus loquens introduceretur, sicut in Odyf-
sea cum urbes nonaginta refert, sic recte acci-
pienda esset elocutio, & sequens saluaretur o-
ratio. Neq; enim durante militia neq; post Ido-
menei reditum ex Troia, eius inimici probabi-
liter decem urbes destruxere. Nam eius rei te-
stis est poeta hoc modo dicens,

domeneus cunctos Cretæ perduxit amicos
E bello profugos, pōti nullum abstulit unda.

Huius etiā iacturę mētionē fecisset. Haud e-
nim Vlysses earū urbiū destructionē nouerat,
cui⁹ nullū cōuenisse Grecū neq; cū erraret, nec
postea cōtigerat. Ille autē & in expeditiōe foci⁹
Idomenei, & simul incolumis euadēs minime
sciebat, qd illi domi obuenisset dum militaret;

Odyss. 7.

Odyss. 9.

& in suo à bello reditu, sed neq; pòst è bello reditū. Nā si cūctis cū socijs & amicis euasit inco- lumis, potēs utiq; reuer^o est. Quo circa inimī cī nō tm̄ inualefcere debuerūt, ut decē illi^o ur- bes interciperēt. Talis est igit̄ orę Cretēsiū cir- cuita descriptio. Rei uero publicę, quā Ephor^o scriptis exposuit, primarias pcurrere partes suf- ficiat. Maximū aut̄, legūlator inqt, bonū esse ui- det̄, si ciuitates ad libertatē cōdite fuerint. Hęc em̄ solā esse, q̄ bona possidētū ppria esse facit. Bona uero q̄ in seruitute sunt, non subditorū, sed imperatiū esse. Qui uero ipsam habent, his necessariā esse custodiā, itaq; cōcordiā seditiōi altius excrefcētī aduersari, quę ē delicijs gignit̄ & auaritia. Quod si cūcti modeste, tenuiterq; uitā degāt, eis nō inuidiā, nō cōtumeliā, nō o- diū deniq; obstare parib. Ideoq; pueri ad cōuē- t^o, q̄s greges appellabāt cōmeare uidebāt, uiri autē gratis adultæ ad cōuiuia q̄ uirilia uocabāt συσσίτια, ut tenuiores eq̄lē cū locupletibus por- tionē ē publicis alimētis assequerēt. Ut aut̄ nō formidinē, sed fiduciā capesserēt in armis ac la- borib. ab incūte pueritia cōsuefacere, ut calorē & frig^o & uia asperā accliuēq; & arduā despica- rēt, inq; gymnasijs instructisq; pugnis plagas paruifacerēt. Bos uero arcub. & inter arma sal- tib. exercere, q̄s principio Curetē illis ostēdisse ferūt, deinde instruxisse ut saltationē quā Pyr- rhichā appellauerit saltarēt, adeo ut ne lud^o q- dem bellicę fuerit utilitatis expers. Similiter & rhythmis Cretēlib. modulatiōib. atq; cōcētib. uterent̄, q̄ ad cātilenas tenorē haberēt intētissi- mū, quos Thales inuenisset, ad quē ut reperto- rē & hymnos Pæanas & alios gētis illius cātus magnāq; legū partē reponūt & attribuūt. Præ- terea & sagulo & calceo uti militari, eisq; arma in primis pretiosissima fieri munera. Pleriq; tra- dūt mores Cretenses magna ex parte Laconi- cos esse, at rei ueritas habet, ut illorū qdē inuē- ta diligētī^o à Spartanis expolita fuerint, Cretē- ses datas in peius ciuitates neglexere, p̄sertim Cnossiorū res bellicas abolerēt. Quas dā uero institutiones legēsue apud Lycios atq; Gor- tynios, aliasq; pusillas quispiā urbes potius q̄ apud illos esse. Etenim q̄ Laconica uetustiora esse indicant, Lyciorū leges testes faciūt, qm̄ eorū coloni quoq; suæ metropolis mores con- suetudinēq; cōseruāt, quia stolidū aliogn esset eos q̄ in meliori urbanę rei cōsistāt, deteriorū se imitatores ostēdere. Sed enim hęc haud re- cte dici. Vetusta nanq; ex ijs quæ modo confi- sūt in cōiecturā adduci minime cōuenit, cum utraq; in contrariam exciderūt conditionem.

τέαν, οὐτε ἤτι τῶν ἐπάνοδον τῶν ἐκάθου, ἀλλὰ μὲν ὁ δὲ τῶν μετὰ τῶν ἐπάνοδον, εἰ γὰρ μετὰ πάντων ἐσώθη τῶν ἐτοίρων, ἰχυρὸς ἐ- πανήλοσθαι. ὡς τ' ὅκ' ἐμειλλομ' ἰχυρὸς οἱ ἐχθροὶ ποσῶτον, ὅσσην δὲ καὶ ἀφαιρέσθαι πόλεως αὐ- τοῖς. Ἐὶ μὲν ἐν χώρᾳ τῶν κρητῶν, τοιαύτη τις ἢ πόλις δόξα. τ' δὲ πολιτείας ἢς ὀφροσθ' ἀνε- γραψέ, τὰ λυσιότατα ὑπὸ δραμῶν ἀρχόν- τως ἀμ' ἐχοι. δοκεῖ δὲ, φησὶν ὁ νομοθέτης, μί- γιστον ὑποθέσθαι τὰς πόλεις ἄγαθον, τῶν ἐλευθέρων. μόνον γὰρ τὰν τῶν ἰσθ' αὐτῶν τ' λιτῆρα μὲν ὄντων ἀγαθὰ. τὰ δ' ἐν δολίᾳ τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ὅχι τῶν ἀρχόντων εἶν. οἷς δ' ἐχθοὶ τὰν τῶν φυλακῆς δέσπ. τῶν μὲν ἐν ὀμό- νοιαν διχρασσίας αἰρετικῶς ἀπαντᾶν, ἢ γί- νετ' ἰσθ' πλεονεξίαν, ὅς φησὶν, σωφρονῶς γὰρ ὅλιτῶς ζῶσιν ἀπαντῶν, ὅτε φθόνον, ὅτε μί- σος, ὅδ' ὕβρει ἀπαντᾶν πῶς αὐτὸ ὁμοίως. δὴ τῆρ' αὐτὸ μ' πᾶσι δόξας εἰς τὰς ὀνομαζομένους αἰε- λας λελεῖσθαι φοιτᾶν, αὐτὸ δὲ τελείως, ἐν οἷς συσσίτιοις, ἀκαλεστοῦ μὲν δόξας συσσίτια, ὅπ' ἔτιστον μετὰ γοῶν οἷς δὲ πόροις οἰωνοῦσθαι, δ' δημοσία φησὶν οἰκιστοὶ. πῶς ἢ τὸ μὲν δ' ἴδιον ἀλλ' ἀνδρείαν ἡρατῆρ' ἐκ παλαιῶν, ὅπλασι, ὅτι πό- νοις σωτῆρ' εἶν. ὡς τε κατὰ φρονῆν ἰαυμά- τος, καὶ ψυχῆς. ὅτι φησὶν ὁ δὲ, ὅτι ἀνάσσει, καὶ πληγῶν τῶν ἐν γυμνασίοις καὶ μάχης τὰς ἤτι σῶντα γὰρ, ἀσκέμ δὲ καὶ ποικίλῃ, ὅτι ἐνοπλίᾳ ὀρχήσῃ ἢ κατὰ δόξας ἰαυμά- τος, ὅτι ὄσθρον δὲ καὶ σωτῆρ' αὐτῶν τ' κλα- θέσθαι ὑπὸ αὐτῶν πυρρῆχων. ὡς τε μετὰ τῶν πεδίων εἶν ἀμοιρομ' τῶν πῶς τῶν πόλιων γο- σίμων, ὡς δ' αὐτῶς ἐν τοῖς ῥυθμοῖς κρηλικῶς κρητῶν ἤτι τὰς ὀδίας σῶντων τὰς ὄσθρον, ὅτι τὰς ἀ- λικτὰ ἀνδρείων. ὅτι ὅτι πᾶσι ἀνάσσει καὶ τὰς ἀλ- λας τὰς ἀνδρείων ὀδίας ἀναλύσθαι, ὅτι πη- λὰ τῶν νομίμων, ἐν ἰδῶν δὲ, καὶ ὑποδίσσει πολέμικῃ κρητῶν, ὅτι τῶν δόξων τιμωτάτα αὐτοῖς εἶν τὰ ὅπλα, λέγει δὲ ὑποπινῶν ὡς λακωνικὰ εἶν τὰ πολλὰ τῶν νομίμων κρη- τικῶν. ὅτι ἀλλῆτες ἐρεθῶν μὲν ὑπὸ ἐκείνων. ἡκεῖ βωκῆσαι δὲ αὐτῶν ἀνδρείων, αὐτὸ δὲ ἰαυ- τὰς ὀλιγοῦσθαι κακῶν τῶν τῶν πόλιων, ἐν μολισα τ' κνωσίων τῶν πολέμικων. εἶν δὲ σίνα τῶν νομίμων, πῶς λυκτικῶν καὶ γορτυνί- ον, καὶ ἄλλοις πῶς πολέμικῶν μάλλον ἢ πῶς ἐκείνοις. καὶ δὴ ἐν λυκτικῶν νόμῳ ποιεῖσθαι μάρτυρα, αὐτὸ τὰ λακωνικὰ πρὸς ὑπόστα- τος φαίνοντες, ἀρκίως γὰρ ὄντας φυλάτῃ τὰ τ' μὲν πόλιος ἐστῆ, ἐπεὶ ἄλλως γὰρ οὐκ εἶν ὅτι τὸς ἐλλομ' σῶντων, ὅτι πολίτῶν οὐκ εἶν χροῶν γυμνασῆς ἀρκίως, ὅτι δὲ τῶν ἰαυ- τῶν, ὅτι γὰρ ἐκ τῶν νῦν καθεστῶν τὰ παλαιὰ τεκμηριῶν δ' εἶ, ἐς τῶν ἰαυτῶν μετὰ τῶν πῶν

ἤτοι ὅτι, ὅτι ναυκράτειν πρότερον τὸς κρη-
 τας, ὡς τε, ὅτι προμικρῶς πρὸς τὸς πεσσοίς
 μὲν ὡς ἐδιδόκει, ἀΐσασιν, ὁ κρηὶς ἀγνοεῖ τῶν
 τῶν θάλασσαν, καὶ ὁ ἀρεβελήκηκα τὴν ναυ-
 κήν. ὅτι ἀποικίαν ἔδωκε γέγονασι τὴν πόλεω
 τῶν ἐν τῇ κρήτῃ σαρπητῶν, ἐν τοῖς ἐκείνων
 νομίμοις διαμύειν ὑπὸ ναυκράται. πολλὰς γὰρ
 τῶν ἀρκεσίδωμ μὴ φυλάττειν τὰ πάτρια. πολ-
 λὰς δὲ καὶ τῶν μὴ ἀρκεσίδωμ ἐν κρήτῃ τὰ αὐ-
 τὰ ἔχον τοῖς ἀρκείοις ἔδωκε. τῶν τε σαρπητῶν
 ἔργον νομοθέτην λυκάριον, ὡς τε γηραιὸς νώ-
 τερον ἀλλήμυδος ἐν τῷ ἐλάωντῳ. τὴν εἰς
 κρήτῃ ἀρκείαν. ἔργον μὲν γὰρ ἰσορῶδὸς κίσσου
 πύδρα τὸ ἀργῶ κτίσαντῳ ποδὶ τὸ αὐτῷ
 κρήνον, ἠνίκα πατροκλῆς τῆ σαρπητῶν σωφί-
 κει. λυκάριον δὲ ὁμοκρυβῆδα ποδὶ πάντων,
 ἔκτορ ἀπὸ παροκλῆος γέγονασι. τὰ δὲ μισθ-
 ματα μὴ ἐν πρότερον τῶν παραδειγματῶν,
 μισθὸν τὰ νώτερον τῶν πρεσβυτέρων. τὴν τε
 ὄρχηρον τὴν ποδὶ τοῖς λακεδαιμονίοις, ὑπὸ
 εὐκράτου, καὶ ὅσῳ ῥυθμὸς, καὶ ποιῶνας ὅσῳ
 ἢ νόμον ἀδμήδους, ὅτι ἄλλα πολλὰ τῶν νομί-
 μων κρητικὰ καλεῖται παρ' αὐτοῖς, ὡς αὐτῶν
 ὄρχηρον μισθῶν, τῶν δὲ ἀρχαίων τὰ μὲν κατὰ
 τὰς διοικήσεις ἔχον τὰς αὐτὰς ἐπανουμίας,
 ὡς πρὸ, καὶ τὴν τῶν γέροντων ἀρχὴν, ὅτι τὴν
 τῶν ἰππέων, πλὴν ὅτι ὅσῳ ἐν κρήτῃ ἰππέας,
 καὶ ἰππος λεκκίδια συμβέβηκεν, ὅτι ὅτι κη-
 μάρη πρεσβυτέρων ἐν τῇ ἐν κρήτῃ ἰππέων
 τὴν ἀρχὴν, ὅσῳ γὰρ τὴν ἐπιματῆται τὴν
 πρὸς ἰππείας. ὅσῳ δὲ μὴ ἰπποκρατέμ, ὅσῳ ἐφό-
 ρος ἢ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐν κρήτῃ ἰπποκράταις διοικῶν
 παρ' ἐτέροις ὀνομασθῆναι. τῆ ἢ συσσιτίαν ἀνδρῶν
 αὐτῶν, ὅτι ὅσῳ κρησίμ ἐν καὶ νῦν καλεῖται,
 ὅτι ὅτι ὅσῳ σαρπητῶν μὴ διαμύειν καλεῖται
 νῦν πρότερον. παρ' ἀλκμάνη ἢ ὅτι καλεῖται
 φθόνος δὲ, ὅτι ἐνθάδε σισμ ἀνδρῶν παρ' ἀλλή-
 τωμοίσι.

Cretētes em priorib. Anis nauigadi principatū
 tenuisse, unde in ueteris puerbī sermonē uul-
 gatū est, siqs que nouit, se ignorare disimulet,
 Cretes nescit pelagus. Nūc autē rē amifere nau-
 ticā. Qd uero nōnulli Spartanorū in Creta ci-
 uitatū coloni fuerint, & in earū institutis pma-
 nere coacti sint, liquet, cū etiā pmultę colonię
 leges patrias nō obseruēt: pmultę etiā quę co-
 loniā Cretēsiū nō sunt, eadē tenēt, quę illę co-
 loniā. Lycurgū qdē Spartanarū legū latorē, Al-
 themene, qui coloniā misit in Cretā, qnq; ata-
 tib. iuniorē extitisse cōstat. Hūc em Cisi filiū,
 q Argos edificauit, q tēpore Patrocles Spartā
 cōdidit, rerū scriptores allerunt. Lycurgū uero
 sextū secūdū Patroclē extitisse, nemine discre-
 pāte memorať. Neq; em imitationes exēplari-
 b^o esse priores, neq; nouiora uetustis. Saltatio-
 nēq; Lacedęmonijs cōsueta, & cōcētus rhyth-
 micos & Pęanes lege decātatos, & alia cōplu-
 ra p ritu ab illis Cretica uocari, quippe cū inde
 deducta sint, non negēt. Ex priscis aut partim
 easdē habere gubernationes & rerū cognomi-
 na, sicuti seniorū magistratū & eqtū, ultra Cre-
 tētes eqtes, & equos tenere cōtigit. Ex quo ar-
 gumentū faciūt uetustiorē esse eqtū dignitatē
 quā Cretēsiū. Verū em eos adhuc appellatio-
 nē cōseruare. Ipsos aut sicut in Creta alendorū
 equorū studiū nō habere. Ephoros uero eadē
 quę in Creta administrare munera, ceterū alijs
 nominari uocabulis. Virilē aut συσσιτίαν. i. con-
 uictum, penes Cretenses in hanc usq; tempe-
 statem seruare nomen, apud Spartiatas non eo
 durare quo prius appellatam nomine. Apud
 Alcmanem sanē sic manere,
 In uirilib. uerocētib. ut Phthines author est ad
 Decebat inchoare Pæana. (conuiuas
 Vulgatū quoq; est inter Cretētes Lycurgū ta-
 lē ob causā pegrinatū qnq; fuisse. Polydectes q
 dē Lycurgi frater natu maior erat, hic in exitu
 uitę pregnatē reliq; uxorē, interim Lycurg^o fra-
 tris loco regni tenebat habenas, edito aut in lu-
 cē puero, eū Lycurg^o tutorio regebat officio,
 ad quē regni erat dignitas puētura. Quidā ue-
 ro illū cōuicio mordēs, palā se scire dixit, q ex
 causa ipse regnatur^o esset. At ille capta inde su-
 spiciōne, ut ex hoc sermone insidiarū in puerū
 calūniā uulgo caperet, formidans, ne si q casu
 puer interiret, ipse illā ab inimicis culpā incur-
 reret, carpit iter in Cretā. Hęc peregrinationis
 causa disseminat. Eō pfectū Thaleti musico &
 iuriscōsulto cōsuetudine sese deuinxisse, a quo
 doct^o fuit, qnā modo primū qdē Rhadamāth^o

Pœcessæ parietina Nedusiæ Mineruæ sacellū est, quod Nestor secundū eius à Troia reditū ædificauit. Corisfia quoq; Helixū habet amnē. Post hanc Naxus & Andrus haud memorabiles sanē insulæ, & Parus ē qua natus est Archilochus poeta. Parij qdē Thasum ædificarunt. Est & in Propōride Pariū oppidū, in hoc pfecto ara esse dicit digna quam spectes, latera ad unū stadij mēsurā habēs. Parus lapidē pducit, quē Pariū appellāt, ad marmoreas sculpturas aptissimū. Est enim Syrus priore pducta syllaba, ē qua Pherecydes Babius duxit originem, eo iunior est Athenæus. Huius mētionē poeta fecisse uidetur, Syriam illam appellans, Insula quædam Syria, si forsan audieris,

Odyss.

Ortygiæ stat litore supra.
 Extat & Mycon°, sub qua gigantū nouissimos ab Hercule macctatos iacere fabulāt, ē qua deriuatū est puerbiū, Omnia sub unā Myconū. quādoq; quæ natura distinguūt, sub unū titulū descriptionēq; ducūt. Myconios etiā qdā caluos appellāt, cū illud uitū ea passim exuberet in insula. Seriph° autē est, in qua ea facta uulgāt, quæ dicūt in fabulis, Dicitē piscatorē arcā adduxisse retib. in q; Perse° cū matre Danae posit° tenebat, cū pater Danaes Acrisi° utrūq; abiecisset in mare. Ista in insula educatū fuisse Perseū pdit, q cū caput Gorgonis allatū Seriphijs ondiffet, uniuersos mutasse fertur in lapides, idq; in matris ultionē factitasse, q; illis adiutoribus Seriphi rex Polydectes nuptijs in uitam adegisse cōstituisse. Adeo autē lapidosam esse Seriphū, ut q conuiciant, id inspecta obuenisse Gorgone caulentur. Tenos quoq; urbē nō sanē magnā habet, uerū Neptuni phanum ingens in luco extra muros spectatu dignum, in eo capacissima discubētū cōiuuantū ædificata sunt triclinia, illud signū est abundatē finitimorū multitudinē eō conuenire solitā, q unā Neptuni sacrificia celebrarent. Est etiā Amorgus ē Sporadibus una, ē qua genitus est Simonides lamborum poeta, & Lebinthus, & Leria. Hinc illud Phocylidæ,
 Lerij malī, nō unus quidē, alter uero minime,
 Sed uniuersi, excepto Patrocle,
 Etenim Patrocles Lerius.

Eius nāq; loci homines, ut improbi crimina bātur. Apud illā Patmos est, atq; Corasfia ab occasu Icarix propius iacētes, Icaria uero Samo. Icaria quidē deserta manet, at egregia cōtinet pascuā, q usurpantur à Samijs. Huius generis cū sit, tamen celeberrima est, & ab ea Icarū

ἢ ποιικίους ἐρεπίων, ἢ τῆς νεδουσίας ἀδης
 νᾶς ἰσθμῶν, ἰσθμῶν σαμῶν νῆσοι. καὶ τὴν ἐκ
 ῥοίας ἐπὶ τὸν ὄρθον. ἐστὶ δὲ καὶ ἐλῖξ ποταμὸς
 πρὸς τὴν κρησοσίαν. μετὰ δὲ ταύτην νᾶξος,
 καὶ αὐτὸς ἀξιόλογοι, καὶ πᾶρ. ἐν τῷ δὲ
 λῶ ἀρχιλοχῶ ὁ ποιητὴς. ἔπειτα δὲ παρῶν ἐκ
 τῶν δῶσθ. καὶ παρῶν ἐν τῇ πρὸς ποτιδίε
 πόλιν. ἐν ταύτῃ μὲν ἐν λέγει τὸ ἑωμὸς θεῶν
 ἄξιθ, καὶ διαίας ἔχωρ τὰς πλῆθυσας. ἐν δὲ τῇ
 πᾶρῶν ἢ πῆρῶν ἀξίθ. λεβινθῶν, ἀείνῃ πρὸς τὴν
 μαρμαρογλυφίαν. σῦρθ. δὲ μνησκῶσι
 τὴν πρῶτην συλλαβὴν, δὲ ἢς φερικῶν δὲ
 βᾶθῖθ. λῶ. νεώτῶρθ. δὲ δὲ τὸν ὄρθον αὐτῶν
 κείνῳ. ταύτης δὲ καὶ μνησκῶσι ὁ ποιητὴς
 συλλῶ καὶ λῶν. κῆσός τις συρῶν κληθῆ
 κεταῖ, ἔπειτα ἀνοίεις ὄρθον καὶ συρῶν
 Μύκωνθ. δὲ δὲ τὸν ὄρθον ἢ μνησκῶσι καὶ
 τῶν γιγαντικῶν αὐτῶν ὄρθον ἢ ἰσθμῶν κα
 ταλυθῆντας. ἀφ' ὧν ἢ παρῶν, πᾶρθ. ἔπειτα
 μίαν μίκωνθ. ἔπειτα τὸν μίαν γρηφίαν ἀγῶ
 των τὰ διηρηθῆναι τῇ φύσει. καὶ αὐτῶν φαλα
 κρὸς δὲ τῶν μνησκῶν καὶ λῶν ἀφ' ὧν τὸ
 πᾶρθ. ὄρθον ἢ ἰσθμῶν τῇ νῆσῳ. σῦρθ.
 δὲ δὲ τὸν ὄρθον ἢ τὰ πρὸς τὸ δῶσθ μνησκῶσι
 τὸ ἀνεκῶσιν τὰ τὴν λῶν καὶ τοῖς διηρη
 οῖς, τὴν πρὸς ἔχουσιν τὸ πρὸς αὐτῶν, καὶ τὴν μνη
 ρᾶ δῶσθ. καὶ τὰ πενταμῶν καὶ ἀκρῶ
 οῖς τὸ πατρὸς δῶσθ. τρῶν καὶ τῶν ἰσ
 ταῦτα πρὸς αὐτῶν, ὅτι κῆσκῶσι τὴν τῆς
 γρηφίαν κεφαλήν, δῶσθ. τῶν σῦρθ. οἰκῶν
 ἀπὸ τῶν πᾶρθ. ὄρθον δὲ πρὸς αὐτῶν πᾶρ
 ρουῶν τῇ μνησκῶν, ὅτι αὐτῶν πολυδῶν ὁ
 βασιλεὺς ἀκρῶν ἀγῶν καὶ πρὸς αὐτῶν
 γῶνθ. σῦρθ. πᾶρθ. αὐτῶν φασκῶν οἰκῶν
 δῶσθ. τὴν πόλιν ὁ μεγαλλῶν ἔχει, τὸ
 δὲ ἰσθμῶν τὸ πρὸς αὐτῶν μῆγᾶ ἐν ἄλλοις
 πρὸς αὐτῶν ἔχει, δῶσθ. ἔχει, ὅτι ἐστὶν ἄλλοι
 πρὸς αὐτῶν μῆγᾶ, σῦρθ. ὄρθον ὄρθον
 θῶν ἰσθμῶν τῶν σῦρθ. αὐτῶν ἀγῶν
 των τὰ πρὸς αὐτῶν. ἐστὶ δὲ ὁ ἀμργῶν τὸ
 ρᾶ δῶσθ. ὄρθον σῦρθ. ὄρθον ὄρθον ὄρθον
 τῆς, ὄρθον λῶνθ, ὄρθον λῶνθ. ὄρθον δὲ
 φωκῶνθ. λῶνθ. καὶ ὄρθον ὄρθον ὄρθον.
 λῶνθ. καὶ ὄρθον ὄρθον ὄρθον ὄρθον.
 πάντων, πᾶρθ. πατρῶνθ.
 καὶ πατρῶνθ. λῶνθ. Διελθῶν.
 ὅτι ὡς κακῶνθ. οἰκῶν ὄρθον αὐτῶν πᾶρ
 οῖς δὲ δῶσθ. ὄρθον πᾶρθ. ὄρθον κρησοσίαν, πρὸς ὄρθον
 σῦρθ. ὄρθον ὄρθον ὄρθον ὄρθον. αὐτῶν ὄρθον ὄρθον
 ὄρθον ὄρθον ὄρθον ὄρθον. ὄρθον ὄρθον ὄρθον ὄρθον
 αὐτῶν ὄρθον. πᾶρθ. ὄρθον ὄρθον ὄρθον ὄρθον
 ὄρθον ὄρθον, καὶ ὄρθον αὐτῶν ὄρθον καὶ ὄρθον
 πρὸς αὐτῶν.

τὸ πρὸ κείνου πῶλα γῆ. ἐν ᾧ καὶ σάμῳ
 αὐτῇ καὶ κῶς ὄντι καὶ αἱ ἄρα λιγυροῦσαι κο-
 ρασίαι, ἡ πάτμος, καὶ λέρος. γῆ δὲ ξυρῆ, ἡ
 ἡ ἐν αὐτῇ ὄρη ὁ ἰσραηλῆος μάλλοι τὸ ἀμ-
 πέλοσ. αὐτῆ δὲ ἰσραηλῆος τῆς ἑσπέρου πόλεως.
 σιωπάσῃ δὲ ἰσραηλῆος, τὸ καρπάθιον πῶλα
 γῆ πῶς νότον, τὸ τῶν ἡ αἰγυπθίου. πῶς
 δὲ διύσιον, τὸ τε λερνικόν, καὶ τὸ λιβυκόν. ἡ
 ἐν ἰσραηλῆος δὲ εἰσὶ πολλαὶ τῶν πορ-
 δωμ μεταξὺ τῆς κῶς καὶ τῆς ἰσραηλῆος.
 τῆς ὡν εἰσὶν ἀστυπάλαια τε ἡ πῆλος ἡ χαλ-
 κία, ἡ ἄς ὀμηρος ὀνομάζει ἐν ἰσραηλῆος κατὰ λόγον.
 οἱ δὲ ἄρα νίσυρον τῆς ἰσραηλῆος, καὶ παθῶν τε καὶ ἰσραηλῆος
 ἡ κῶς διύσιον πόλιν ἡσθῆος τε καὶ λυδίας.
 ἔξω γὰρ τῆς κῶς καὶ τῆς ἰσραηλῆος πῶς ὡν ἐρῶμεν
 ἡσθῆος τῆς ἰσραηλῆος ἐν ταῖς πορδαῖσι τίθειται,
 ἡ δὲ καὶ ἐν ταῖς μεμνήμεθα αὐτῶν, καὶ
 πῶς τῆς ἀσίας ὁ τῆς διύσιον ἐγγὺς ὄρη, ἡ
 περὶ τῆς κῶς καὶ ταῖς λυκίας, καὶ τῆς
 πορδαῖας συμπεριλαβῆναι ἐπιγεγῆτος ὁ
 λόγος. ἐν δὲ τῆς ἀσίας περὶ διύσιον, τῆς
 πῶς καὶ αὐτῆς ἡ ἀξιολόγων νήσων πῶς πε-
 ρὶ διύσιον, λυκίας, καὶ ἰσραηλῆος, καὶ
 τῆς ἐν τῆς ἰσραηλῆος πῶς καὶ ἰσραηλῆος, σάμω,
 γῆ, λέρων, τῆς διύσιον. καὶ τῆς πορδαῖας,
 ὡν ἄξιον μνησθῆναι λυκίας ἐπὶ τῆς ἡ μὲν ἐν
 ἀστυπάλαια ἰσραηλῆος ὄντι πῶς ἰσραηλῆος
 σα. ἡ δὲ πῆλος ἡ κατὰ τῶν πῶς τῶν λυκίας
 καὶ ἰσραηλῆος, ἡσθῆος, τῶν περὶ μετῶν ὄρη καὶ
 τῶν ἡ πορδαῖας καὶ ἰσραηλῆος ἰσραηλῆος ὄρη
 μω. ἡ δὲ χαλκία ἡ τῆς διύσιον καὶ ἰσραηλῆος ὄρη
 δὴ ἰσραηλῆος, καὶ ἰσραηλῆος ὄρη πῶς ἀστυ-
 πάλαιας δὲ, διπλάσιος. ἔχει δὲ ἡ κατὰ ἰσραηλῆος
 ὄρη μω, καὶ ἰσραηλῆος ὄρη, καὶ ἰσραηλῆος
 να. νίσυρον δὲ πῶς ἰσραηλῆος μὲν ὄντι πῶς,
 διέχουσα αὐτῆ, ὄρη ἐξ ἰσραηλῆος, ὄρη,
 καὶ κῶς διέχει. σπογγύλη δὲ, καὶ ἰσραηλῆος, ἡ
 πῶς τῆς ἰσραηλῆος λίθου ἐν πορδαῖας. τῶς
 γῆ ἀστυπάλαιας ἐγγὺς ὄρη ἡ τῶν μύλων
 ἐν πορδαῖας. ἔχει δὲ ἡ πόλιν ὄρη μω, καὶ
 λυκίας, καὶ ὄρη, ἡ πορδαῖας ὄρη. πῶς
 μετῶν δὲ αὐτῆς ὄρη ἰσραηλῆος καὶ ἰσραηλῆος. ἐστὶ δὲ
 καὶ νησίαι πῶς αὐτῆς νησιῶν λιγυροῦσαι.
 φασὶ δὲ τῶν νίσυρον ἀπόδημα εἶναι τῶν.
 περὶ τῆς ἡ μύλων ὄρη πορδαῖας διώκων
 γῆ τῶν γιγάντων πολυβώτων, ἀπὸ ἀστυπάλαιας
 τῆς ἰσραηλῆος τῆς κῶς ἐπὶ αὐτῶν ἰσραηλῆος. ἡ
 γῆ ἰσραηλῆος τῶν βλαδῆος ἡ νίσυρον ἰσραηλῆος
 ἰσραηλῆος ἐν αὐτῆ τῆς γιγάντων. ἡ δὲ αὐτῆ ἰσραηλῆος
 καὶ ἰσραηλῆος φασὶ. ἡ ἡ κατὰ ἰσραηλῆος ἡ κατὰ
 ἡ πῶς ὄρη ἰσραηλῆος ὄρη, λυκίας ἐξ ἰσραηλῆος
 σ. τῆς ἀστυπάλαιας δὲ ἰσραηλῆος, ἡ ὄρη ἰσραηλῆος
 ἰσραηλῆος. ἡ τῶν πῶς τῶν ὄρη ἰσραηλῆος, μίαν
 ἡ τῆς πόλεως ἐκαστῆς νήσου, ὄρη μω τῆς

pelagus adiacēs uocabulū adipiscit, in quo &
 ipsa cōtinet, & Samus, & Cos, & modo dictæ
 Corasīa, & Patmos, & Ler^o celeberr. In ea mōs
 Cerceteus magis q̄ Ampelos, q̄ urbi Samiorū
 incūbit, Icarīo mari Carpathiū cōiūgīt, ex parte
 austri, hīnc aut̄ Ægyptium, ab occasu aut̄ Cre-
 ticū & Africanū. Permultæ uero in Carpathio
 mari Sporades cōtinent insule, inter Con pre-
 fertim ac Rhodon, atq; Cretam, quarum sunt
 Astypalæa & Telus, & Chalcia, & quas in na-
 uium catalogo nominauit Homerus,
 Qui Nisyrō habēt celsā Crapathūq; Casumq;
 Eurypylīq; urbē Con, æquoreasq; Calydnas.
 Præter Con em̄ ac Rhodō, de qb. postea dis-
 ferēdū erit, alias inter Sporadas ponim^o, et hoc
 in loco eas meminim^o, licet nō in Europa, sed
 in Asia cōputatæ sint, quādoq; ut unā cum
 Creta Cycladibusq; Sporadas ipsas cōplecte-
 remur, qdā nos modo urgebat oratio seriesq;
 dicēdi. Cæterū in ipso Asiæ situ circūscribēdo,
 cōtiguas illi adscribem^o insulas p̄cipue quæ di-
 gne ut referāt uidebunt, Cyprū, Rhodū, Con,
 & q̄ iacēt ordinatim in litore Samū, Chīū, Les-
 bū, Tenedū. In presentiarū Sporadas ipsas, que
 dignè relatu restāt, p̄currem^o. Astypalæa igit̄ p̄-
 cul satis extat in pelago, unā habēs ciuitatē. Te-
 lus aut̄ ad Cnidiā p̄tēdit orā, lōga, sublimis, an-
 gusta, circuitū ad quadragena & cētena cōple-
 ctens stadia, cui & statio nauīū adest. Chalcia
 quidem stadia à Telo 80. abest, à Carpatho aut̄
 400. & ab Astypalæa bis totidē, habetq; uicū ha-
 bitatū eiusdē uocabulī, Apollinis delubrū &
 portū. Nisyrus qdē ab aq̄lone affinis est Telo,
 ab ea stadia circiter 60. femota, quātū & à quo
 distūgīt, rotūda, celsa, saxosa, molēdinarijs abū-
 dās lapidib^o, finitimis igit̄ urbib^o ab ea molarū
 suppetit copia. Sui quoq; nominis habet oppi-
 dū & portū, aquarūq; scaturigines calidarum,
 phanūq; Neptuni, eius ambitus est stadia 80.
 Sunt & penes eam parue quēdā insule iuri Ni-
 syrorū adscite. Fama est, Nisyrū fragmētū Coe
 insule fuisse. Adhūc fabule, Neptunū gigantū
 quēpiā p̄sequētē, Polybotē, ab insula Coa tri-
 dente suo frustū auulisse, in q̄pillū iaculantē fra-
 gmē ipsum pietū, insulā māsisse, appellatāq;
 Nisyrū insulā, sepultū ibi cōtinēs gigantē. Tam-
 etsi qdā afferāt, sepulchrū eius in Co esse. Car-
 pathus autem quam Homerus Crapathū uo-
 cat, excelsa est, circuitū ducentū stadiorū ha-
 bens. Fuitq; urbibus quattuor pollens, & nō-
 men celebre cōsecuta est, à qua pelago quoq;
 nomen est inditum. Vna uero urbium ipsa-
 rum Nisyrus dicta est, cognominis quidem

Nisyronū insulæ. Iacet autem ab Africa ad litus album, quod ad stadia mille abest, à Salmo-
nio autem Cretæ promontorio CC. & L. ambī-
tus eius est LXX. stad. In ipsa ciuitas est eodem
dicta nomine. Circū illam uero complures in-
sulæ sunt Casiorū nominatæ. Poeta Calydnas
(ut aiūt) Sporadas appellat insulas, quarū unā
esse Calymnam, sicuti Nisyrorum & Casiorum
uicinæ ac subditæ, ab eis nomen assequuntur
insulæ, sic & circūstantes, Calymnas ab ea no-
minari, probabile fit, quæ annis illis fortè Caly-
dna uocabat. Pleriq; sanè duas esse Calydnas
asserunt, Lernum atq; Calymnā, quas quidem
etiam dicere poetam dixere. Sceptius autē scri-
ptis suis testatur pluratiuo Calymnas numero
insulam nominatam, quemadmodū & Athe-
nas & Thebas. Oportet autem poetæ dictum
per hyperbaton accipere, nō enim insulas Ca-
lydnas inquit. Alij uero sic,

liad. 8. Insulas qui Nisyron habēt celsam Crapathūq;
Cafumq;
Eurypyliq; urbē Conæquoreasq; Calydnas.

Totum quidem insulare mel, ut plurimum
urbanum & iucundum est, & æmulū Attico.
At uero quod in hisce oritur insulis reliquum
antecellit, potissimum autem Calymnium.

νισύρων νήσω, ἕσται δὲ τῆς λιβύνης ἡπείρου
κλιῶ ἀκτῶν, ἢ τῆς Ἀλεξανδρείας διέχεται πῶς
χιλίους σταδίους, τὸ δὲ κερπάβος, πῶς τε τρακ-
χιλίους, ἢ καὶ σὺ δὲ ταύτης μὲν ἀπὸ ἐβδμή-
κωντα ὄξει σταδίων, τὸ δὲ σελευωνίῳ τῶ ἀκρῶ
τῆς κρήτης διακρίσινω πρυγνήκοντα κύκλου
δὲ ἐχθὲ σταδίων ὀγδμήκωντα. ἐστὶ δ' ἂν αὐτῶν
πῶς ἰσὺν ὁμώνυμοι, καὶ κασιῶν νήσοι καλού-
μεναι πλείους πῶς αὐτῶν. νήσος δὲ καλύδ-
νας τὰς σποράδας λέγειν φασὶ τὸν ποιη-
τῶν, ὡν μίαν ἔν τε καλύμνων, εἰς δ' ὡς ἐκ τῶν
νισυείων λέγεται, καὶ κασιῶν αἱ ἐγγύς, καὶ
ἰσθμιοὶ, ὅτως καὶ τὰς τῆς καλύμνων πόδας
μείνας, ἴσως τότε λεγόμεναι καλύδνας, πρὶν ἢ
δύο εἶν καλύδνας φασὶ, λίερον, ἢ καλύμ-
νων, ἃς πῶρ, καὶ λέγειν τὸν ποιητῶν. ὁ δὲ
σκήψις πληθύνει ὀνομασίας τῶν νήσων
καλύμνας φασὶν ὡς ἀθλίνας, ἢ θήβας. ἄλλοι ἢ
ἰσθμιαῶς διέξασθαι τὸ πῶρ, ὃ γὰρ νή-
σος καλύδνας λέγειν. ἄλλοι δ' ἄρα
νήσος νισυρον τ' ἔχου κερπάβου ἢ κάβου τε
ἐκὼ ἐνρυπύλοιο πόλιν νήσος τε καλύδνας,
ἅπαν μὲν ἐν τῇ νησιωτικῇ μετὰ ὡς ἂν
ποπλὸν ἀσείον ὄξει, καὶ ἐνάμιλλον τῶ ἀπ-
κῶ, τὸ δ' ἐν ταῖς νήσοις, διαφύροντος μὲν
εἰ δὲ τὸ καλύμνιον.

STRABONIS GEOGRAPHI-
corum Liber undecimus.

ARGUMENTUM.

Undecimus Asiam incipit, quam Tanais in superiori-
bus septentrionis partibus nascens disiungit ab Europa. Con-
tinet hic liber gentes Tanaidis ortui adiacentes, orientem
ac meridiem uersus, item omnes Barbaras nationes, quæ
Caucasum montē accolunt, e quibus sunt Amazones, Mas-
sagetæ, Scythæ, Albani, Iberes, Bactriani, Cassij, Medi,
Persæ, Armenia duæ usq; in Mesopotamiam. Cōplectitur
etiam Troglodytas, & gentes eas quæ Heniochi dicuntur.
Item Sceptuchos, Choanos, Assyrios, Polyphagos, Abia-
nos, Siracos, Tapyros. Meminit Iasonis, & Medæ, & ur-
bium quas condiderunt: meminit etiam Xerxis, Mithrida-
tis, & Alexandri eius qui ex Philippo natus est.

ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ ΓΕΩΓΡΑ-
φικῶν βιβλίου ἑνδέκατου.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὸ ἐνδεκάτην ἀρχαίαι τῆς ἀσίας, τὸ τῆς ἀσίας
ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν μερῶν ἀναστῆναι, ἀρχομένην διακρί-
σιν ὡς πῶς τῆς ἀσίας, πῶρ ἢ τὸ βιβλίον καὶ τὰ πα-
λαιότερα ἔχου τὰς ἀρχαίας τὸ πρὶν τῆς ἀνακτῆς, καὶ μὴ
σημείωσι, ἢ καὶ ἀσία ἐστὶ, ἐστὶ ἢ τῆς ἑσθμιαῶν τῆς
ἐκτὸς ἐκείμηναι ἴσα παροικῶν τὸν ἰσθμίου ἐστὶν ἢ
ἀμαζόνες τε καὶ μασαγῆται, σκύθαι, καὶ ἀβάνοι, καὶ
ἰβήροι, βακτριανοί, μέσοιοι, μέσοι, πέρσαι, ἀρκτικά
δύο ἴσως τῆς μεσοποταμίας, ἔχει ἢ τὴν τρυφιδάταν, καὶ
ἰσθμίου ἐστὶν ἰσθμιαῶν ἔθνη, καὶ σκηπτύχαι, χόανες, ἀσ-
συριοὶ πολυφάγοι, ἀβιανῶν, σιρακῶν, ταπύρων, ἰαση-
νῶν ἢ ἰάσονος καὶ μεδῆας, καὶ ὡς ἐκ τῶν πόλεων, ἢ
ἢ ἐξ ἑσθμίου, καὶ μὲν εἰς ἀπὸ καὶ ἀλεξάνδρου το φιλίππου.

Lropæ cōtinua est Asia, ad Ta-
naim flumen illi coniuncta, de
qua deinceps dicemus, & eu-
dentiæ gratia naturalibus qui-
busdā terminis loca omnia de-
stinabim⁹. Quod itaq; Eratosthenes fecit in to-
to terrarum orbe, idē nobis in Asia faciendū est.

Lη δ' ἐρώπη συνήκει
ὄξει ἢ ἀσία, ἢ τὸ πάντα.
συνάπτεσθαι αὐτῆ. πῶς
ταύτης ἐν ἐφεξῆς ῥατίου
διελόντας, φυσικῶς ἰσθμ-
ίοις τῶ σαφῶς χεῖρον, ὃ
πῶρ ἐν ἐρατοσθένους ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης
ἐπιθήσει, τῶ δ' ἡμῶν ἡδὲ τῆς ἀσίας ποιητέον.
δ γὰρ